Trueber, Heinrich
De hymno in Venerem Homerico

DISSERTATIONES PHILOLOGICAE HALENSES
VOL. XV PARS 2

DE HYMNO
IN VENEREM HOMERICO

SCRIPSIT

HENRICUS TRUEBER

HALIS SAXONUM
MAX NIEMEYER
MDCCCCIII

Dissertationes philologicae Halenses cum praefatione Henrici Keilii. Vol. I—XIV. 1873—1900. 8. ℳ 115,80

—— Vol. I. 1873. ℳ 6,00
Kleemann, M., Reliquiarum dialecti Creticae pars I. Glossae Creticae cum commentariolo de universa Creticae dialecti indole. — Gutsche, G., Quaestiones de Homerico hymno in Cererem. — Walther, E., de Taciti studiis rhetoricis. — Friedel, W. O., de Sophistarum studiis Homericis. — Schink, E., de interiectionum epiphonematumque vi atque usu apud Aristophanem. — Kohlmann, R., de verbi Graeci temporibus. — Zacher, K., de prioris nominum compositorum Graecorum partis formatione.

—— Vol. II. 1876. ℳ 5,00
Weingärtner, Ad., de Horatio Lucretii imitatore. — Votsch, G., Quaestiones de infinitivi usu Plautino. — Schmidt, J., de Herodotea quae fertur vita Homeri. — Doberentz, Aem., de scholiis in Thucydidem. — Matthias, E., de scholiis in Juvenalem.

—— Vol. III. 1878. ℳ 7,00
Zacher, K., De nominibus graecis in *αιος, αια, αιον*. — Neidhardt, Aem., De Euripide poetarum maxime tragico.

—— Vol. IV. 1880. ℳ 9,00
Hendess, R., Oracula graeca quae apud scriptores graecos romanosque exstant, collegit paucasque observationes selectas praemisit. — Huebner, B., de temporum qua Aeschylus utitur praesentis praecipue et aoriste varietate. — Voelcker, F., de Graecorum fabularum auctoribus. — Lange, E., Quid cum de ingenio et litteris tum de poetis Graecorum Cicero senserit. — Segebade, J., Observationes grammaticae et criticae in Petronium. — Hollaender, L., de militum coloniis ab Augusto in Italia deductis. — Karbe, H., de Centurionibus Romanorum.

—— Vol. V. 1883. ℳ 8,00
Schmidt, J., De Seviris Augustalibus. — Baege, M., de Ptolomaeo Ascalonita. — Jungblut, H., Quaestionum de Paroemiographis pars prior: De Zenobia. — Koob, H., De mutis quae vocantur personis in Graecorum tragoediis. — Zimmermann, R., Quibus auctoribus Strabo in libro tertio geographicorum conscribendo usus sit, quaeritur.

—— Vol. VI. 1885.
Roos, C., De Theodoreto Clementis et Eusebii compilatore. Accedit epimetrum de Platonis codicibus. — Karbaum, H., De auctoritate ac fide grammaticorum latinorum in constituenda lectione Ciceronis orationum in Verrem. — Schulze, E. Th., De Q. Aurelii Symmachi vocabulorum formationibus ad sermonem vulgarem pertinentibus.

—— —— 1886. ℳ 10,00
Hauschild, O., De sermonis proprietatibus, quae in Philippicis Ciceronis orationibus inveniuntur. — Voigt, Th., De Atrei et Thyestae fabula.

—— Vol. VII. 1886. ℳ 10,00
Graetzel, P., De pactionum inter graecas civitates factarum ad bellum pacemque pertinentium appellationibus formulis ratione. — Brinck, A., Inscriptiones graecae ad choregiam pertinentes. — Roellig, E., De codicibus Strabonianis, qui libros I—IX continent.

—— Vol. VIII. 1887. ℳ 7,00
Roellig, P., Quae ratio inter Photii et Suidae lexica intercedat. — Nebe, A., De mysteriorum Eleusiniorum tempore et administratione publica. — Kalkoff, G., De codicibus epitomes Harpocrationeae. — Herforth, E., De dialecto Cretica.

HENRICUS TRUEBER:

DE HYMNO IN VENEREM HOMERICO

EDGARO LOENING

Caput I.

De hymni indole et compositione.

Inter hymnos Homericos hymnus in Venerem plane singulari utitur condicione.

Nam ut in ceteris, quo sint consilio compositi, facile est cognitu, nempe ut cultus quidam certi alicuius dei celebretur, ita hymni in Venerem poeta in carmine componendo aliam rationem secutus est: etenim cum e. gr. hymni in Apollinem et Cererem fabulas de oraculo Delphico, de mysteriis Eleusiniis conditis exhibeant, hymnus in Mercurium dei naturam, mores, artes una fabula enarrata illustret, nostri carminis poeta, quamquam primo obtutu nihil aliud cantaturus videtur, nisi deae potentiam non solum in deis aut hominibus, sed in omnibus animalibus manifestam, subito novam sententiam vere poeticam inducit: Iuppiter Venerem mortales amores ipsius aliorumque deorum ulciscitur, cum ei ipsi mortalis viri amorem inicit. Sed ne haec quidem sententia sane lepida et faceta poetae ingenio satisfacere videtur, mox enim omnia haec ideo inventa esse apparet, ut Aeneadum familia amplissima fabulam de origine sua, quam nomine et honore suo non indignam invenerat, poetae ingenio celebratam et confirmatam habeat: nam ut unum afferam, procul dubio nostro poetae illud fabulae debetur, quod Aeneas, familiae proavus, ubi primum vitam ingressus est, eodem ac summi dei honore, nympharum scilicet cura et tutela, dignus habetur.

Itaque, ut carminis naturam definiamus: hymnus in Venerem *ἐγκώμιον* est appellandus in Aeneam eiusque nepotes, cum Veneris laudes a poeta celebratae carminis fundamentum dedisse videantur; hac in re proxime accedit ad Alexandrinorum hymnos

et quasi viam monstrat, qua postea Callimachus hymnorum poeta ingressus est.

In hymni compositione quas partes poeta distingui voluerit, facile est perspectu. Initium facit

1. prooemium (vv. 1—52),[1]) quod deae potentia celebrata Iovem dolum atque insidias Veneri parantem inducit; sed haec sententia a poeta pulcherrime praeparatur: omnia animantia deae potentiae sunt subiecta Iove ipso deorum principe non excepto; nam quae antea excipiuntur deae tres, nulla alia de causa excipiendae sunt, nisi quod omnium opinione et consensu virgines semper fuerunt virgineisque muneribus funguntur; ob eandem causam de Vesta poetae fabula invenienda erat, quam virginem esse constabat; nam praeter honores eius poeta nihil habet, quod de eius muneribus afferat.

2. vv. 53—75 Venerem sese vestientem et ornantem monstrant; sed vestimentorum descriptio in posterum differtur, cum poeta deam a Cypro in Idam montem migrantem haud ita paucis versibus prosequatur.

3. vv. 76—155: dea Anchisam in villa Idae montis convenit (nunc vestimenta describuntur, quippe quae Anchisae admirationem moveant) et cum eo colloquitur: deam, qualem Anchises virginem appropinquantem consalutaverat, esse se negat; sequitur narratio ficticia Veneris de raptu suo a Mercurio Iovis iussu perfecto, quam poeta copiosissime et diligentissime exornavit.[2])

4. vv. 156—168: Anchises cum dea concumbit; ubi describuntur lectus et Veneris vestimenta.

5. vv. 169—292: dea divinam naturam suam Anchisae aperit, perterritum maiorum exemplis praeclaris, praeclaris nepotum sortibus consolata et ad modestiam cohortata avolat. Occasionem datam poeta non omittit, in Ganymedis et Tithoni fabulis enarrandis ingenii et artis specimen edendi.

Sed haec omnia facile perspiciet, quisquis carmen leviter perstringens secum reputaverit, quemadmodum poeta fabulam illam Aeneadum simplicissimam de Aeneae origine exornaverit.

---

[1]) sequor Gemollii editionem.

[2]) hoc in versuum ambitu spurius legitur v. 137 unicus; ceterum hymnum inter omnes optime traditum editores demum corruperunt.

Mox autem diligentius investiganti manifestum erit non paucas illarum sententiarum, quae poetae in fabula deberi videantur, aliunde esse oriundas. Itaque operae pretium videtur esse, accuratius in poetae exempla poetica inquirere; qua in re sequimur illam, quae ultro nobis se obtulit, hymni partitionem.

1. vv. 1—52: prooemii initium manifesto Odysseae primum versum imitatur; totius prooemii sententia debetur *Ξ* 198 sq.:

δὸς νῦν μοι φιλότητα καὶ ἵμερον, ᾧτε σὺ πάντας
δαμνᾷ ἀθανάτους ἠδὲ θνητοὺς ἀνθρώπους.

Versus de Minervae (10 sqq.) et Dianae (18 sqq.) muneribus Hes. theog. 926 exemplo compositi sunt:

πότνιαν, ᾗ κέλαδοί τε ἅδον πόλεμοί τε μάχαι τε.

Vestae genealogia (22 sq.; cf. Iunonis 42—43) exstat Hes. theog. 453 sq.:

Ῥεῖα δ' ὑποδμηθεῖσα Κρόνωι τέκε φαίδιμα τέκνα,
Ἱστίην, Δήμητρα, καὶ Ἥρην χρυσοπέδιλον

cf. ad v. 23 (*αὖτις δ' ὁπλοτάτην*) praeterea Hes. theog. 495:

ὃν γόνον ἂψ ἀνέηκε μέγας Κρόνος ἀγκυλομήτης.

Vestae honores describuntur ad Hecatae exemplum in hymno ad Hecatam apud Hesiodum servato; cf. inprimis vv. 31 sq. cum Hes. theog. 415:

ἀθανάτοις τε θεοῖσι τετιμένη ἐστὶ μάλιστα

et 449:

πᾶσι μετ' ἀθανάτοισι τετίμηται γεράεσσι,

praeterea autem poeta meminisse videtur Iustitiae apud Hes. opp. 256:

ἡ δέ τε παρθένος ἐστὶ Δίκη, Διὸς ἐκγεγαυῖα

et Themidis *O* 95:

ἀλλὰ σύ γ' ἄρχε θεοῖσι δόμοις ἔνι δαιτὸς ἐίσης.

E vv. 39, 50—52 colligere licet poetam catalogos quosdam mulierum mortalium a Iove aliisque deis amatarum novisse, quorum unus exstat in Hes. theog. 938—944, sed non mortalium

mulierum; alius Ξ 317—327, qui quinque mortalibus mulieribus enumeratis per Cererem et Latonam ad Iunonem transit; siquis dicat hunc catalogum poetam nostrum nondum novisse, facile Hesiodeum quendam eum descripsisse suspicabimur, quorum unum theogoniae pars postrema amissa continuit 1021:

> νῦν δὲ γυναικῶν φῦλον ἀείσατε, ἡδυέπειαι.

In v. 52 poetam theogoniae (963 sqq.) catalogum dearum a mortalibus amatarum spectavisse comprobari nequit, nam dubium est, utrum carmen alterum describat (cf. infra). Versuum 48—52 sententia assimilata est ad theomachiae versus Φ 475 sq.:

> μή σευ νῦν ἔτι πατρὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἀκούσω
> εὐχομένου, ὡς τὸ πρίν, ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν.

2. vv. 53—75: fabulae nostrae narratio, qua Anchisa cum dea apud greges concubuisse fertur, iam E 312 sq. legitur:

> εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
> μήτηρ, ἥ μιν ὑπ' Ἀγχίσῃ τέκε βουκολέοντι.

Ida mons in fabula primum commemoratur B 820 sq. in navium catalogo:

> Αἰνείας, τὸν ὑπ' Ἀγχίσῃ τέκε δῖ' Ἀφροδίτη,
> Ἴδης ἐν κνημοῖσι θεὰ βροτῷ εὐνηθεῖσα,

sed navium catalogus utrum ante nostri hymni aetatem sit compositus an postea, non facile diiudicaveris. Suspicari autem possumus poetam Anchisae fabulam in Ida collocasse exemplum carminis cuiusdam amissi de Paridis iudicio secutum, cuius vestigia fortasse agnoscuntur in vv. Ω 28—30:

> Ἀλεξάνδρου ἕνεκ' ἄτης,
> ὃς νείκεσσε θεάς, ὅτε οἱ μέσσαυλον ἵκοντο,
> τὴν δ' ᾔνησ', ἥ οἱ πόρε μαχλοσύνην ἀλεγεινήν.

Ad Paridis exemplum poeta Anchisam quoque (80) fidibus canentem induxisse videtur. Poeta cum Venerem vestientem sese et ornantem faciat (58 sqq.), exemplum suum ad verbum fere describit; imitatur carmen de Veneris et Martis amore, Demodoci illud apud Phaeaces Ulixi oblatum ϑ 362 sqq.: Venus in Cyprum insulam se confert, ut eadem, quae in nostro hymno negotia

conficiat. Praeterea poetae ob oculos Iuno versatur et ipsa eisdem negotiis dedita Ξ 169 sqq. Commigrationem (66 sqq.) quoque Veneris in Idam poeta secundum Iunonis et Somni Ξ 281 sq. composuit:

τὼ βήτην, Λήμνου τε καὶ Ἴμβρου ἄστυ λιπόντε,
ἠέρα ἑσσαμένω ῥίμφα πρήσσοντε κέλευθον.
Ἴδην κ. τ. λ.

A bestiis montanis dea salutatur (69 sqq.), non aliter atque a beluis marinis Neptunus mare transvehens Ν 27 sq.:

βῆ δ' ἐλάαν ἐπὶ κύματ'· ἄταλλε δε κήτε' ὑπ' αὐτοῦ
πάντοθεν ἐκ κευθμῶν, οὐδ' ἠγνοίησεν ἄνακτα,

praeterea autem Circae imago a bestiis circumdatae poetae animum tetigisse videtur, cf. κ 212 sq.:

ἀμφὶ δέ μιν λύκοι ἦσαν ὀρέστεροι ἠδὲ λέοντες,
τοὺς αὐτὴ κατέθελξεν.

3. vv. 76—155: in vestibus et ornamentis describendis (86 sqq.) libri Σ versus adhibentur, quibus Volcanus artificiosa illa opera perficiens inducitur (cf. infra). Praeterea Venus Γ 396 sqq. Helenae apparens nonnulla poetae ad suam Venerem exornandam subsidia dedit. Anchises Venerem alloquitur (92 sqq.), quemadmodum Ulixes Nausicaam ζ 149 sqq.:

γουνοῦμαί σε, ἄνασσα· θεός νύ τις, ἦ βροτός ἐσσι;
εἰ μέν τις θεός ἐσσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
Ἀρτέμιδί σε ἐγώ γε, Διὸς κούρῃ μεγάλοιο,
εἶδός τε μέγεθός τε φυήν τ' ἄγχιστα ἐίσκω.

Gratias et Nymphas in dearum numero ab Anchisa ideo nominari (95 sqq.) verisimile est, quod in Paridis iudicio deam videntur comitatae esse, cf. Cypriorum frg. apud Athen. XV p. 682 F:

ἡ δὲ σὺν ἀμφιπόλοισι φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη
πλεξαμένη στεφάνους εὐώδεας ἄνθεα γαίης
ἂν κεφαλῇσιν ἔθεντο θεαὶ λιπαροκρήδεμνοι
Νύμφαι καὶ Χάριτες, ἅμα δὲ χρυσέη Ἀφροδίτη,
καλὸν ἀείδουσαι κατ' ὄρος πολυπίδακος Ἴδης.

Dearum catalogum (93 sqq.) poeta procul dubio theogoniae Hesiodeae prooemio usus composuit (cf. infra). Anchisae promissa (100 sqq.) unum Odysseae versum π 184:

ἀλλ' ἵληθ', ἵνα τοι κεχαρισμένα δώομεν ἱρὰ

(in Ulixis et Telemachi recognitione) amplificant. Eadem e fabula oriunda sunt Veneris prima ad Anchisam verba (109 sqq.): cf. π 187. Narrationis fictiticiae (111 sqq.) sententiam dedit Π 181—183: Mercurius Polymelam in chorea visam adamat. Otreus rex Phrygiae (111) invenitur Γ 186. Mercurius deorum nuntius est (117), ut in Ω ad Priamum, ut in ε ad Calypso, ut in κ ad Ulixem, priusquam ad Circam perveniat, nuntius mittitur; cf. in ipso hymno (214) Mercurium a Iove ad Troem missum. Viri, Troiani omnes, apud Homerum saepe variis de causis a deis per auras auferuntur; mulierum unum exemplum exstant Pandarei filiae (υ 77).

4. vv. 156—168: Anchisae et Veneris concubitus in Ida monte describitur ad exemplum celeberrimum quod offerebat Διὸς ἀπάτη: cf. ad v. 156 versum Ξ 346:

ἦ ῥα καὶ ἀγκὰς ἔμαρπτε Κρόνου παῖς ἣν παράκοιτιν,

meminit poeta etiam Paridis et Helenae Γ 447:

ἦ ῥα καὶ ἦρχε λέχοσδε κιών· ἅμα δ' εἵπετ' ἄκοιτις.

5. vv. 169—292: sicuti in salutatione Anchisae et Veneris, in digressu quoque narrando poetae Nausicaa et Ulixes ob oculos versantur, id quod comprobatur comparatis versibus 174 et ϑ 458, ubi Ulixem Nausicaa ultimum alloquitur. Quod Anchises in deae aspectu perterretur (182 sqq.), similitudinem offert cum Ulixis et Telemachi recognitione: cf. π 179 ad v. 183 et π 181 ad v. 179 sq.:

ἀλλοῖός μοι, ξεῖνε, φάνης νέον ἠὲ πάροιθεν,

praeterea iterum Helenae in Veneris aspectu perturbatio poetae exemplum dedit, cf. Γ 396. Anchises (189) ob eandem causam ac Penelopae maritus apud Circam deam timet κ 341:

ὄφρα με γυμνωθέντα κακὸν καὶ ἀνήνορα θείης.

Veneris de Aeneadum regno futuro vaticinationem (197 sqq.) poeta e Neptuni descripsit *Y* 307—308; Aeneae nominis veriloquium (199 sqq.) exemplum habet *τ* 409 de Ulixe:

τῶι δ' Ὀδυσεὺς ὄνομ' ἔστω ἐπώνυμον.

In narratione de Ganymede (203 sqq.) nescio an poeta vv. *E* 265 sqq. usus sit:

τῆς γάρ τοι γενεῆς, ἧς Τρωί περ εὐρύοπα Ζεὺς
δῶχ' υἷος ποινὴν Γανυμήδεος,

procul dubio autem exemplum dederunt *Y* 232—235. Etiam Tithonus (219 sqq.) in Troianorum regum genealogia nominatur *Y* 237; Aurorae maritus compluribus Homeri locis (cf. ad v. 228 e. gr. *Λ* 1) appellatur; sed non huius loci est inquirere, quid in fabulis de Ganymede et Tithono poeta aliunde mutuatus sit, quid de suo addiderit. Unam tantum suspicionem proferre liceat: poeta de industria sortes Ganymedis et Tithoni varias instituisse videtur, ut climacem quandam efficeret; nam Ganymedes praedicatur *ἀθάνατος* et *ἀγήρως*, Tithonus *ἀθάνατος*, sed non *ἀγήρως*; postea accedunt Anchises ipse neque *ἀθάνατος* neque *ἀγήρως* (v. 240 sqq.), denique nymphae montanae (v. 260 sqq.) *ἀγήραοι μὲν, ἀλλ' οὐκ ἀθάνατοι*. Itaque videtur poeta ipse fabulam de Tithono immutasse, qua in re fabulae de Thetide et Peleo Homericam quandam versionem spectavit *Σ* 434 sq.:

ὁ μὲν δὴ γήραϊ λυγρῶι
κεῖται ἐνὶ μεγάροις ἀρημένος.

Eundem locum *Σ* 432 sqq.:

ἐκ μέν μ' ἀλλάων ἁλιάων ἀνδρὶ δάμασσεν (Juppiter),
Αἰακίδηι Πηλῆι, καὶ ἔτλην ἀνέρος εὐνὴν
πολλὰ μάλ' οὐκ ἐθέλουσα

respicere poeta videtur, cum Venerem insaniam suam conquerentem facit (vv. 253 sqq.). Aeneam nymphae educabunt, ut Iovem nymphae Creticae, Amalthea et Melissa,[1]) ut Iunonem Horae,[2]) ut Bacchum Nysae nymphae *Z* 132. Quod dea Anchisam co-

---

[1]) Preller-Robert, Griech. Mythol. I⁴ p. 35 adn. 4. 133.

[2]) Olenus rhapsodus apud Pausan. II 13, 3; cf. Preller-Robert l. c. p. 164.

hortatur, ut filium suum e nympha esse natum dicat (285), fabulas quasdam Iliadis secutus videtur, quae nymphas heroum matres exhibent (cf. Ξ 443 sqq. de Satnio, Ζ 21 sqq. de Aesepo et Pedaso). Denique Anchisae arcani proditori eandem poenam a Iove esse paratam dea affirmat atque Iasioni ε 125 sqq.: *ὅς μιν κατέπεφνε βαλὼν ἀργῆτι κεραυνῶι.*

Caput II.
De imitatione Homerica et Hesiodea.

Inter omnes, qui hymnum nostrum tractaverunt, convenit carminis poetam verba quibus sententias suas ornaret fere omnia ex Homero esse mutuatum; nam in Hesiodeam eius imitationem vix unquam inquisitum est. Atque id quidem concedendum est, cum per totum hymnum non solum versus Homerici ad verbum descripti, sed etiam membra eorum disiecta ubique sint obvia, facile fieri posse, ut poeta carmen suum non composuisse, sed consarcinavisse videatur.

I. Sed antequam de contaminatione, quam dicimus, poetae agamus, necessarium erit ea, quae re vera cum locis quibusdam Homeri et Hesiodi ad verbum congruunt, accurate enumerare, ut omnibus locis qui manifesto ad verbum descripti sunt, cognitis de arte poetica auctoris rectius iudicetur.

a) Poeta ad verbum descripsit

α) versus integros hos:

35 *οὔτε θεῶν μακάρων οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων* ι 521.
60 *ἔνθ' ἥ γ' εἰσελθοῦσα θύρας ἐπέθηκε φαεινάς* Ξ 169.
61 sq. *ἔνθα δέ μιν χάριτες λοῦσαν καὶ χρῖσαν ἐλαίωι*
ἀμβρότωι, οἷα θεοὺς ἐπενήνοθεν αἰὲν ἐόντας θ 364 sq.
63 *ἀμβροσίωι, ἑανῶι, τό ῥά οἱ τεθυωμένον ἦεν* Ξ 172.
68 *Ἴδην δ' ἵκανεν πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν* Θ 47.
99 *καὶ πηγὰς ποταμῶν καὶ πίσεα ποιήεντα* ζ 124.
144 *ὣς εἰποῦσα θεὰ γλυκὺν ἵμερον ἔμβαλε θυμῶι* Γ 139.
164 *πόρπας τε γναμπτάς θ' ἕλικας κάλυκάς τε καὶ ὅρμους* Σ 401.

185 καί μιν λισσόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα χ 311 = 343 = 366.
236 ἥδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή Ξ 161.
239 ἔσθ', οἵη πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσιν Λ 669.

β) dimidiatos versus hos:

1. 9 πολυχρύσου Ἀφροδίτης Hes. opp. 521.
3 καταθνητῶν ἀνθρώπων Ζ 123.
6 εὐστεφάνου Κυθερείης θ 288.
11 ὑσμῖναί τε μάχαι τε λ 612.
13 καὶ ἅρματα ποικίλα χαλκῷ Κ 322.
17. 49. 56. 65. 156 φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη e. gr. Ξ 211.
24 Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων Μ 17.
27 πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο Χ 221.
43 Ζεὺς δ' ἄφθιτα μήδεα εἰδώς Hes. theog. 550.
45. 53 γλυκὺν ἵμερον ἔμβαλε θυμῷ Γ 139.
81 Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη Ξ 193.
85 εἶδός τε μέγεθός τε Β 58.
86 φαεινότερον πυρὸς αὐγῆς Σ 610.
96 καὶ ἀθάνατοι καλέονται Ε 342.
108 χαμαιγενέων ἀνθρώπων Hes. theog. 879.
117 χρυσόρραπις ἀργειφόντης κ 331.
119 καὶ παρθένοι ἀλφεσίβοιαι Σ 593.
128 αὐτὰρ ἐπειδὴ δεῖξ' ε 241.
129 ἀπέβη κρατὺς ἀργειφόντης ε 148.
141 καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα Α 23.
145 ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν e. gr. Ξ 297.
149 κεκλήσεαι ἤματα πάντα h. Merc. 292.
155 δῦναι δόμον Ἄϊδος εἴσω Γ 322.
161 τοὺς αὐτὸς κατέπεφνεν λ 574.
166 ἐπὶ θρόνου ἀργυροήλου Σ 389.
177 ἐξ ὕπνου ἀνέγειρε Κ 138.
204 ἵν' ἀθανάτοισι μετείη Υ 235.
210 διαμπερὲς ἤματα πάντα δ 209.
214 διάκτορος ἀργειφόντης ε 145.
219 χρυσόθρονος ἥρπασεν Ἠὼς ο 250.
220 ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν Λ 60.
221 κελαινεφέα Κρονίωνα Α 78.

224 νηπίη, οὐδ᾽ ἐνόησεν *X* 445.
237 θύρας ἐπέθηκε φαεινάς *Ξ* 169.
248 ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν *Φ* 476.
257 τὸν μὲν ἐπὴν δὴ πρῶτα *δ* 414.
ἴδηι φάος ἠελίοιο h. Apoll. 71.
259 ὄρος μέγα τε ζάθεόν τε Hes. theog. 2.
263 καὶ ἐύσκοπος ἀργειφόντης h. Apoll. 200.
266 ἐπὶ χθονὶ βωτιανείρηι h. Apoll. 363.
281 ποτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν *Σ* 174.
284 μεμνημένος, ὥς σε κελεύω Hes. opp. 623.
292 ὣς εἰπὼν ἤιξεν h. Merc. 227.

Inter hos quadraginta tres dimidiatos versus descriptos octo tantum priores versuum partes inveniuntur.

b) Poeta versus quosdam epicos ita adhibuit, ut propter loci sensum verborum formas, iuncturam, numerum, casum, genus, modum, personas, tempora immutaret

α) in versibus integris:

8 κούρην τ᾽ αἰγιόχοιο Διός, γλαυκῶπιδ᾽ Ἀθήνην.
K 553 κούρη τ᾽ αἰγιόχοιο Διὸς, γλαυκῶπις Ἀθήνη.

107 τὸν δ᾽ ἠμείβετ᾽ ἔπειτα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη.
Ξ 193 τὴν δ᾽ ἠμείβετ᾽ ἔπειτα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη.

109 οὔτις τοι θεός εἰμι· τί μ᾽ ἀθανάτῃσιν ἐίσκεις;
π 187 οὔτις τοι θεός εἰμι· τί μ᾽ ἀθανάτοισιν ἐίσκεις;

118 ἐκ χοροῦ Ἀρτέμιδος χρυσηλακάτου κελαδεινῆς.
Π 183 ἐν χορῷ Ἀρτέμιδος χρυσηλακάτου κελαδεινῆς.

β) in dimidiatis versibus:

18 καὶ οὔρεσι θῆρας ἐναίρειν.
Φ 485 κατ᾽ οὔρεα θῆρας ἐναίρειν.

25 ἀλλὰ στερεῶς ἀπέειπεν.
I 510 καί τε στερεῶς ἀποείπηι.

34 τῶν δ᾽ ἄλλων οὔπερ τι
θ 212 τῶν δ᾽ ἄλλων οὔπερ τιν᾽

40 κασιγνήτης ἀλόχου τε.
Π 432 = *Σ* 356 κασιγνήτην ἄλοχόν τε.

57 κατὰ φρένας ἵμερος εἷλεν.
h. Apoll. 461 περὶ φρένας ἵμερος αἱρεῖ.

67 ῥίμφα πρήσσουσα κέλευθον.
Ξ 282 ῥίμφα πρήσσοντε κέλευθον.

77 θεῶν ἄπο κάλλος ἔχοντα.
θ 457 θεῶν ἄπο κάλλος ἔχουσα.

81 στῆ δ' αὐτοῦ προπάροιθε
Ξ 297 στῆ δ' αὐτῆς προπάροιθεν

94 ἠὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Hes. theog. 13 γλαυκῶπιν Ἀθήνην.

114 ἡ δὲ διαπρὸ — Ε 281 τῆς δὲ διαπρὸ

129 ἀθανάτων μετὰ φῦλ'
Hes. opp. 199 ἀθανάτων μετὰ φῦλον

154 γύναι εἰκυῖα θεῇσι — Τ 286 γυνὴ εἰκυῖα θεῇσιν
170 βοῦς τε καὶ ἴφια μῆλα — Ε 556 βόας καὶ ἴφια μῆλα
187 ἔγνων, ὡς θεὸς ἦσθα — Χ 10 ἔγνως, ὡς θεός εἰμι
208 οὐδέ τι ᾔδει — δ 109 οὐδέ τι ἴδμεν
212 ἵππους ἀρσίποδας — Γ 327 ἵπποι ἀερσίποδες
213 εἶπεν δὲ ἕκαστα — γ 361 εἴπω τε ἕκαστα.
220 ὑμετέρης γενεῆς — Υ 214 ἡμετέρην γενεήν
221 βῆ δ' ἴμεν αἰτήσουσα — ρ 365 βῆ δ' ἴμεν αἰτήσων

223 καὶ ἐκρήηνεν ἐέλδωρ.
Α 41 = 504 (τόδε) μοι κρήηνον ἐέλδωρ.

249 ἔσσεται ἤματα πάντα διαμπερές
Π 499 ἔσσομαι ἤματα πάντα διαμπερές

273 λείπει φάος ἠελίοιο.
Σ 11 λείψειν φάος ἠελίοιο.

289 βαλέει ψολόεντι κεραυνῷ.
Hes. theog. 515 βαλὼν ψολόεντι κεραυνῷ

291 ἴσχεο μηδ' ὀνόμαινε
λ 251 (καὶ) ἴσχεο μηδ' ὀνομήνῃς
θεῶν δ' ἐποπίζεο μῆνιν
ε 146 Διὸς δ' ἐποπίζεο μῆνιν.

c) De substitutione.

Poeta totum versum suscipit uno verbo aut paucis immutatis propter loci sensum; sed in hoc novorum verborum supponendorum studio cum non raro iunctura verborum nova orta est, tum saepe ipsa, quae poeta substituit, verba apud Homerum aut Hesiodum inveniuntur; quamquam interdum in medio est relinquendam, num poeta ea re vera inde sumpserit, cum saepe poetae ipsi tribuenda videantur:

143 *τίμιον ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν.*
h. Merc. 161 *θνητοῖς ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι*
cf. *κ* 38 sq. (*ὅδε πᾶσι φίλος καὶ*) *τίμιός* (*ἐστιν*) *ἀνθρώποις.*

132 *ἐσθλῶν· οὐ μὲν γάρ τε κακοὶ τοιόνδε τέκοιεν.*
δ 64 *σκηπτούχων, ἐπεὶ οὔ κε κακοὶ τοιούσδε τέκοιεν*
cf. *Γ* 151 (*ἀλλ' ἀγορηταὶ*) *ἐσθλοί.*

44 *αἰδοίην ἄλοχον ποιήσατο κέδν' εἰδυῖαν*
h. Apoll. 313 *πρῶτος, ἐπεί μ' ἄλοχον ποιήσατο κέδν' εἰδυῖαν*
cf. *κ* 11 (*παρ'*) *αἰδοίῃς ἀλόχοισιν.*

119 *πολλαὶ δὲ νύμφαι καὶ παρθένοι ἀλφεσίβοιαι*
Σ 593 *ἔνθα μὲν ἠίθεοι καὶ παρθένοι ἀλφεσίβοιαι.*

110 *ἀλλὰ καταθνητή τε, γυνὴ δέ με γείνατο μήτηρ.*
Α 280 *εἰ δὲ σὺ καρτερός ἐσσι, θεὰ δέ σε γείνατο μήτηρ*
cf. *Ε* 402 (*οὐ μὲν γάρ τι*) *καταθνητός* (*γε τέτυκτο*)
et *Ω* 58 (*Ἕκτωρ μὲν*) *θνητός τε γυναῖκά* (*τε θήσατο μαζόν*).

219 *ὣς δ' αὖ Τιθωνὸν χρυσόθρονος ἥρπασεν Ἠώς.*
ο 250 *ἀλλ' ἦ τοι Κλεῖτον χρυσόθρονος ἥρπασεν Ἠώς*
cf. *ε* 129 *ὣς δ' αὖ* (*νῦν μοι ἀγᾶσθε*).

234 *ἀλλ' ὅτε δὴ πάμπαν στυγερὸν κατὰ γῆρας ἔπειγεν*
Ψ 623 *θεύσεαι· ἤδη γὰρ χαλεπὸν κατὰ γῆρας ἐπείγει*

cf. *T* 336 γήραΐ τε στυγερῶι
et *T* 334 sq. (ἢ κατὰ) πάμπαν (τεθνάμεν).

86 π έ π λ ο ν μ ὲ ν γ ὰ ρ ἕ ε σ τ ο φαεινότερον πυρὸς αὐγῆς.
Σ 610 τ ε ῦ ξ' ἄ ρ α ο ἱ θ ώ ρ η κ α φαεινότερον πυρὸς αὐγῆς
cf. *M* 464 (λάμπε δὲ χαλκῶι σμερδαλέωι τὸν) ἕεστο (περὶ χροΐ).

244 ο ὐ κ ἂ ν ἔ π ε ι τ ά μ' ἄχος πυκινὰς φρένας ἀμφικαλύπτοι.
Ξ 294 ὡ ς δ' ἴ δ ε ν, ὥ ς μ ι ν ἔ ρ ο ς πυκινὰς φρένας ἀμφεκάλυψεν
cf. *P* 83 (Ἕκτορα δ' αἰνὸν) ἄχος (πύκασε φρένας ἀμφιμελαίνας).

208 Τ ρ ῶ α δὲ π έ ν θ ο ς ἄ λ α σ τ ο ν ἔχε φρένας.
P 83 Ἕ κ τ ο ρ α δ' α ἰ ν ὸ ν ἄ χ ο ς π ύ κ α σ ε φρένας
cf. *Ω* 105 πένθος ἄλαστον ἔχουσα (μετὰ φρεσὶν).

232 αὐτὸν δ' α ἶ τ' ἀτίταλλεν ἐ ν ὶ μ ε γ ά ρ ο ι σ ι ν ἔχουσα.
Ω 280 αὐτὸς ἔχων ἀτίταλλεν ε ὐ ξ έ σ τ η ι ἐ π ὶ φ ά τ ν η ι
cf. *E* 270 (ἵππους, τῶν οἱ ἓξ ἐγένοντο) ἐνὶ μεγάροισιν (γενέθλη).

111 Ὀ τ ρ ε ὺ ς δ' ἐ σ τ ὶ π α τ ὴ ρ ὄ ν ο μ α κ λ υ τ ὸ ς, εἴπου ἀκούεις.
ο 403 ν ῆ σ ό ς τ ι ς Σ υ ρ ί η κικλήσκεται, εἴπου ἀκούεις
cf. *Γ* 186 (λαοὺς) Ὀτρῆος et *X* 51 ὀνομάκλυτος (Ἄλτης).

268 ἑ σ τ ᾶ σ' ἠ λ ί β α τ ο ι· τ ε μ έ ν η δέ ἑ κικλήσκουσιν.
δ 355 Α ἰ γ ύ π τ ο υ π ρ ο π ά ρ ο ι θ ε, Φάρον δέ ἑ κικλήσκουσιν.

227 Ἠ ο ῖ τερπόμενος χ ρ υ σ ο θ ρ ό ν ω ι ἠ ρ ι γ ε ν ε ί η ι.
Π 61 ἀ ν δ ρ ά σ ι τερπόμενοι· τ ῶ ν δὲ σ τ ί χ ε ς ε ἵ α τ ο π υ κ ν α ί
cf. ο 250 χρυσόθρονος (ἥρπασεν) Ἠώς
et *Θ* 508 (μεσφ') Ἠοῦς ἠριγενείης.

152 α ὐ τ ί κ α ν ῦ ν· οὐδ' εἴ κεν ἑ κ η β ό λ ο ς αὐτὸς Ἀ π ό λ λ ω ν.
I 445 λ ε ί π ε σ θ', οὐδ' εἴ κέν μ ο ι ὑ π ο σ τ α ί η θ ε ὸ ς αὐτός.

160 ἄρκτων δέρματ᾽ ἔκειτο βαρυφθόγγων τε λεόντων.
   λ 611 ἄρκτοι τ᾽ ἀγρότεροί τε σύες χαροποί τε λέοντες.

218 γηθόσυνος δ᾽ ἵπποισιν ἀελλοπόδεσσιν ὀχεῖτο.
   N 29 γηθοσύνη δὲ θάλασσα διίστατο· τοὶ δὲ πέτοντο
cf. ε 54 (πολέεσσιν) ὀχήσατο (κύμασιν Ἑρμῆς) et Ω 77 (Ἶρις) ἀελλόπος.

29 τῆι δὲ πατὴρ Ζεὺς δῶκε καλὸν γέρας ἀντὶ γάμοιο.
   Hes. theog. 585 αὐτὰρ ἐπειδὴ τεῦξε καλὸν κακὸν ἀντ᾽ ἀγαθοῖο
cf. λ 184 (σὸν δ᾽ οὔ πώ τις ἔχει) καλὸν γέρας.

142 ταῦτα δὲ ποιήσας δαίνυ γάμον ἱμερόεντα.
   γ 309 ἦ τοι ὁ τὸν κτείνας δαίνυ τάφον Ἀργείοισιν
cf. T 299 δαίσειν δὲ γάμον (μετὰ Μυρμιδόνεσσιν)
et E 429 (ἀλλὰ σύ γ᾽) ἱμερόεντα (μετέρχεο ἔργα) γάμοιο.

Versus 160. 218. 29. 142 cum exemplis suis praeter unum verbum et rhythmum totius versus nihil commune habent.

Praeterea quibusdam in versibus poeta verba de suo substituisse videtur:

42 κυδίστην δ᾽ ἄρα μιν τέκετο Κρόνος ἀγκυλομήτης.
   Δ 59 καί με πρεσβυτάτην τέκετο Κρόνος ἀγκυλομήτης.

5 ἡ μὲν ὅσ᾽ ἤπειρος πολλὰ τρέφει ἠδ᾽ ὅσα πόντος.
   Hes. theog. 582 κνώδαλ᾽, ὅσ᾽ ἤπειρος πολλὰ τρέφει ἠδὲ θάλασσα.

130 αὐτὰρ ἐγώ σ᾽ ἱκόμην, κρατερὴ δέ μοι ἔπλετ᾽ ἀνάγκη.
   κ 273 αὐτὰρ ἐγὼν εἶμι, κρατερὴ δέ μοι ἔπλετ᾽ ἀνάγκη.

161 τοὺς αὐτὸς κατέπεφνεν ἐν οὔρεσιν ὑψηλοῖσιν.
   λ 574 τοὺς αὐτὸς κατέπεφνεν ἐν οἰοπόλοισιν ὄρεσσιν.

222 ἀθάνατόν τ᾽ εἶναι καὶ ζώειν ἤματα πάντα.
   η 94 ἀθανάτους ὄντας καὶ ἀγήρως ἤματα πάντα.

105 δηρὸν ἐΰ ζώειν καὶ ὁρᾶν φάος ἠελίοιο.
δ 540 ἤθελ᾽ ἔτι ζώειν καὶ ὁρᾶν φάος ἠελίοιο.

150 οὔτις ἔπειτα θεῶν οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων.
Σ 404 ᾔδεεν οὔτε θεῶν οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων.

194 θάρσει, μηδέ τι σῇσι μετὰ φρεσὶ δείδιθι λίην.
δ 825 θάρσει, μηδέ τι πάγχυ μετὰ φρεσὶ δείδιθι λίην.

216 αὐτὰρ ἐπειδὴ Ζηνὸς ὅ γ᾽ ἔκλυεν ἀγγελιῶν.
ε 150 ἤι᾽, ἐπεὶ δὴ Ζηνὸς ἐπέκλυεν ἀγγελιάων.

290 εἴρηταί τοι πάντα· σὺ δὲ φρεσὶ σῇσι νοήσας.
h. Apoll. 544 εἴρηταί τοι πάντα· σὺ δὲ φρεσὶ σῇσι φύλαξαι.

d) De inversione.

In substitutione si quis leges quasdam eruere velit, quas poeta in versibus componendis secutus sit, frustra magnum et inutilem laborem suscipiat; nam versibus apud Homerum et Hesiodum oblatis poeta ad suum arbitrium usus est ita, ut novorum versuum natura cum exemplis comparari, sed non declarari possit. Unum tantum animadvertere licet: duo versus loci, primus et ultimus, poetae pariter maxime idonei videbantur, quibus sententiarum verba capitalia collocarentur. Itaque saepius exemplorum verba ita immutavit, ut exempli verba prima ultima, ultima prima redderet, quam eandem rationem etiam in dimidiatis versibus adhibitam observamus:

1 μοῦσά μοι ἔννεπε ἔργα.
α 1 ἄνδρα μοι ἔννεπε μοῦσα.

4 οἰωνούς τε διιπετέας καὶ θηρία πάντα.
Hes. opp. 277 (ἰχθύσι μὲν) καὶ θηρσὶ καὶ οἰωνοῖς πετεηνοῖς
cf. e. gr. δ 477 διιπετέος (ποταμοῖο).
(Hesiodeum ἰχθύες a poeta novo versu [5] tractatur).

163 κόσμον μέν οἱ πρῶτον ἀπὸ χροὸς εἷλε φαεινόν.
Ξ 187 αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα περὶ χροῒ θήκατο κόσμον
cf. Ξ 176 (πλοκάμους ἔπλεξε) φαεινούς.

225 ἥβην αἰτῆσαι, ξῦσαί τ' ἀπὸ γῆρας ὀλοιόν.
I 446 γῆρας ἀποξύσας θήσειν νέον ἡβώοντα
cf. *Ω* 487 ὀλοῶι (ἐπὶ) γήραος (οὐδῶι).

237 ἐν θαλάμωι κατέθηκε.
Γ 382 κὰδ δ' εἶσ' ἐν θαλάμωι.

e) De contractione.

Nonnullis in versibus poetam exempla ita descripsisse dicemus, ut ea, quae ad suum propositum minus apta viderentur, omitteret aut in artiorem formam contraheret, ac saepius ita, ut alia verba aliunde requisita cum illis coniungeret:

89 sq. ὡς δὲ σελήνη . . . ἐλάμπετο.
δ 45 ὥς (τε γὰρ ἠελίου αἴγλη πέλεν ἠὲ) σελήνης.

92 ἥτις μακάρων τάδε δώμαθ' ἱκάνεις.
δ 376 ἥ τις (σύ πέρ ἐσσι) θεάων
cf. *υ* 295 (ὅς κεν) τάδε δώμαθ' ἵκηται.

182 sqq. ὡς δὲ ἴδεν δειρήν τε καὶ ὄμματα κάλ' Ἀφροδίτης
τάρβησέν τε.
Γ 396 sqq. καί ῥ' ὡς οὖν ἐνόησε θεᾶς (περικαλλέα) δειρὴν
(στήθεά θ' ἱμερόεντα) καὶ ὄμματα μαρμαίροντα
θάμβησέν τ' (ἄρ' ἔπειτα)
cf. *π* 179 ταρβήσας κ. τ. λ.

265 sq. τῇσι δ' ἅμ' ἢ ἐλάται ἠὲ δρύες ὑψικάρηνοι
γεινομένῃσιν ἔφυσαν ἐπὶ χθονὶ βωτιανείρῃ.
Hes. opp. 509 sq. (πολλὰς) δὲ δρῦς ὑψικόμους ἐλάτας τε (παχείας)
(οὔρεος ἐν βήσσῃς) πιλνᾶι χθονὶ πουλυβοτείρῃ
cf. h. Apoll. 363 ἐπὶ χθονὶ βωτιανείρῃ
et *M* 132 δρύες (οὔρεσιν) ὑψικάρηνοι.

270 ἀλλ' ὅτε κεν δὴ μοῖρα παρεστήκηι θανάτοιο.
Ω 132 ἀλλά τοι ἤδη
(ἄγχι) παρέστηκεν θάνατος (καὶ) μοῖρα (κραταιή).

124 (*θῆρες*) *ὠμοφάγοι φοιτῶσι κατὰ σκιόεντας ἐναύλους.*
Λ 479 sq. *ὠμοφάγοι* (*μιν*) *θῶες* (*ἐν οὔρεσι*) *δαρδάπτουσιν*
ἐν νέμεϊ σκιερῷ.

Praeterea poeta suum ipsius versum h. Ven. 74 b iterum adhibet: *κατὰ σκιόεντας ἐναύλους.*

262 *καί τε μετ' ἀθανάτοισι καλὸν χορὸν ἐρρώσαντο.*
Hes. theog. 5—8 *καί τε* (*λοεσσάμεναι τέρενα χρόα Τερμησσοῖο*)
(*ἀκροτάτῳ Ἑλικῶνι*) *χοροὺς ἐνεποιήσαντο*
καλοὺς (*ἱμερόεντας*), *ἐπεῤῥώσαντο* (*δὲ ποσσίν*)

cf. *Ω* 616 *νυμφάων, αἵ τ' ἀμφ' Ἀχελώιον ἐρρώσαντο* ad sententiam versus.

278 *ἐς πέμπτον ἔτος αὖτις ἐλεύσομαι υἱὸν ἄγουσα.*
ξ 384 sq. (*καὶ φάτ'*) *ἐλεύσεσθαι ἢ ἐς θέρος ἢ ἐς ὀπώρην*
πολλὰ χρήματ' ἄγοντα

cf. *M* 369 = *N* 753 (*αἶψα*) *δ'ἐλεύσομαι αὖτις*
et h. Apoll. 9 (*τὸν δ' εἰς θρόνον εἷσεν*) *ἄγουσα* (sc. Latona Apollinem filium).

f) De paraphrasi.

Proxime ab horum exemplorum genere aliud artis poeticae specimen videtur abesse, nempe eiusmodi, ut poeta exemplorum sententias plane diversis verbis ab ipso inventis circumscribat; plerumque exempla illa eum esse secutum inde tantum concludi potest, quod totum versuum antecedentium et insequentium complexum descripsit:

48 *καί ποτ' ἐπευξαμένη εἴπῃ μετὰ πᾶσι θεοῖσιν.*
Φ 476 *εὐχομένου, ὡς τὸ πρίν, ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν.*

96 (*αἵτε*) *θεοῖσι πᾶσιν ἑταιρίζουσι.*
h. Merc. 576 *πᾶσι δ' ὅγε θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ὁμιλεῖ*

cf. *Ω* 334 sq. *Ἑρμεία, σοὶ γάρ τε μάλιστά γε φίλτατόν ἐστιν*
ἀνδρὶ ἑταιρίσσαι.

114 sq. *Τρωὰς γάρ μεγάρωι με τροφὸς τρέφεν· ἡ δὲ διαπρὸ σμικρὴν παῖδ' ἀτίταλλε, φίλης παρὰ μητρὸς ἑλοῦσα.*
Ξ 202 sq. = 303 sq. *οἵ με σφοῖσι δόμοισιν ἐῢ τρέφον ἠδ' ἀτίταλλον,*
δεξάμενοι Ῥείης
cf. *Ε* 281 *τῆς δὲ διαπρό.*

120 *ἀμφὶ δ' ὅμιλος ἀπείριτος ἐστεφάνωτο.*
Σ 603 *πολλὸς δ' ἱμερόεντα χορὸν περιίσταθ' ὅμιλος τερπόμενοι*
cf. κ 195 *νῆσον τὴν πέρι πόντος ἀπείριτος ἐστεφάνωται.*

125 *οὐδὲ ποσὶ ψαύειν ἐδόκουν φυσιζόου αἴης.*
Ξ 228 *οὐδὲ χθόνα μάρπτε ποδοῖιν*
cf. *Γ* 243 *τοὺς δ' ἤδη κάτεχεν φυσίζοος αἶα.*

157 *κατ' ὄμματα καλὰ βαλοῦσα.*
Γ 217 *κατὰ χθονὸς ὄμματα πήξας.*

172 *αὐτὴ δὲ χροῒ ἕννυτο εἵματα καλά.*
ε 230 *αὐτὴ δ' ἀργύφεον φᾶρος μέγα ἕννυτο νύμφη*
(cf. *ἦμος δ'* v. 169 et ε 228).

174 *στῆ ῥα πὰρ*[1]) *κλισίηι· εὐποιήτοιο μελάθρου* (*κῦρε*)
ϑ 458 *στῆ ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο.*

183 *τάρβησέν τε καὶ ὄσσε παρακλιδὸν ἔτραπεν ἄλληι.*
π 179 *ταρβήσας δ' ἑτέρωσε βάλ' ὄμματα.*

g) De amplificatione.

Post contractionem et paraphrasim amplificationem tertium, quod poeta adhibere potuerit, artis poeticae genus in versibus componendis dicemus. Ac primum quidem amplificationis, quae proprie dicitur, exempla enumerabo, quibus poeta, ut versum compleret aut novam sententiam exprimeret, verbum quodlibet exemplo addidit:

3 *φῦλα καταθνητῶν ἀνθρώπων.*
γ 282 *ὃς ἐκαίνυτο φῦλ' ἀνθρώπων.*

---

[1]) codd. exhibent *στῆσεν ἄρα,* praeterea B *πάρ*; itaque non dubitaverim affirmare ϑ 458 *στῆ ῥα παρα* poetae exemplum fuisse.

4 *θηρία πάντα* Hes. opp. 277 *ἰχθύσι μὲν καὶ θηρσί.*

20 *δικαίων τε πτόλις ἀνδρῶν.*
ο 384 *πτόλις ἀνδρῶν εὐρυάγυια.*

71 *ἄρκτοι, παρδάλιές τε θοαὶ προκάδων ἀκόρητοι.*
N 103 *θώων παρδαλίων τε λύκων τ' ἤια πέλονται*
cf. *Ξ* 479 *ἀπειλάων ἀκόρητοι.*

171 *τῆμος ἄρ' Ἀγχίσηι μὲν ἐπὶ γλυκὺν ὕπνον ἔχευε.*
λ 245 *κατὰ δ' ὕπνον ἔχευεν.*

265 sqq. (*ἢ ἐλαται ἠ ὲ δρύες ὑψικάρηνοι . . . ἔφυσαν . . .*)
καλαί, τηλεθάουσαι.
η 114 *ἔνθα δὲ δένδρεα μακρὰ πεφύκασι τηλεθόωντα.*

Praeterea autem nonnulla amplificationis vel potius dicam exornationis exempla inveniuntur, quibus poeta exemplorum sententias additis non uno aut duobus verbis, sed novis sententiis, quas plerumque per membra parallela illis adiunxit, de suo aut de alieno auxit:

13 *ποιῆσαι σατίνας τε καὶ ἅρματα ποικίλα χαλκῶι.*
K 322 *καὶ ἅρματα ποικίλα χαλκῶι.*

14 sq. *ἣ δέ τε παρθενικὰς ἁπαλόχροας ἐν μεγάροισιν*
ἀγλαὰ ἔργ' ἐδίδαξεν ἐπὶ φρεσὶ θεῖσα ἑκάστηι.
Hes. opp. 64 sq. *αὐτὰρ Ἀθήνην*
ἔργα διδασκῆσαι
cf. Hes. opp. 519 (*καὶ διὰ*) *παρθενικῆς ἁπαλόχροος*
et *Θ* 520 (*θηλύτεραι δὲ γυναῖκες*) *ἐνὶ μεγάροισιν ἑκάστη*
et *ε* 427 (*εἰ μὴ*) *ἐπὶ φρεσὶ θῆκε* (*θεά, γλαυκῶπις*) *Ἀθήνη*, *ἀγλαὰ ἔργα* poeta de suo addidit cf. v. 11.

19 *φόρμιγγές τε χοροί τε διαπρύσιοί τ' ὀλολυγαί.*
θ 248 *αἰεὶ δ' ἡμῖν δαίς τε φίλη κίθαρίς τε χοροί τε*
cf. h. Merc. 336 *διαπρύσιον* (*κεραϊστήν*).

41 *ἣ μέγα εἶδος ἀρίστη ἐν ἀθανάτηισι θεῆισι.*
Γ 124 *Λαοδίκην Πριάμοιο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην.*

93 *Ἄρτεμις ἢ Λητὼ ἠὲ χρυσέη Ἀφροδίτη.*
Hes. theog. 14 *καὶ Ἄρτεμιν ἰοχέαιραν*
et 16 *ἑλικοβλέφαρόν τ' Ἀφροδίτην.*

128 *αὐτὰρ ἐπειδὴ δεῖξε καὶ ἔφρασεν.*
ε 241 *αὐτὰρ ἐπειδὴ δεῖξ', ὅθι δένδρεα μακρὰ πεφύκειν.*

133 *ἀδμήτην μ' ἀγαγὼν καὶ ἀπειρήτην φιλότητος.*
Κ 293 (*βοῦν*) *ἀδμήτην, ἣν οὔ πω ὑπὸ ζυγὸν ἤγαγεν ἀνήρ.*

134 *πατρί τε σῶι δεῖξον καὶ μητέρι κέδν' εἰδυίηι.*
κ 8 *παρὰ πατρὶ φίλωι καὶ μητέρι κεδνῆι*
cf. *Γ* 50 *πατρί τε σῶι* (*μέγα πῆμα*)
et h. Apoll. 313 *ἐπεί μ' ἄλοχον ποιήσατο κέδν' εἰδυῖαν.*

148 *ἀθανάτοιο δ' ἕκητι διακτόρου . . . Ἑρμέω.*
ο 319 *Ἑρμείαο ἕκητι διακτόρου.*

245—247 *νῦν δέ σε μὲν τάχα γῆρας ὁμοίϊον ἀμφικαλύψει*
νηλειὲς, τό τ' ἔπειτα παρίσταται ἀνθρώποισιν,
οὐλόμενον, καματηρὸν, ὅ τε στυγέουσι θεοί περ.

Δ 315 *ἀλλά σε γῆρας τείρει ὁμοίϊον* (ad *ἀμφικαλύψει* cf. v. 244 *ἀμφικαλύπτοι*)
cf. Hes. theog. 225 *γῆρας τ' οὐλόμενον*
et Hes. theog. 770 Cerberus *νηλειής*
et π 280 (*δὴ γάρ σφιν*) *παρίσταται* (*αἴσιμον ἦμαρ*)
et Hes. theog. 739 de Tartaro *τά τε στυγέουσι θεοί περ.*

254 *ἐπεὶ μάλα πολλὸν ἀάσθην,*
σχέτλιον, οὐκ ὀνομαστόν.
Τ 113 *ἔπειτα δὲ πολλὸν ἀάσθη*
cf. Hes. theog. 148 de Cyclopibus *οὐκ ὀνομαστοί*
et ι 295 *σχέτλια ἔργ'* (*ὁρόωντες*) Cyclopis.

277 *ὄφρα κε ταῦτα μετὰ φρεσὶ πάντα διέλθω.*
Ι 60 sq. (*ἀλλ' ἄγ' ἐγών*) . . .
ἐξείπω καὶ πάντα διίξομαι
cf. *Υ* 310 (*αὐτὸς σὺ*) *μετὰ φρεσὶ* (*σῇσι νόησον*).

Quae immutationis genera (I, c—g) cum perlustramus, poetam in substitutione et variatione saepe ad unum versum componendum uno aut duobus aut pluribus versibus esse usum videmus, qui apud Homerum aut Hesiodum leguntur, ac totiens, ut dubitari nequeat, quin poeta eos eodem loco, quo usque ad hunc diem exstant, legerit.

Itaque, quotienscumque nobis continget, ut versus cuiusdam exempla apud Homerum et Hesiodum diversis locis dispersa inveniamus, poetae artem eam fuisse dicemus, ut versum suum ex exemplis undique conquisitis contaminaret.

II. De contaminatione.

Primum quidem eos versus enumerare liceat, quos poeta e duobus versibus dimidiatis aut nulla mutatione adhibita aut non multum immutatos contaminaverit.

a) Contaminati sunt primae et secundae versuum partes

α) haud ita multum immutatae:

81 *στῆ δ' αὐτοῦ προπάροιθε || Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη.*
Ξ 297 *στῆ δ' αὐτῆς προπάροιθεν*
et *Γ* 374, *Ξ* 193 ac saepius *Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη.*

181 *ὣς φάθ' ὁ δ' ἐξ ὕπνοιο μάλ' || ἐμμαπέως ὑπάκουσεν.*
Κ 162 *ὣς φάθ', ὁ δ' ἐξ ὕπνοιο μάλα (κραιπνῶς ἀνόρουσεν)*
et *ξ* 485 *(ἀγκῶνι νύξας·) ὁ δ' ἄρ' ἐμμαπέως ὑπάκουσεν.*

249 *ἔσσεται ἤματα πάντα διαμπερὲς || εἵνεκα σεῖο.*
Π 499 *ἔσσομαι ἤματα πάντα διαμπερές*
et *Ζ* 525 *εἵνεκα σεῖο.*

220 *ὑμετέρης γενεῆς, || ἐπιείκελον ἀθανάτοισι.*
Υ 214 *ἡμετέρην γενεήν*
et *Λ* 60 *ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν.*

221 *βῆ δ' ἴμεν αἰτήσουσα || κελαινεφέα Κρονίωνα.*
ρ 365 *βῆ δ' ἴμεν αἰτήσων*
et *Λ* 78 *(ᾐτιόωντο) κελαινεφέα Κρονίωνα.*

β) prima voce immutata:

26 *ὤμοσε δὲ μέγαν ὅρκον, || ὃ δὴ τετελεσμένος ἐστὶν.*
Τ 113 *ἀλλ' ὄμοσεν μέγαν ὅρκον*
et *Α* 388 *ὃ δὴ τετελεσμένος ἐστίν.*

207 *χρυσέου ἐκ κρητῆρος ἀφύσσων || νέκταρ ἐρυθρόν.*
Γ 295 *οἶνον δ' ἐκ κρητῆρος ἀφυσσόμενοι (δεπάεσσιν)*
et *Τ* 38 *νέκταρ ἐρυθρόν.*

166 ἔκδυε καὶ κατέθηκεν || ἐπὶ θρόνου ἀργυροήλου.
ζ 75 καὶ τὴν μὲν κατέθηκεν (ἐυξέστωι ἐπ' ἀπήνηι)
et Σ 389 (τὴν μὲν ἔπειτα καθεῖσεν) ἐπὶ θρόνου ἀργυροήλου.

25 ἡ δὲ μάλ' οὐκ ἔθελεν || ἀλλὰ στερεῶς ἀπέειπεν.
Σ 434 πολλὰ μάλ' οὐκ ἐθέλουσα
et Ι 510 (ὅς δέ κ' ἀνήνηται) καί τε στερεῶς ἀποείπηι.

117 νῦν δέ μ' ἀνήρπαξε || χρυσόρραπις ἀργειφόντης.
ο 427 ἀλλά μ' ἀνήρπαξαν (Τάφιοι ληίστορες ἄνδρες)
et κ 331 χρυσόρραπις ἀργεϊφόντης.
cf. h. Apoll. 471 νῦν δ'.

22 Ἱστίηι, ἣν πρώτην || τέκετο Κρόνος ἀγκυλομήτης.
Υ 215 Δάρδανον αὖ πρῶτον (τέκετο νεφεληγερέτα Ζεύς)
et Δ 59 (καί με πρεσβυτάτην) τέκετο Κρόνος ἀγκυλομήτης.

140 οἵ κέν τοι[1]) || χρυσόν τε ἅλις ἐσθῆτα θ' ὑφαντήν.
Ζ 48 sqq. χαλκός τε χρυσός τε πολύκμητός τε σίδηρος.
τῶν κέν τοι (χαρίσαιτο)
et ν 136 (χαλκόν τε) χρυσόν τε ἅλις ἐσθῆτά θ' ὑφαντήν.

10 ἀλλ' ἄρα οἱ πόλεμοί τε ἅδον || καὶ ἔργον Ἄρηος.
Hes. theog. 926 πότνιαν, ἧι κέλαδοί τε ἅδον πόλεμοί τε (μάχαι τε)
et Λ 734 μέγα ἔργον Ἄρηος.

Singularis est ordinis v. 148, cum poeta illam vocem exempli, quam in contaminatione eiecit, initio proximi versus collocaverit:

148 sq. ἀθανάτοιο δ' ἕκητι διακτόρου || ἐνθάδ' ἱκάνεις Ἑρμέω.
ο 319 Ἑρμείαο ἕκητι διακτόρου
et h. Merc. 262 ἐνθάδ' ἱκάνεις.

γ) immutatis aut media parte dimidiati versus prioris aut ultimis eius verbis:

---

[1]) ad hanc lectionem cf. infra.

188 *ἀλλά σε πρὸς Ζηνὸς γουνάζομαι ‖ ἠδὲ τοκήων.*
ν 324 *νῦν δέ σε πρὸς πατρὸς γουνάζομαι (οὐ γὰρ ὀίω)*
et *Γ* 140 (*καὶ ἄστεος*) *ἠδὲ τοκήων.*

257 *τὸν μὲν, ἐπὴν δὴ πρῶτον ‖ ἴδηι φάος ἠελίοιο.*
δ 414 *τὸν μὲν ἐπὴν δὴ πρῶτα* (*κατευνηθέντα ἴδησθε*)
et h. Apoll. 71 (*μή, ὁπόταν τὸ πρῶτον*) *ἴδηι φάος ἠελίοιο.*

85 *εἶδός τε μέγεθός τε ‖ καὶ εἵματα σιγαλόεντα.*
Β 58 *εἶδός τε μέγεθός τε φυήν τ' ἄγχιστα ἐώικειν*
et *Χ* 154 (*ὅθι*) *εἵματα σιγαλόεντα.*

187 *ἔγνων, ὡς θεὸς ἦσθα. ‖ σὺ δ' οὐ νημερτὲς ἔειπες.*
Χ 10 *ἔγνως, ὥς θεός εἰμι, σὺ δ'* (*ἀσπερχὲς μενεαίνεις*)
et *Ξ* 470 (*φράζεο, Πουλυδάμα, καί μοι*) *νημερτὲς ἐνίσπες.*

68 *ὕψι μετὰ νέφεσιν ‖ ῥίμφα πρήσσουσα κέλευθον.*
Ψ 874 *ὕψι δ' ὑπὸ νεφέων* (*εἶδε τρήρωνα πέλειαν*)
et *Ξ* 282 (*ἠέρα ἑσσαμένω*) *ῥίμφα πρήσσοντε κέλευθον.*

184 *ἂψ δ' αὖτις χλαίνηι τε ‖ καλύψατο καλὰ πρόσωπα.*
σ 157 *ἂψ δ' αὖτις* (*κατ' ἄρ' ἕζετ'*)
et *θ* 85 *κάλυψε δὲ καλὰ πρόσωπα.*

105 *δηρὸν ἐΰ ‖ ζώειν καὶ ὁρᾶν φάος ἠελίοιο.*
Ε 120 *δηρὸν ἔτ'* (*ὄψεσθαι λαμπρὸν φάος ἠελίοιο*)
et *κ* 498 (*ἤθελ'*) *ἔτι ζώειν καὶ ὁρᾶν φάος ἠελίοιο.*

154 *βουλοίμην κεν ἔπειτα ‖ γύναι εἰκυῖα θεῇσιν.*
π 106 *βουλοίμην κ' ἐν* (*ἐμοῖσι κατακτάμενος μεγάροισιν*)
et *Τ* 286 *γυνὴ εἰκυῖα θεῇσιν.*

141 *πέμψουσιν· σὺ δὲ πολλὰ ‖ καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα.*
ε 37 *πέμψουσι* (*δ' ἐν νηὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν*)
et *Α* 23 *καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα,*

πολλὰ poeta amplificavit de *ν* 137: *πόλλ' ὅσ' ἂν οὐδέ ποτε Τροίης ἐξήρατ' Ὀδυσσεύς.*

266 *γεινομένηισιν ἔφυσαν ‖ ἐπὶ χθονὶ βωτιανείρηι.*
Υ 128 (*ἅσσα οἱ αἶσα*) *γεινομένωι* (*ἐπένησε λίνωι*)
et h. Apoll. 363 *ἐπὶ χθονὶ βωτιανείρηι.*

281 ἄξεις δ' αὐτίκα μιν ‖ ποτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν.
Γ 401 ἄξεις (ἢ Φρυγίης)
et *Γ* 305 προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν.

215 ὡς ἔοι ἀθάνατος καὶ ἀγήρως ‖ ἶσα θεοῖσιν.
ε 136 θήσειν ἀθάνατον καὶ ἀγήραον (ἤματα πάντα)
et λ 304 (τιμὴν δὲ λελόγχασιν) ἶσα θεοῖσιν.

7 τρισσὰς δ' οὐ δύναται πεπιθεῖν φρένας ‖ οὐδ' ἀπατῆσαι.
Ι 184 ῥηιδίως πεπιθεῖν μεγάλας φρένας (Αἰακίδαο)
et δ 348 (ἄλλα παρὲξ εἴποιμι παρακλιδόν), οὐδ' ἀπατήσω.

30 καί τε μέσσῳ οἴκῳ κατ' ἄρ' ἕζετο ‖ πῖαρ ἑλοῦσα.
Ε 906 (cf. *Α* 405 et Hes. opp. 259) πὰρ δὲ Διὶ Κρονίωνι καθέζετο (κύδεϊ γαίων)
et *Λ* 550 = *Ρ* 659 (οἵ τέ μιν οὐκ εἰῶσι βοῶν ἐκ) πῖαρ ἑλέσθαι.

64 ἑσσαμένη δ' εὖ πάντα περὶ χροῒ ‖ εἵματα καλά.
Π 207 αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα περὶ χροῒ ἕσσατο (τεύχη)
et ζ 111 (ζεύξασ' ἡμιόνους πτύξασά τε) εἵματα καλά
cf. *Γ* 72 (κτήμαθ' ἑλὼν) εὖ πάντα.

γγ) prioris dimidiati versus verbis transpositis:

1 Μοῦσά μοι ἔννεπε ‖ ἔργα πολυχρύσου Ἀφροδίτης.
α 1 ἄνδρα μοι ἔννεπε Μοῦσα
et Hes. opp. 521 (οὔπω) ἔργ' (εἰδυῖα) πολυχρύσου Ἀφροδίτης.

γγγ) priore et altero exemplo omnino confusis:

196 οὐδ' ἄλλων μακάρων, ἐπειὴ ‖ φίλος ἐσσὶ θεοῖσιν.
ι 276 (οὐ γὰρ Κύκλωπες Διὸς αἰγιόχου ἀλέγουσιν)
οὐδὲ θεῶν μακάρων, ἐπειὴ (πολὺ φέρτεροί εἰμεν)
et ζ 203 (μάλα γὰρ) φίλοι ἀθανάτοισιν.

δ) altero versu dimidiato immutato:

24 πότνιαν, ἣν ‖ ἐμνῶντο Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων.
Hes. theog. 926 πότνιαν, ᾗ (κέλαδοί τε ἅδον)
et *Μ* 17 (δὴ τότε) μητιόωντο Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων.

34 τῶν δ' ἄλλων οὔπερ τι || πεφυγμένον ἔστ' Ἀφροδίτην.
θ 212 τῶν δ' ἄλλων οὔπερ τιν' (ἀναίνομαι οὐδ' ἀθερίζω)
et ι 455 (Οὖτις, ὅν οὔπω φημὶ) πεφυγμένον εἶναι ὄλεθρον.

217 οὐκέτ' ἔπειτα γόασκε, || γεγήθει δὲ φρένας ἔνδον.
cf. hymni v. 210 τὸν δὴ ἔπειτα γόασκε (cf. θ 92)
et Θ 559 γέγηθε δέ τε φρένα ποιμήν
cf. λ 337 φρένας ἔνδον (εἴσας).

212 ἵππους ἀρσίποδας, || τοί τ' ἀθανάτους φορέουσιν.
Ψ 475 ἵπποι ἀερσίποδες
et Κ 323 (ἵππους . . .) οἳ φορέουσιν ἀμύμονα Πηλεΐωνα.

ε) utroque exemplo immutato:

165 λῦσε δέ οἱ ζώνην ἰδὲ εἵματα σιγαλόεντα.
λ 245[1]) λῦσε δὲ παρθενίην ζώνην
et Χ 154 ὅθι εἵματα σιγαλόεντα.

149 Ἑρμέω· ἐμὴ δ' ἄλοχος κεκλήσεαι ἤματα πάντα.
ο 319 Ἑρμείαο (ἕκητι)
et h. Merc. 292 ἀρχὸς φηλητέων κεκλήσεαι ἤματα πάντα.

153 τόξου ἀπ' ἀργυρέου προίηι βέλεα στονόεντα.
Θ 279 τόξου ἄπο κρατεροῦ (cf. ἀργυρότοξος)
et Ρ 374 ἀλεείνοντες βέλεα στονόεντα.

Utroque exemplo valde immutato:

106 ὄλβιον ἐν λαοῖς καὶ γήραος οὐδὸν ἱκέσθαι.
ρ 354 Ζεῦ ἄνα, Τηλέμαχόν μοι ἐν ἀνδράσιν ὄλβιον εἶναι
et ο 246 οὐδ' ἵκετο γήραος οὐδόν.

56 sq. τὸν δὴ ἔπειτα ἰδοῦσα φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη
ἠράσατ', ἐκπάγλως δὲ κατὰ φρένας ἵμερος εἷλεν.

---

[1]) hic versus Zenodoto ignotus erat, cf. schol. H Vind. 133; sed a poeta nostro adhibitus comprobatur non spurius.

Π 181 sq. (τῆς δὲ κρατὺς ἀργεϊφόντης)
ἠράσατ', ὀ φ θ α λ μ ο ῖ σ ι ν ἰδών
et h. Apoll. 461 σ ί τ ο ι ο γ λ υ κ ε ρ ο ῖ ο π ε ρ ὶ φρένας ἵμερος αἱρεῖ
cf. *Γ* 415 (ὡς νῦν) ἔ κ π α γ λ α (φίλησα).

211 κ α ί μ ι ν Ζ ε ὺ ς ἐλέησε, δ ί δ ο υ δ έ ο ἱ υἱος ἄποινα.
Π 431 τ ο ὺ ς δ ὲ (ἰδὼν) ἐλέησε Κ ρ ό ν ο υ π ά ϊ ς ἀγκυλο-μ ή τ ε ω
et *Β* 230 (Τρώων ἱπποδάμων ἐξ Ἰλίου) υἷος ἄποινα.

Duorum exemplorum prima tantum verba adhibentur:
66 σεύατ' ἐ π ὶ Τ ρ ο ί η ν προλιποῦσ' ε ὐ ώ δ ε α Κ ύ π ρ ο ν.
Η 208 σεύατ' ἔ π ε ι θ' (οἷός τε κ. τ. λ.)
et Hes. theog. 284 π ρ ο λ ι π ὼ ν χ θ ό ν α μ η τ έ ρ α μ ή λ ω ν
cf. v. 58 (ἐς) Κύπρον (δ' ἐλθοῦσα) θυώδεα (νηὸν ἔδυνεν).

b) Altera versus alicuius pars cum priore insequentis coniungitur, sed ordine mutato:

264 μ ί σ γ ο ν τ' ἐν φιλότητι μυχῶι σπείων ἐ ρ ο έ ν τ ω ν.
ε 226 sq. μυχῶι σπείους γ λ α φ υ ρ ο ῖ ο
τ ε ρ π έ σ θ η ν φιλότητι
cf. *Ξ* 295 (οἷον ὅτε πρῶτόν περ) ἐμισγέσθην φιλότητι.

280 γηθήσεις ὁ ρ ό ω ν· μάλα γὰρ θ ε ο ε ί κ ε λ ο ς ἔσται.
Ν 343 sq. μάλα κεν θ ρ α σ υ κ ά ρ δ ι ο ς εἴη
(ὃς τότε) γηθήσειεν ἰ δ ὼ ν (πόνον οὐδ' ἀκάχοιτο)
cf. praeterea e. gr. *δ* 276 Δηίφοβος θεοείκελος.

c) Duorum versuum partes posteriores coniunguntur:
291 ἴσχεο μηδ' ὀνόμαινε, || θ ε ῶ ν δ' ἐποπίζεο μῆνιν.
λ 251 (νῦν δ' ἔρχευ πρὸς δῶμα καὶ) ἴσχεο μηδ' ὀνομήνῃς
et *ε* 146 (οὕτω νῦν ἀπόπεμπε) Δ ι ὸ ς δ' ἐποπίζεο μῆνιν.

37 ὅστε μέγιστός τ' ἐ σ τ ὶ, || μ ε γ ί σ τ η ς τ' ἔμμορε τιμῆς.
Ο 37 (καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ), ὅς τε μέγιστος
et *Ο* 189 (τριχθὰ δὲ πάντα δέδασται·) ἕ κ α σ τ ο ς δ' ἔμμορε τιμῆς.

155 σῆς εὐνῆς ἐπιβὰς || δῦναι δόμον Ἄϊδος εἴσω.
κ 480 Κίρκης ἐπιβὰς (περικαλλέος) εὐνῆς
et *Γ* 322 δῦναι δόμον Ἄιδος εἴσω.

54 ὅς τότ' ἐν ἀκροπόλοις ὄρεσιν || πολυπιδάκου Ἴδης.
E 523 (νηνεμίης ἔστησεν) ἐπ' ἀκροπόλοισιν ὄρεσσιν
et *Ξ* 307 (ἐν πρυμνωρείῃ) πολυπίδακος Ἴδης.

55 βουκολέεσκεν βοῦς || δέμας ἀθανάτοισιν ἐοικώς.
Φ 448 sq. βοῦς βουκολέεσκες
(Ἴδης ἐν κνημοῖσι)
et *P* 323 δέμας Περίφαντι ἐοικώς.

223 τῇ δὲ Ζεὺς ἐπένευσε || καὶ ἐκρήηνεν ἐέλδωρ.
O 74 sq. (Πηληΐδαο τελευτηθῆναι **ἐέλδωρ**,
ὥς οἱ ὑπέστην πρῶτον,) ἐμῷ δ' ἐπένευσα
(κάρητι)
et *A* 41 = 504 (τόδε μοι) κρήηνον **ἐέλδωρ**.

Gravior mutatio usu venit in uno exemplo:

83 μή μιν ταρβήσειεν || ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσας.
Ω 171 (θάρσει, Δαρδανίδη Πρίαμε, φρεσί), μηδέ τι τάρβει
et *Ω* 294 ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσας.

De verbo significatorio.

Iam pridem eum, quicumque exempla adhuc collecta perlegerit, miratum esse existimo, qui factum sit, ut hymni poeta e tanta mole versuum Homericorum et Hesiodeorum illa ipsa verba, quae ad suas sententias exprimendas haud inepta, ne dicam aptissima viderentur, elegerit. Sed nemini dubium esse potest, quin poeta unus e rhapsodis illis fuerit, qui quae permulta et clarissima epicae dictionis carmina tota edidicerant, audientibus per singulas partes recitare soliti erant.

Itaque ei, cum sua ipsius carmina componeret, ultro in mentem venit illorum Homeri aut Hesiodi versuum, qui sententiarum aut rerum similitudines continebant cum illis, quas ipse cantaturus erat.

Praeterea autem in altero versu epico suscipiendo recordabatur alterius, cuius memoria in ipsius animo suscitabatur sen-

tentiarum, verborum, syllabarum tenoris cum priore versu similitudine. Quodsi videmus poetam saepe duos eiusmodi versus in suo carmine coniungere, ante omnia cavendum est, ne versus undique conquisitos ab eo quasi consutos esse opinemur, sed versus ultro poetae memoriae oblati sensimque ipsius ingenio compositi novum carmen confecerunt; qua in re id maxime admiratione dignum videtur, quod poeta aptissimi cuiusque ac pulcherrimi exempli recordatus est.

Quae ut comprobemus, eisdem, quae antea collegimus, exemplis usi, initium faciemus ab eis locis, quorum verba in utroque, qui adhibetur, versu epico inveniuntur:

I. a)

223 *ἐκρήηνεν ἐέλδωρ*, cf. p. 137.
Α 41 = 504 *τόδε μοι κρήηνον ἐέλδωρ*
et *Ο* 74 *τελευτηθῆναι ἐέλδωρ.*

105 *ὁρᾶν φάος ἠελίοιο*, cf. p. 133.
κ 498 *ἤθελ' ἔτι ζώειν καὶ ὁρᾶν φάος ἠελίοιο*
et *Ε* 120 *δηρὸν ἔτ' ὄψεσθαι λαμπρὸν φάος ἠελίοιο.*

54 *πολυπιδάκου Ἴδης*, cf. p. 137.
Ξ 307 *ἐν πρυμνωρείῃ πολυπίδακος Ἴδης*
et *Φ* 449 *Ἴδης ἐν κνημοῖσι.*

140 *χρυσόν τε*, cf. p. 132.
ν 136 *χαλκόν τε χρυσόν τε*
et *Ζ* 48 *χαλκός τε χρυσός τε.*

22 *πρώτην τέκετο Κρόνος ἀγκυλομήτης*, cf. p. 132.
Δ 59 *πρεσβυτάτην τέκετο Κρόνος ἀγκυλομήτης*
et *Υ* 215 *πρῶτον τέκετο νεφεληγερέτα Ζεύς.*

208 *πένθος ἄλαστον ἔχε φρένας*, cf. p. 123.
Ρ 83 *αἰνὸν ἄχος πύκασε φρένας ἀμφιμελαίνας*
et *Ω* 105 *πένθος ἄλαστον ἔχουσα μετὰ φρεσίν.*

110 *ἀλλὰ καταθνητή τε*, cf. p. 122.
Ε 402 *οὐ μὲν γάρ τι καταθνητός γε τέτυκτο*
et *Ω* 58 *Ἕκτωρ μὲν θνητός τε.*

I. b) recordatur poeta versuum propter similem sonitum:

221 *βῆ δ' ἴμεν αἰτήσουσα* cf. p. 129.
ϱ 365 *βῆ δ' ἴμεν αἰτήσων*
et *Λ* 78 *πάντες δ' ἠιτιόωντο.*

244 *πυκινὰς φρένας ἀμφικαλύπτοι* cf. p. 121.
Ξ 294 *πυκινὰς φρένας ἀμφεκάλυψεν*
et **P** 83 *πύκασε φρένας ἀμφιμελαίνας.*

I. c) poeta versum Homericum adhibet eum, de quo verbis sui ipsius carminis antecedentibus admonitus est:

248 sq. *αὐτὰρ ἐμοὶ μέγ' ὄνειδος ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν*
ἔσσεται ἤματα πάντα διαμπερὲς εἵνεκα σεῖο cf. p. 129.
Π 498 sq. *σοὶ γὰρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα κατηφείη καὶ ὄνειδος*
ἔσσομαι ἤματα πάντα διαμπερές
et **Z** 523 sqq. *τὸ δ' ἐμὸν κῆρ*
ἄχνυται ἐν θυμῶι, ὅθ' ὑπὲρ σέθεν αἴσχε' ἀκούω.

279 *τὸν μὲν ἐπὴν δὴ πρῶτον ἴδηι θάλος ὀφθαλμοῖσιν*
et 281 *ἄξεις δ' αὐτίκα μιν ποτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν* cf. p. 132.
Γ 305 sqq. *ἤ τοι ἐγὼν εἶμι προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν*
ἄψ, ἐπεὶ οὔπω τλήσομ' ἐν ὀφθαλμοῖσι ὁρᾶσθαι.

I. d) versus tres, unus poetae, duo Homerici, non eisdem verbis inter se coniunguntur:

256 sq. *βροτῶι εὐνηθεῖσα.*
τὸν μέν, ***ἐπὴν δὴ πρῶτον*** *ἴδηι φάος ἠελίοιο* cf. p. 131.

Primum poeta voce *εὐνηθεῖσα* admonetur de
δ 414 *τὸν μὲν ἐπὴν δὴ πρῶτα κατευνηθέντα ἴδησθε,*
deinde verbis *ἐπὴν δὴ πρῶτον*
de h. Apoll. 71 *μή, ὁπόταν τὸ πρῶτον ἴδηι φάος ἠελίοιο.*

II. a) Rerum, quas poeta cantat, similitudines versus Homericos commendant:

utroque versu agitur de viro expergiscente, qui e somno se erigit:

181 *ὣς φάθ᾽· ὁ δ᾽ ἐξ ὕπνοιο μάλ᾽ ἐμμαπέως ὑπάκουσεν* cf. p. 129.

K 162 *ὣς φάθ᾽, ὁ δ᾽ ἐξ ὕπνοιο μάλα κραιπνῶς ἀνόρουσεν* (Diomedes)

et *ξ* 485 *ἀγκῶνι νύξας· ὁ δ᾽ ἄρ᾽ ἐμμαπέως ὑπάκουσεν* (Ulixes).

Utroque versu res aut persona deponitur:

166 *ἔκδυε καὶ κατέθηκε ἐπὶ θρόνου ἀργυροήλου* cf. p. 130.

ζ 75 *καὶ τὴν μὲν κατέθηκεν εὐξέστωι ἐπ᾽ ἀπήνηι* (vestem)

et *Σ* 389 *τὴν μὲν ἔπειτα καθεῖσεν ἐπὶ θρόνου ἀργυροήλου* (Thetidem).

Utroque versu deus discedit ab aliquo:

291 *ἴσχεο μηδ᾽ ὀνόμαινε· θεῶν δ᾽ ἐποπίζεο μῆνιν* cf. p. 134.

λ 251 *νῦν δ᾽ ἔρχευ πρὸς δῶμα καὶ ἴσχεο μηδ᾽ ὀνομήνῃς* (Neptunus ad Tyronem versus)

et *ε* 146 *οὕτω νῦν ἀπόπεμπε, Διὸς δ᾽ ἐποπίζεο μῆνιν* (Mercurius ad Calypsonem versus).

Utroque versu de hominis in dei aspectu timore agitur:

83 *μή μιν ταρβήσειεν ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσας* cf. p. 135.

Ω 171 *θάρσει, Δαρδανίδη Πρίαμε, φρεσί, μηδέ τι τάρβει*

et *Ω* 294 *ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσας.*

Utroque versu pudor alicuius propter alium hominem commemoratur:

248 *αὐτὰρ ἐμοὶ μέγ᾽ ὄνειδος ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν* cf. p. 129, 137.

Π 498 *σοὶ* (Glauco) *γὰρ ἐγὼ* (Sarpedon) *καὶ ἔπειτα κατηφείη καὶ ὄνειδος ἔσσομαι*

et *Z* 523 *τὸ δ᾽ ἐμὸν κῆρ ἄχνυται ἐν θυμῶι, ὅθ᾽ ὑπὲρ σέθεν* (Paridis) *αἴσχε᾽ ἀκούω* (Hector).

b) narrationis similitudines versus in poetae animo coniungunt:

utroque versu narratur de primogenitis:

22 *Ἱστίῃ, ἣν πρώτην τέκετο Κρόνος ἀγκυλομήτης* cf. p. 130. 136.

Δ 59 *καί με πρεσβυτάτην* (Iunonem) *τέκετο Κρόνος ἀγκυλομήτης*

et *Υ* 215 *Δάρδανον αὖ πρῶτον τέκετο νεφεληγερέτα Ζεύς.*

de equis:

212 *ἵππους ἀρσίποδας, τοί τ' ἀθανάτους φορέουσι* cf. p. 133.

Ψ 475 *ἵπποι ἀερσίποδες πολέος πεδίοιο δίενται*

et *Κ* 323 *ἵππους . . .*
οἳ φορέουσιν ἀμύμονα Πηλεΐωνα.

de equis Troianis:

232 *αὐτὸν δ' αὖτ' ἀτίταλλεν ἐνὶ μεγάροισιν ἔχουσα* cf. p. 121.

Ω 280 *αὐτὸς ἔχων ἀτίταλλεν εὐξέστῃ ἐπὶ φάτνῃ* (Priamus)

et *Ε* 270 *τῶν* (Laomedontis) *οἱ* (Anchisae) *ἓξ ἐγένοντο ἐνὶ μεγάροισι γενέθλη.*

c) sententiarum similitudines inter duos versus intercedunt:

utroque versu homo quidam sui populi mores et condicionem describit:

196 *οὐδ' ἄλλων μακάρων, ἐπεὶ ἦ φίλος ἐσσὶ θεοῖσι* cf. p. 132.

ι 275 sq. *οὐ γὰρ Κύκλωπες Διὸς αἰγιόχου ἀλέγουσιν*
οὐδὲ θεῶν μακάρων, ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτεροί εἰμεν

et *ζ* 203 *μάλα γὰρ φίλοι ἀθανάτοισιν* (Phaeaces).

Utroque versu de longa vita agitur:

105 *δηρὸν ἐΰ ζώειν καὶ ὁρᾶν φάος ἠελίοιο* cf. p. 131.

Ε 120 *οὐδέ μέ φησιν*
δηρὸν ἔτ' ὄψεσθαι λαμπρὸν φάος ἠελίοιο (Diomedem)

et *κ* 497 *οὐδέ νύ μοι* (Ulixi) *κῆρ*
ἤθελ' ἔτι ζώειν καὶ ὁρᾶν φάος ἠελίοιο.

De vita beata et non beata:

106 *ὄλβιον ἐν λαοῖς, καὶ γήραος οὐδὸν ἱκέσθαι* cf. p. 133.

ρ 354 *Ζεῦ ἄνα, Τηλέμαχόν μοι* (Ulixi) *ἐν ἀνδράσι ὄλβιον εἶναι*

et *ο* 246 *οὐδ' ἵκετο γήραος οὐδόν* (Amphiaraus).

De re mortis pretio optata:

154 sq. *βουλοίμην κεν ἔπειτα, γύναι εἰκυῖα θεῇσι*
σῆς εὐνῆς ἐπιβὰς δῦναι δόμον Ἄιδος εἴσω
cf. p. 131. 137.

π 106 sq. *βουλοίμην* (Ulixes) *κ' ἐν ἐμοῖσι κατακτάμενος μεγάροισιν*
τεθνάμεν ἢ τάδε γ' αἰὲν ἀεικέα ἔργ' ὁράασθαι

et *Γ* 322 *τὸν δὸς ἀποφθίμενον δῦναι δόμον Ἄιδος εἴσω.*

De immortalitate et divinitate:

215 *ὡς ἔοι ἀθάνατος καὶ ἀγήρως ἶσα θεοῖσιν* cf. p. 132.

ε 136 *ἠδὲ ἔφασκον* (Calypso)
θήσειν ἀθάνατον (Ulixem) *καὶ ἀγήραον ἤματα πάντα*

et *λ* 304 *τιμὴν δὲ λελόγχασιν ἶσα θεοῖσιν* (Castores).

De Iovis potentia:

37 *ὅστε μέγιστός τ' ἐστι, μεγίστης τ' ἔμμορε τιμῆς* cf. p. 134.

Ο 189 *τριχθὰ δὲ πάντα δέδασται, ἕκαστος δ' ἔμμορε τιμῆς*

et *Ο* 37 (*καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ*), *ὅστε μέγιστος.*

His praemissis, postquam supra (p. 120 sqq.) simplicia substitutionis et contaminationis exempla tractavimus, nunc ad difficiliora transeamus. Sed iterum monendum videtur haec non ita solum declarari posse, ut a poeta e compluribus versibus contaminata dicantur, sed etiam in altero versu aliorum versuum verba eum substituisse. Itaque non dubitaverim nunc in versuum compositione exponenda utraque ratione uti, etiamsi fieri non posse videtur, quin bis de eodem exemplo sit agendum. Itaque ut contaminationis exempla persequamur, poeta

II. e) contaminavit tres versus:

α)

6 *πᾶσιν* || ***δ' ἔργα μέμηλεν*** || *ἐυστεφάνου Κυθερείης*

Ζ 492 sq. (***ἔργον*** *ἐποίχεσθαι·* ***πόλεμος*** *δ' ἄνδρεσσι* ***μελήσει***)
πᾶσιν.

μ 116 (*πολεμήια*) ***ἔργα μέμηλεν.***
ϑ 288 (*ἰσχανόων φιλότητος*) *ἐυστεφάνου Κυθερείης.*

Versus duo Homerici, quos primos poeta adhibuit, *Z* 493 et *μ* 116, conciliantur per *ἔργον, μέλει, πόλεμος.*

292 *ὣς εἰποῦσ'* ***ἤιξε*** || *πρὸς οὐρανὸν* || *ἠνεμόεντα.*
h. Merc. 227 *ὣς εἰπὼν* ***ἤιξεν*** (*ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων*).
Ψ 868 (*ἡ μὲν ἔπειτ'*) ***ἤιξε*** *πρὸς οὐρανόν,* (*ἡ δὲ παρείθη*).
X 145 (*ἐρινεὸν*) *ἠνεμόεντα.*

h. Merc. 227 et *Ψ* 868 coniunguntur per *ἤιξεν* eodem versus loco.

224 *νηπίη, οὐδ'* ***ἐνόησε*** || *μετὰ φρεσὶ* || *πότνια Ἠώς.*
X 445 *νηπίη, οὐδ'* ***ἐνόησεν,*** (*ὅ μιν μάλα τῆλε λοετρῶν*).
Hes. theog. 488 (*σχέτλιος,*) *οὐδ'* ***ἐνόησε*** *μετὰ φρεσίν.*
Y 309 sq. (*βοῶπις*) *πότνια Ἥρη·*
(*ἐννοσίγαι', αὐτὸς σὺ μετὰ φρεσὶ σῇσι* ***νόησον***).

Tres versus coniunguntur per *νοεῖν*; *X* 445 cum Hes. theog. 488 per *οὐδ' ἐνόησε,* Hes. theog. 488 cum *Y* 309 per *νοεῖν μετὰ φρεσίν.*

27 *ἁψαμένη* || *κεφαλῆς* || ***πατρὸς*** *Διὸς αἰγιόχοιο.*
τ 473 *ἁψαμένη* (*δὲ γενείου*).
h. Merc. 274 ***πατρὸς*** *κεφαλὴν* (*μέγαν ὅρκον ὀμοῦμαι*).
X 221 (*προπροκυλινδόμενος*) ***πατρὸς*** *Διὸς αἰγιόχοιο.*

h. Merc. 272 et *X* 221 coniunguntur per *πατρὸς κεφαλήν* et *πατρὸς Διός*; sed h. Merc. 274 poeta recordatur propter *μέγαν ὅρκον ὀμοῦμαι*: h. Ven. 26 *ὤμοσε δὲ μέγαν ὅρκον* (de *T* 113 *ἀλλ' ὄμοσεν μέγαν ὅρκον*).

228 *ναῖε παρ'* || ***Ὠκεανοῖο*** *ῥοῇς* || *ἐπὶ πείρασι γαίης.*
O 551 *ναῖε δὲ πὰρ* (*Πριάμωι*).
T 1 (*Ἠὼς μὲν κροκόπεπλος ἀπ'*) ***Ὠκεανοῖο*** *ῥοάων.*
Ξ 200 sq. *πείρατα γαίης*
(***Ὠκεανόν*** *τε*).

T 1 et *Ξ* 200 coniunguntur per *Ὠκεανός.*

178 *ὄρσεο Δαρδανίδη* | *τί νυ νήγρετον* || ***ὕπνον*** *ἰαύεις;*
Σ 170 *ὄρσεο Πηλείδη.*
ν 80 (***ὕπνος***) *νήγρετος ἥδιστος.*

h. Merc. 289 (*μὴ πύματόν τε καὶ ὕστατον*) ***ὕπνον*** *ἰαύσῃς*.

ν 80 et h. Merc. 289 *ὕπνος* cum pluribus epithetis coniunctus invenitur.

95 sq. (*αἵ τε θεοῖσι*)
πᾶσιν || *ἑταιρίζουσι* || *καὶ ἀθάνατοι καλέονται*.
h. Merc. 576 *πᾶσι* (*δ' ὅγε θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι ὁμιλεῖ*).
Ω 334 sq. *Ἑρμεία, σοὶ γάρ τε μάλιστά γε φίλτατόν ἐστιν ἀνδρὶ*) *ἑταιρίσσαι*.
E 342 *καὶ ἀθάνατοι καλέονται* (dei).

Exemplum primitivum est h. Merc. 576; *Ω* 335 simili sententia conciliatur.

11 *ὑσμῖναί τε μάχαι τε* || *καὶ* ***ἀγλαὰ*** *ἔργ'* || *ἀλεγύνειν*.
λ 612 *ὑσμῖναί τε μάχαι τε*.
ν 289 *καὶ* ***ἀγλαὰ*** *ἔργ'* (*ἰδυίῃ*).
h. Merc. 476 *καὶ* (***ἀγλαΐας***) *ἀλέγυνε*.

ν 289 et h. Merc. 476 similibus vocibus *ἀγλαὰ ἔργ'* et *ἀγλαΐας* coniunguntur.

287 *εἰ δέ κεν ἐξείπῃς καὶ* || *ἐπεύξεαι* || *ἄφρονι θυμῷ*.
B 364 *εἰ δέ κεν ὡς ἔρξῃς* (*καί τοι πείθωνται Ἀχαιοί*).
Λ 431 (*σήμερον ἢ δοιοῖσιν*) *ἐπεύξεαι* (*Ἱππασίδῃσιν*).
φ 105 (*αὐτὰρ ἐγὼ γελόω καὶ τέρπομαι*) *ἄφρονι θυμῷ*.

Hi versus tres nulla alia ratione inter sese coniuncti videntur, nisi quod poeta sonitum syllabarum *ἐξείπῃς* assimilavit ad *ὡς ἔρξῃς*. Utique semper est cavendum, ne similitudine exemplorum quadam ad versus coniungendos poetae opus fuisse credamus.

171 *τῆμος ἄρ'* ***Ἀγχίσῃ*** *μὲν* || *ἐπὶ γλυκὺν* || ***ὕπνον*** *ἔχευεν*.
Π 434 *τῆμος ἄρ'* (***ἀμφὶ*** *πυρὴν κριτὸς* ***ἤγρετο*** *λαὸς Ἀχαιῶν*).
Ψ 232 *ἐπὶ δὲ γλυκὺς* ***ὕπνος*** *ὄρουσεν*.
λ 245 *κατὰ δ'* ***ὕπνον*** *ἔχευεν*.

Versus continentur somni et vigilandi notionibus.

β) tres versus contaminantur cum implicatione:

186 *αὐτίκα* || *σ' ὡς τὰ πρῶτα, θεά,* || *ἴδον ὀφθαλμοῖσιν*.
M 393 *αὐτίκ'* (*ἐπεί τ' ἐνόησεν*).

Λ 6 (ἐξ οὗ δὴ) τὰ πρῶτα.
Ψ 202 (τοὶ δ') ὡς ἴδον ὀφθαλμοῖσιν.

Versus continentur coniunctionibus temporalibus tribus αὐτίκ' ἐπεί τ', ἐξ οὗ δὴ τὰ πρῶτα, ὡς.

189 μή με || ζῶντ' ἀμενηνὸν || ἐν ἀνθρώποισιν || ἐάσῃς.
κ 301 μή σ' (ἀπογυμνωθέντα κακὸν καὶ ἀ ν ή ν ο ρ α θείῃ).
E 887 (ἤ κε) ζὼν ἀ μ ε ν η ν ὸ ν ἔα (χαλκοῖο τυπῇσιν).
δ 710 (ἦ ἵνα μηδ' ὄνομ' αὐτοῦ) ἐν ἀνθρώποισι (λίπηται).

Duo versus *κ* 301 et *E* 887 sententiarum similitudine coniunguntur.

E 885 sqq. Martis querelae hac forma traditae sunt:

ἀλλά μ' ὑπήνεικαν ταχέες πόδες· ἦ τέ κε δηρὸν
αὐτοῦ πήματ' ἔπασχον ἐν αἰνῇσιν νεκάδεσσιν,
ἤ κε ζὼς ἀμενηνὸς ἔα χαλκοῖο τυπῇσιν.

Itaque ei, qui hanc lectionem constituerunt, ἔα primam singularis numeri personam imperfecti intellexerunt verbi εἰμί. Sed nostrum poetam aliam huius loci lectionem habuisse inde apparet, quod sui versus formam ἐάσῃς de *E* 887 descripsit. Itaque colligendum est eum hoc loco legisse aut didicisse:

ἤ κε ζὼν ἀμενηνὸν ἔα χαλκοῖο τυπῇσιν

(nempe Diomedes me Martem), cum formam ἔα tertiam singularis numeri personam imperfecti intellegeret verbi ἐάω, ut in eiusdem libri versu *E* 517 οὐ γὰρ ἔα πόνος ἄλλος.

Quod formam ζὼν supposuimus, cf. *Π* 445 αἴ κε ζὼν πέμψῃς Σαρπηδόνα ὅνδε δόμονδε; cuius versus initium proxime ad traditam v. *E* 887 formam accedit.

γ) tres versus contaminantur, quorum in uno verba transponuntur:

103 **δός** με || μετὰ Τρώεσσι ἀριπρεπέ' || ἔμμεναι ἄ ν δ ρ α.
Ω 309 **δός** μ' (ἐς Ἀχιλλῆος φίλον ἐλθεῖν ἠδ' ἐλεεινόν).
Z 476 (**δότε** δὴ καὶ τόνδε γενέσθαι
παῖδ' ἐμόν, ὡς καὶ ἐγώ περ) ἀριπρεπέα Τρώεσσιν.
Z 208 = *Λ* 784 (αἰὲν ἀριστεύειν καὶ ὑπείροχον) ἔμμεναι ἄ λ λ ω ν.

Ω 309 et *Z* 476 per *δός* — *δότε*, *Z* 476 et 208 sententiae similitudine coniunguntur.

195 *οὐ γάρ τοί τι δέος* **παθέειν** || *κακὸν* || *ἐξ ἐμέθεν γε.*
ε 347 (*ἄμβροτον·*) *οὐδέ τί τοι* **παθέειν** *δέος* (*οὐδ' ἀπολέσθαι*).
P 32 *πρίν τι κακὸν* **παθέειν.**
E 652 (*φόνον καὶ κῆρα μέλαιναν*) *ἐξ ἐμέθεν* (*τεύξεσθαι*).

ε 347 et *P* 32 voce *παθέειν* coniunguntur; additur *E* 652 propter sententiam similem.

II. f) quattuor versus contaminantur cum implicatione:

190 sq. *ναίειν,* || *ἀλλ' ἐλέαιρ'·* || *ἐπεὶ οὐ βιοθάλμιος ἀνὴρ γίγνεται, ὅστε* || *θεαῖς εὐνάζεται ἀθανάτῃσι.*
Σ 86 sq. (*μετ'*) *ἀθανάτῃς* (*ἁλίῃσιν*) *ναίειν.*
ζ 175 *ἀλλὰ* (*ἄνασσ'*) *ἐλέαιρε.*
ϑ 585 sq. *ἐπεὶ οὐ* (*μέν τι κασιγνήτοιο χερείων*) *γίγνεται ὅς κεν* (*ἑταῖρος ἐὼν πεπνυμένα εἰδῇ*).
ε 119 (*οἵ τε*) *θεαῖς* (*ἀγάασθε παρ' ἀνδράσιν*) *εὐνάζεσθαι.*

Σ 86 et *ε* 119 similes sententias continent.

II. g) quinque versus contaminantur:

79 sq. *οἷος ἀπ' ἄλλων πωλεῖτ'* || *ἔνθα καὶ ἔνθα* || *διαπρύσιον κιθαρίζων.*
ι 192 (*ὅ τε φαίνεται*) *οἷον ἀπ'* **ἄλλων.**
ι 188 (*οὐδὲ μετ'* **ἄλλους**) **πωλεῖτ'.**
B 779 (**φοίτων**) *ἔνθα καὶ ἔνθα*[1]) (*κατὰ στρατόν*).
h. Merc. 336 *διαπρύσιον* (**κεραϊστὴν**).
h. Apoll. 515 (*ἐρατὸν*) **κιθαρίζων.**

ι 192 et *ι* 188 conciliantur per *ἄλλων* — *ἄλλους*, *ι* 188 et *B* 779 per *πωλεῖτ'* — *φοίτων*; h. Merc. 336 et h. Apoll. 515 per *κεραϊστὴν* — *κιθαρίζων.*

---

[1]) si modo navium catalogus ab hymni poeta describitur cf. infra.

167 sq. (*Ἀγχίσης ὁ δ' ἔπειτα*) *θεῶν ἰότητι* || *καὶ αἴσηι* || *ἀθανάτηι παρέλεκτο* || *θεᾶι βροτὸς* || *οὐ σάφα εἰδώς.*

λ 341 (*κτήματ' ἐνὶ μεγάροισι*) *θεῶν ἰότητι* (*κέονται*).
I 608 (*τετιμῆσθαι*) *Διὸς αἴσηι.*
I 565 *τῆι ὅγε* **παρκατέλεκτο** (*χόλον θυμαλγέα πέσσων*).
Π 176 *γυνὴ θεῶι* (***εὐνηθεῖσα***).
O 632 (*νομεὺς*) *οὔ πω σάφα εἰδώς.*

λ 341 et *I* 608 propter similem sententiam, *I* 565 et *Π* 176 vocibus *παρκατέλεκτο* — *εὐνηθεῖσα* coniunguntur; additur *O* 632 propter ***νομεὺς*** (cf. *Ἀγχίσης* h. Ven. 167).

Sed ultra haec (II. f—g) contaminationis exempla progredi vel maiores etiam versuum complexus contaminatione esse compositos comprobare non possumus. Nam etiamsi continget, ut duos vel tres versus similitudine quadam coniunctos inveniamus (cf. II. f—g), tantum aberit, ut in omnibus similitudines inesse videamus, ut de iis quoque, quae forte sint obviae, summo iure dubitare possimus. Sed eadem de causa, cum exempla quaedam poetae similitudine aliqua coniuncta vidimus, recte exempla eius constituisse nobis videmur.

Restat, ut de immutationis eis exemplis agamus, quae nondum tractaveramus, cum in substitutione explicanda insisteremus. Quae nunc tractaturi sumus exempla, multo magis immutata videntur, quia ita sunt composita, ut poeta in iis non solum substitutionem, sed etiam amplificationem adhibuerit:

I. h)

82 *παρθένωι ἀδμήτηι μέγεθος καὶ εἶδος ὁμοίη.*

ζ 16 exemplum est: (*ὧι ἔνι κούρη*)
κοιμᾶτ' ἀθανάτηισι φυὴν καὶ εἶδος ὁμοίη.
ζ 109 (*μετέπρεπε*) *παρθένος ἀδμής.*
B 58 *εἶδός τε μέγεθός τε.*

74 *σύνδυο κοιμήσαντο κατὰ σκιόεντας ἐναύλους.*

κ 479 [1]) *οἱ μὲν κοιμήσαντο κατὰ μέγαρα σκιόεντα.*

---

[1]) quod poeta hunc versum descripsit, non recte eum spurium esse iudicatum ab editoribus apparet, quamquam *κ* 475—479 omittuntur a codd. E. Q. V.

Κ 224 σύν τε δύ᾽ (ἐρχομένω).
Hes. theog. 129 (γείνατο δ' οὔρεα μακρά) θεῶν χαρίεντας ἐναύλους.

κ 479 κοιμήσαντο et Hes. theog. 129 ἐναύλους versus coniungunt.

172 ἥδυμον, αὐτὴ δὲ χροῒ ἕννυτο εἵματα καλά.
κ 543 αὐτὴ δ' ἀργύφεον φᾶρος μέγα ἕννυτο νύμφη.
h. Merc. 241 (προκαλεύμενος) ἥδυμον (ὕπνον).
τ 72 (κακὰ) δὲ χροῒ εἵματα (εἶμαι).
ζ 111 (πτύξασά τε) εἵματα καλά.

κ 543, τ 72, ζ 111 vestium notione coniunguntur.

238 sq. τοῦ δ' ἤτοι φωνὴ ῥεῖ ἄσπετος, οὐδέ τι κῖκυς ἔσθ' οἵη πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσιν.
λ 393 sq. (ἀλλ' οὐ γάρ οἱ ἔτ' ἦν ἲς ἔμπεδος) οὐδέ τι κῖκυς (οἵη περ πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσιν).
Σ 403 (ἀφρῶι μορμύρων) ῥέεν ἄσπετος.
Λ 668 sq. (οὐ γὰρ ἐμὴ ἲς) ἔσθ', οἵη πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσιν.

λ 393 sq. et Λ 668 sq. versus sunt paralleli.

128 sq. αὐτὰρ ἐπειδὴ δεῖξε καὶ ἔφρασεν, ἦτοι ὅγ' αὖτις ἀθανάτων μετὰ φῦλ' ἀπέβη κρατὺς ἀργεϊφόντης.
ε 241 αὐτὰρ ἐπειδὴ δεῖξ', (ὅθι δένδρεα μακρὰ πεφύκειν).
Hes. opp. 199 ἀθανάτων μετὰ φῦλον (ἴτην)
cf. *Ο* 54 μετὰ φῦλα θεῶν.
ε 148 ἀπέβη κρατὺς ἀργεϊφόντης.

His tribus versibus dei a mortalibus discedunt.

242 sq. ἀλλ' εἰ μὲν τοιοῦτος ἐὼν εἶδός τε δέμας τε ζώοις, ἡμέτερός τε πόσις κεκλημένος εἴης.
ζ 244 αἲ γὰρ ἐμοὶ τοιόσδε πόσις κεκλημένος εἴη.
Β 372 (αἲ γάρ ...) τοιοῦτοι (δέκα μοι συμφράδμονες εἶεν).
θ 116 εἶδός τε δέμας τε.

Verba significatoria sunt τοιόσδε et τοιοῦτοι.

10 sq. *ἀλλ' ἄρα οἱ πόλεμοί τε ἅδον καὶ ἔργον Ἄρηος*
ὑσμῖναί τε μάχαι τε καὶ ἀγλαὰ ἔργ' ἀλεγύνειν.

Hes. theog. 926 *πότνιαν, ᾗι κέλαδοί τε ἅδον πόλεμοί τε μάχαι τε.*

Λ 734 *ἔργον Ἄρηος.*

λ 612 *ὑσμῖναί τε μάχαι τε.*

ν 289 *καὶ ἀγλαὰ ἔργα* (*ἰδυίηι*).

h. Merc. 476 *καὶ* (*'γλαΐας*) *ἀλέγυνε.*

Hes. theog. 926 et *λ* 612 coniuncti sunt voce *μάχαι τε*, *ν* 289 et h. Merc. 476 vocibus *ἀγλαὰ ἔργα* et *ἀγλαΐας*.

197 sq. *σοὶ δ' ἔσται φίλος υἱός, ὃς ἐν Τρώεσσιν ἀνάξει*
καὶ παῖδες παίδεσσι διαμπερὲς ἐκγεγάονται.

Υ 307 sq. *νῦν δὲ δὴ Αἰνείαο βίη Τρώεσσιν ἀνάξει*
καὶ παίδων παῖδες, τοί κεν μετόπισθε γένωνται.

Ι 455 *φίλον υἱὸν* (*ἐξ ἐμέθεν*) *γεγαῶτα.*

Υ 308 et *Ι* 455 conciliantur vocibus *γένωνται* — *γεγαῶτα.*

248 sq. *αὐτὰρ ἐμοὶ μέγ' ὄνειδος ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν*
ἔσσεται ἤματα πάντα διαμπερὲς εἵνεκα σεῖο.

Π 498 sq. *σοὶ γὰρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα κατηφείη καὶ ὄνειδος.*

Φ 476 *ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι*
ἔσσομαι ἤματα πάντα διαμπερές, εἴ κέ μ' Ἀχαιοί.

Ζ 525 *εἵνεκα σεῖο.*

126 sq. *Ἀγχίσεω δέ με φάσκε παραὶ λέχεσιν καλέεσθαι*
κουριδίην ἄλοχον, σοὶ δ' ἀγλαὰ τέκνα τεκεῖσθαι.

Τ 297 *ἀλλὰ μ' ἔφασκες* (*Ἀχιλλῆος θείοιο*).

α 366 *παραὶ λεχέεσσι* (*κλιθῆναι*).

Γ 138 (*φίλη*) *κεκλήσηι* (*ἄκοιτις*).

Τ 298 *κουριδίην ἄλοχον* (*θήσειν, ἄξειν δ' ἐνὶ νηυσὶν*).

χ 324 *σοὶ* (*δ' ἄλοχόν τε φίλην σπέσθαι καὶ*) *τέκνα τεκέσθαι.*

h. Apoll. 14 (*ἐπεὶ τέκες*) *ἀγλαὰ τέκνα.*

Τ 297 sq. et *χ* 324 coniunguntur vocibus *κουριδίην ἄλοχον* et *ἄλοχόν τε φίλην*; *χ* 324 et *Γ* 138 vocibus *ἄλοχόν τε φίλην*

et *φίλη ἄκοιτις*; χ 324 et h. Apoll. 14 vocibus *τέκνα τεκεῖσθαι* et *τέκες τέκνα*.

I. i) cum transmutatione:

203 sqq. *ἤτοι μὲν ξανθὸν Γανυμήδεα μητιέτα Ζεὺς*
ἥρπασεν, ὃν διὰ κάλλος, ἵν' ἀθανάτοισιν μετείη,
καί τε Διὸς κατὰ δῶμα θεοῖς ἐπιοινοχοεύοι.

Υ 234 sq. *τὸν καὶ ἀνηρείψαντο θεοὶ Διὶ οἰνοχοεύειν*
κάλλεος εἵνεκα οἷο, ἵν' ἀθανάτοισι μετείη.

h. Apoll. 2 (*ὅν τε θεοὶ*) *κατὰ δῶμα Διὸς* (*τρομέουσιν ἰόντα*).

Utroque versu deo aut homini honor a ceteris deis tribuitur.

140 sq. *οἵ κέν τοι*[1]) *χρυσόν τε ἅλις ἐσθῆτα θ' ὑφαντήν*
πέμψουσιν· σὺ δὲ πολλὰ καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα.

ε 37 *πέμψουσιν δ' ἐν νηὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν*
χαλκόν τε χρυσόν τε ἅλις ἐσθῆτά τε δόντες.

Ζ 48 sq. (*χαλκός τε χρυσός τε πολύκμητός τε σίδηρος*)
τῶν κέν τοι (*χαρίσαιτο*).

ν 136 *χαλκόν τε χρυσόν τε ἅλις ἐσθῆτά θ' ὑφατνήν πολλ'.*

Α 23 *καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα.*

ε 37, Ζ 48, ν 136 per *χαλκός τε χρυσός τε* coniunguntur.

I. k) duo versus transformati cum implicatione coniunguntur:

132 sq. *ἀλλά σε πρὸς Ζηνὸς γουνάζομαι ἠδὲ τοκήων*
ἐσθλῶν· οὐ μὲν γάρ τε κακοὶ τοιόνδε τέκοιεν.

ν 324 *νῦν δέ σε πρὸς πατρὸς γουνάζομαι . . .*

Γ 140 *ἠδὲ τοκήων.*

Γ 151 *ἐσθλοί.*

ν 324 *οὐ γὰρ* (*οἴω*).

---

[1]) codd. exhibent *οἱ δέ τε* DLP, *δέ γε* E, *οἱ δέ κε* M. *κε* retinendum videtur, quod poeta manifesto imitatur ε 36 *οἵ κεν μιν*; itaque optime coniecit Matthiae *οἱ δέ κέ τοι*; sed fortasse legendum est *οἵ κέν τοι* propter Ζ 49 *τῶν κέν τοι*, cuius loci propter versum Ζ 48 poeta recordatus est.

δ 64 (ἐπεὶ) οὔ κε κακοὶ τοιούσδε τέκοιεν
cf. *δ* 62 γένος ἀπόλωλε τοκήων . . . σκηπτούχων.

ν 324 et *Γ* 140 coniunguntur vocibus πατρὸς et τοκήων; *Γ* 140 et *δ* 64 voce τοκήων.

I. 1) duo loci, qui rerum similitudine coniunguntur, immutati contaminantur:

1. Utroque loco de Veneris potentia agitur:

250 sqq. οἳ πρὶν ἐμοὺς ὀάρους καὶ μ ή τ ι α ς, αἷς ποτε πάντας
ἀ θ α ν ά τ ο υ ς συνέμιξα καταθνητῇσαι γυναιξὶ
τάρβεσκον· πάντας γὰρ ἐμὸν δ ά μ ν α σ κ ε νόημα.
Hes. theog. 205 π α ρ θ ε ν ί ο υ ς τ' ὀάρους μ ε ι δ ή μ α τ ί τ' ἐ ξ α π ά τ α ς τ ε.
Ξ 198 sq. (φιλότητα καὶ ἵμερον) ᾧ τε σὺ πάντας
δαμνᾷ ἀ θ α ν ά τ ο υ ς (ἠδὲ) θνητοὺς (ἀνθρώπους).

Praeterea alludit poeta ad versum nostri hymni 50 ὥς ῥα θεοὺς συνέμιξε. Ad νόημα cf. *Ρ* 409 ἥ οἱ ἀπαγγέλλεσκε Διὸς μεγάλοιο νόημα. Versus Hes. theog. 206 et *Ξ* 198 coniunguntur voce φιλότητα, praeterea locorum simili sensu.

2. Utroque loco bestiae commemorantur:

69 sqq. οἱ δὲ μ ε τ' αὐτὴν
σαίνοντες π ο λ ι ο ί τε λύκοι χαροποί τε λέοντες
ἄρκτοι παρδάλιές τε θοαὶ προκάδων ἀκόρητοι
ἤισαν.
κ 218 ὣς τοὺς ἀ μ φ ὶ λύκοι κ ρ α τ ε ρ ώ ν υ χ ε ς ἠδὲ λέοντες
σαῖνον.
λ 611 ἄρκτοι τ' (ἀγρότεροί τε σύες) χαροποί τε λέοντες
cf. *Ν* 103 θώων παρδαλίων τε λύκων.
Ξ 479 ἀπειλάων ἀκόρητοι.

3. Utroque loco feminae cuiusdam pulchritudo celebratur:

174 sqq. στῆ ῥα παρ κλισίῃ· εὐποιήτοιο μελάθρου
κῦρε κάρη· κάλλος δὲ παρειάων ἀπέλαμπεν
ἄμβροτον, οἷόν τ' ἐστὶν εὐστεφάνου Κυθερείης.

ϑ 457 sq. *Ναυσικάα δὲ θεῶν ἄπο κάλλος ἔχουσα*
στῆ ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο.
σ 192 sq. *κάλλεϊ . . .*
ἀμβροσίωι, οἵωι περ εὐστέφανος Κυθέρεια
(χρίεται)
cf. ϑ 365 *(χρῖσαν ἐλαίωι)*
ἀμβρότωι, οἷα (θεοὺς ἐπενήνοθεν αἰὲν ἐόντας).

Versus ϑ 458 et σ 192 voce *κάλλος*, σ 192 et ϑ 365 vocibus *χρῖσαν, χρίεται, ἀμβροσίωι οἵωι* et *ἀμβρότωῖ, οἷα* coniunguntur.

4. Utroque loco timoris indicia describuntur:

182 sq. *ὡς δὲ ἴδεν δειρήν τε καὶ ὄμματα κάλ' Ἀφροδίτης*
τάρβησέν τε καὶ ὄσσε παρακλιδὸν ἔτραπεν ἄλληι.
Δ 150 *ῥίγησεν (δὲ καὶ αὐτὸς ἀρηίφιλος Μενέλαος)*
ὡς δὲ ἴδεν νεῦρόν τε καὶ ὄγκους ἐκτὸς ἐόντας.
Γ 396 *καὶ ῥ' ὡς οὖν ἐνόησε θεᾶς περικαλλέα δειρήν . . . (θάμβησεν).*
α 208 *καὶ ὄμματα καλὰ (ἔοικας).*
π 179 *ταρβήσας δ' ἑτέρωσε βάλ' ὄμματα, (μὴ θεὸς εἴη).*
Φ 415 *(ὧς ἄρα φωνήσασα πάλιν) τρέπε ὄσσε (φαεινώ).*
Ε 187 *ἔτραπεν ἄλληι.*

π 179 de Telemacho in Ulixis aspectu parallelam nostri loci sententiam exhibet; Δ 150 per *ῥίγησεν*, Γ 396 per *θάμβησεν* cum π 179 *ταρβήσας* coniunguntur.

I. m) tres loci immutati coniunguntur.

148 sq. *ἀθανάτοιο δ' ἕκητι διακτόρου ἐνθάδ' ἱκάνεις*
Ἑρμέω· ἐμὴ δ' ἄλοχος κεκλήσεαι ἤματα πάντα.
ο 319 *Ἑρμείαο ἕκητι διακτόρου (ὅς ῥά τε πάντων*
ἀνθρώπων ἔργοισι χάριν καὶ κῦδος ὀπάζει).
h. Merc. 262 *(ἢ βοῦς ἀγραύλους διζήμενος) ἐνθάδ' ἱκάνεις.*

h. Merc. 291 sq. (*τοῦτο γὰρ οὖν καὶ ἔπειτα μετ᾽ ἀθανάτοις γέρας ἕξεις*
ἀρχὸς φηλητέων) *κεκλήσεαι ἤματα πάντα.*

ο 319 et h. Merc. 291 de Mercurio agunt; h. Merc. 262 Mercurius ipse loquitur.

Sed haec hactenus. Nam facile ex his, quae ultima tractavimus, exemplis intellegitur, versuum Homericorum immutationem in hunc modum compositam eodem iure substitutionem atque contaminationem appellari posse.

Restat, ut de Homericorum et Hesiodeorum versuum, quos a poeta descriptos cognovimus, in hymno distributione tabellas adiungam.

1. poeta eundem versum compluriens cum substitutione immutavit:

Α 122 *Ἀτρεΐδη κύδιστε, φιλοκτεανώτατε πάντων.*
108 *Ἀγχίση, κύδιστε χαμαιγενέων ἀνθρώπων*
cf. Hes. theog. 879 (*ἔργ᾽ ἐρατὰ φθείρουσι*) *χαμαιγενέων ἀνθρώπων.*
192 *Ἀγχίση, κύδιστε καταθνητῶν ἀνθρώπων*
cf. *Ζ* 123 (*τίς δὲ σύ ἐσσι, φέριστε,*) *καταθνητῶν ἀνθρώπων.*

ν 324 *νῦν δέ σε πρὸς πατρὸς γουνάζομαι· οὐ γὰρ όΐω.*
131 *ἀλλά σε πρὸς Ζηνὸς γουνάζομαι ἠδὲ τοκήων*
cf. *Γ* 140 (*καὶ ἄστεος*) *ἠδὲ τοκήων.*
188 *ἀλλά σε πρὸς Ζηνὸς γουνάζομαι αἰγιόχοιο*
cf. hymn. Ven. 27 (*πατρὸς*) *Διὸς αἰγιόχοιο.*

κ 8 *οἱ δ᾽ αἰεὶ παρὰ πατρὶ φίλωι καὶ μητέρι κεδνῆι.*
134 *πατρί τε σῶι δεῖξον καὶ μητέρι κέδν᾽ εἰδυίηι*
cf. *Γ* 50 *πατρί τε σῶι* (*μέγα πῆμα*)
et h. Apoll. 313 (*ἐπεὶ μ᾽ ἄλοχον ποιήσατο*) *κέδν᾽ εἰδυῖαν.*
139 *εἰπεῖν πατρί τ᾽ ἐμῶι καὶ μητέρι κηδομένηι περ*
cf. *Α* 586 = *Ε* 382 (*καὶ ἀνάσχεο*) *κηδομένη περ.*

2. eiusdem versus membra a poeta compluriens adhibentur:

Π 176 *γυνὴ θεῶι εὐνηθεῖσα.*
168 *παρέλεκτο θεᾶι βροτός.*
256 *βροτῶι εὐνηθεῖσα.*

Δ 59 *καί με πρεσβυτάτην τέκετο Κρόνος αγκυλομήτης.*
22 *Ἱστίηι, ἣν πρώτην τέκετο Κρόνος ἀγκυλομήτης.*
42 *κυδίστην δ' ἄρα μιν τέκετο Κρόνος ἀγκυλομήτης.*

Χ 221 *προπρόκυλινδόμενος πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο.*
27 *ἁψαμένη κεφαλῆς πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο.*
29 *τῆι δὲ πατὴρ Ζεὺς δῶκε.*

Ξ 294 *ὡς δ' ἴδεν, ὥς μιν ἔρος πυκινὰς φρένας ἀμφεκάλυψεν.*
38 *πυκινὰς φρένας ἐξαπαφοῦσα.*
244 *πυκινὰς φρένας ἀμφικαλύπτοι.*

h. Apoll. 313 *πρῶτος, ἐπεί μ' ἄλοχον ποιήσατο κέδν' εἰδυῖαν.*
44 *αἰδοίην ἄλοχον ποιήσατο κέδν' εἰδυῖαν.*
134 *καὶ μητέρι κέδν' εἰδυίηι.*

Γ 139 *ὣς εἰποῦσα θεὰ γλυκὺν ἵμερον ἔμβαλε θυμῶι* = h. Ven. 143.
2 *Κύπριδος, ἥτε θεοῖσιν ἐπὶ γλυκὺν ἵμερον ὦρσε.*
45 *τῆι δὲ καὶ αὐτῆι Ζεὺς γλυκὺν ἵμερον ἔμβαλε θυμῶι* cf. 53.

ζ 111 *ζεύξασ' ἡμιόνους πτύξασά τε εἵματα καλά.*
64 *ἑσσαμένη δ' εὖ πάντα περὶ χροῒ εἵματα καλά.*
172 *αὐτὴ δὲ χροῒ ἕννυτο εἵματα καλά.*
233 *σίτωι τ' ἀμβροσίηι τε καὶ εἵματα καλὰ διδοῦσα.*

Υ 310 *ἐννοσίγαι', αὐτὸς σὺ μετὰ φρεσὶ σῆισι νόησον.*
72 *ἡ δ' ὁρόωσα μετὰ φρεσὶ τέρπετο θυμόν.*
224 *νηπίη, οὐδ' ἐνόησε μετὰ φρεσὶ πότνια Ἠώς.*
277 *ὄφρα κε ταῦτα μετὰ φρεσὶ πάντα διέλθω.*

ζ 124 *καὶ πηγὰς ποταμῶν καὶ πίσεα ποιήεντα* = h. Ven. 99.
78 *νομοὺς κατὰ ποιήεντας.*

h. Merc. 336 *παῖδά τιν' εὗρον τόνδε διαπρύσιον κεραϊστήν.*
19 *διαπρύσιοί τ' ὀλολογαί.*
80 *διαπρύσιον κιθαρίζων.*

ζ 16 *κοιμᾶτ' ἀθανάτηισιν φυὴν καὶ εἶδος ὁμοίη.*
82 *παρθένωι ἀδμήτηι μέγεθος καὶ εἶδος ομοίη.*
202 *εἶδός τε φυήν τε.*

B 58 εἶδός τε μέγεθός τε φυήν τ' ἄγχιστα ἐῴκειν.
82 μέγεθος καὶ εἶδος ὁμοίη.
85 εἶδός τε μέγεθός τε.

Γ 371 ἄγχε δέ μιν πολύκεστος ἱμὰς ἁπαλὴν ὑπὸ δειρὴν.
88 ὅρμοι δ' ἀμφ' ἁπαλῆι δειρῆι περικαλλέες ἦσαν.
90 στήθεσιν ἀμφ' ἁπαλοῖσιν ἐλάμπετο.

δ 540 ἤθελ' ἔτι ζώειν καὶ ὁρᾶν φάος ἠελίοιο.
257 τὸν μὲν, ἐπὴν δὴ πρῶτον ἴδηι φάος ἠελίοιο.
105 δηρὸν ἐῢ ζώειν καὶ ὁρᾶν φάος ἠελίοιο.

Λ 669 οὐ γὰρ ἐμὴ ἲς
ἔσθ', οἵη πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσιν = h. Ven. 239.
158 ἐς λέχος εὔστρωτον, ὅθι περ πάρος ἔσκεν ἄνακτι ... ἐστρωμένον.

ο 250 ἀλλ' ἤτοι Κλεῖτον χρυσόθρονος ἥρπασεν Ἠώς.
219 ὣς δ' αὖ Τιθωνὸν χρυσόθρονος ἥρπασεν Ἠώς.
227 Ἠοῖ τερπόμενος χρυσοθρόνωι ἠριγενείηι.

ο 366 αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἥβην πολυήρατον ἱκόμεθ' ἄμφω.
226 τὸν δ' ἤτοι εἵως μὲν ἔχεν πολυήρατος ἥβη.
275 τὸν μὲν ἐπὴν δὴ πρῶτον ἕληι πολυήρατος ἥβη.

3. unus versus Homericus aut Hesiodeus distribuitur in hymni versus

a) duos:

Ι 184 ῥηιδίως πεπιθεῖν μεγάλας φρένας Αἰακίδαο.
7 τρισσὰς δ' οὐ δύναται π ε π ι θ ε ῖ ν φ ρ έ ν α ς οὐδ' ἀπατῆσαι.
39 ῥ η ϊ δ ί ω ς συνέμιξε.

δ 348 ἄλλα παρὲξ εἴποιμι παρακλιδόν, οὐδ' ἀπατήσω.
7 ο ὐ δ' ἀ π α τ ῆ σ α ι.
183 καὶ ὄσσε π α ρ α κ λ ι δ ὸ ν ἔτραπεν ἄλληι.

Θ 520 θηλύτεραι δὲ γυναῖκες ἐνὶ μεγάροισι ἑκάστη.
14 ἥ δέ τε παρθενικὰς ἁπαλόχροας ἐ ν μ ε γ ά ρ ο ι σ ι ν
15 ἐπὶ φρεσὶ θεῖσα ἑ κ ά σ τ η ι.

T 113 ἀλλ᾽ ὄμοσεν μέγαν ὅρκον, ἔπειτα δὲ πολλὸν ἀάσθη.
26 ὤμοσε δὲ μέγαν ὅρκον.
254 ἐπεὶ μάλα πολλὸν ἀάσθην.

λ 245 λῦσε δὲ παρθενίην ζώνην, κατὰ δ᾽ ὕπνον ἔχευεν.
165 λῦσε δὲ οἱ ζώνην.
171 ἐπὶ γλυκὺν ὕπνον ἔχευε.

Γ 397 στήθεα θ᾽ ἱμερόεντα καὶ ὄμματα μαρμαίροντα.
182 καὶ ὄμματα κάλ᾽ Ἀφροδίτης.
90 στήθεσιν ἀμφ᾽ ἁπαλοῖσιν ἐλάμπετο.

ε 35 Φαιήκων ἐς γαῖαν, οἳ ἀγχίθεοι γεγάασιν.
136 οἵ τοι ὁμόθεν γεγάασιν.
201 ἀγχίθεοι δὲ μάλιστα.

P 83 Ἕκτορα δ᾽ αἰνὸν ἄχος πύκασεν φρένας ἀμφιμελαίνας.
208 Τρῶα δὲ πένθος ἄλαστον ἔχε φρένας.
244 οὐκ ἂν ἔπειτά μ᾽ ἄχος πυκινὰς φρένας ἀμφικαλύπτοι.

Ξ 294 ὡς δ᾽ ἴδεν, ὥς μιν ἔρος πυκινὰς φρένας ἀμφεκάλυψεν.
38 πυκινὰς φρένας ἐξαπαφοῦσα.
245 γῆρας ὁμοίϊον ἀμφικαλύψει.

I 61 ἐξείπω καὶ πάντα διίξομαι.
277 ὄφρα κε ταῦτα μετὰ φρεσὶ πάντα διέλθω.
287 εἰ δέ κεν ἐξείπῃς.

b) tres:

Hes. theog. 926 πότνιαν, ᾗ κέλαδοί τε ἅδον πολεμοί τε μάχαι τε.
24 πότνιαν, ἣν ἐμνῶντο.
10 ἀλλ᾽ ἄρα οἱ πόλεμοί τε ἅδον.
11 ὑσμῖναί τε μάχαι τε.

λ 611 ἄρκτοι τ᾽ ἀγρότεροί τε σύες χαροποί τε λέοντες.
70 χαροποί τε λέοντες.
71 ἄρκτοι.
160 ἄρκτων δέρματ᾽ ἔκειτο βαρυφθόγγων τε λεόντων.

δ 209 ὡς νῦν Νέστορι δῶκε διαμπερὲς ἤματα πάντα.
28 παρθένος ἔσσεσθαι πάντ᾽ ἤματα.

210 *γόασκε διαμπερὲς ἤματα πάντα.*
249 *ἔσσεται ἤματα πάντα διαμπερὲς εἵνεκα σεῖο.*

4. De hymni verbis repetitis.

a) Versus aut totos aut dimidiatos aut versuum clausulas poeta repetivit hos:

1. *ἀθάνατόν τ' εἶναι καὶ ζώειν ἤματα πάντα* 222. 241.
2. *αἳ τόδε ναιετάουσιν ὄρος* 259. 286; cf. 98 *αἳ καλὸν ὄρος τόδε ναιετάουσι.*
3. *Ἀγχίσην δ' ἔρος εἷλεν* 91. 145.
4. 108 *Ἀγχίση κύδιστε (χαμαιγενέων) ἀνθρώπων.*
   193 *Ἀγχίση κύδιστε (καταθνητῶν) ἀνθρώπων.*
5. 16 *οὐδέ ποτ' Ἀρτέμιδα χρυσηλάκατον κελαδεινήν.*
   118 *ἐκ χοροῦ Ἀρτέμιδος χρυσηλακάτου κελαδεινῆς.*
6. *ἔπος τ' ἔφατ' ἔκ τ' ὀνόμαζεν* 145. 177.
7. 210 *τὸν δὴ ἔπειτα γόασκε.*
   217 *οὐκέτ' ἔπειτα γόασκε.*
8. *ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσας* 83. 180.
9. *ἐν οὔρεσιν ὑψηλοῖσιν* 161. 267.
10. 85 *καὶ εἵματα σιγαλόεντα.*
    165 *ἰδὲ εἵματα σιγαλόεντα.*
11. *εἵματα καλά* 64. 172; cf. 233 *καὶ εἵματα καλὰ διδοῦσα.*
12. *Διὸς αἰγιόχοιο*
    23 (*βουλῇσι*). 27 (*πατρὸς*)
    cf. 188 *πρὸς Ζηνὸς γουνάζομαι αἰγιόχοιο*
    et 8 *κούρην τ' αἰγιόχοιο Διός.*
13. *Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη* 81. 107. 192.
14. 261 *δηρὸν μὲν ζώουσι.*
    103 *δηρὸν εὖ ζώειν.*
15. *γυνὴ δέ με (σε) γείνατο μήτηρ* 110. 146
    cf. 283 *ὑπὸ ζώνῃ θέτο μήτηρ.*
16. 164 *πόρπας τε γναμπτάς θ' ἕλικας κάλυκάς τε καὶ ὅρμους.*
    87 *εἶχε δ' ἐπὶ γναμπτὰς ἕλικας κάλυκάς τε φαεινάς.*

17. γλυκὺν ἵμερον ἔμβαλε θυμῶι 45. 53. 144 (hic versus cum exemplo Γ 139 ad verbum congruit);
cf. 2 ἐπὶ γλυκὺν ἵμερον ὦρσεν
et 73 καὶ τοῖς ἐν στήθεσσι βάλ' ἵμερον.
18. 8 γλαυκῶπιδ' Ἀθήνην.
94 ἠὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
19. ἔργα πολυχρύσου Ἀφροδίτης 1. 9 [1])
cf. 21 ἔργ' Ἀφροδίτης.
20. ἑσσαμένη δ' εὖ πάντα περὶ χροῒ
64 (εἵματα καλά). 173 (δῖα θεάων).
21. ἐυστεφάν(ου)ωι Κυθερεί(ης)ηι 6. 176. 288.
22. ἤματα πάντα
149 (κεκλήσεαι). 210 (διαμπερὲς). 222 = 241 (ζώειν)
cf. 249 ἔσσεται ἤματα πάντα διαμπερὲς
et 28 παρθένος ἔσσεσθαι πάντ' ἤματα.
23. (ἀν)ήρπαξε χρυσόῤῥαπις ἀργεϊφόντης
117 (νῦν δέ μ'). 121 (ἔνθεν μ').
24. θύρας (δ') ἐπέθηκε φαεινάς 60. 237.
25. κατὰ σκιόεντας ἐναύλους 74. 124.
26. καταθνητῶν ἀνθρώπων
3 (φῦλα). 122 (ἔργα). 193 (κύδιστε). 201 (μάλιστα). 282 (εἴρηται σε).
27. 44 (ποιήσατο) κέδν' εἰδυῖαν.
134 (καὶ μητέρι) κέδν' εἰδυίηι.
28. λελειμμένος(ν) οἶος(ν) ἀπ' ἄλλων 76. 79.
29. Ὀτρεὺς δ' ἐστὶ πατὴρ ὄνομα κλυτὸς 111. 147.
30. οὐ δύναται πεπιθεῖν φρένας οὐδ' ἀπατῆσαι 7. 33.
31. οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων 35. 150.
32. 226 ἔχεν πολυήρατος ἥβη.
275 ἕληι πολυήρατος ἥβη.
33. πότνια Ἠώς 224. 231.
34. 113 σάφα οἶδα.
168 οὐ σάφα εἰδώς.

---

[1]) ex huius versus exemplo poeta mutavit v. 122 ἔργα καταθνητῶν ἀνθρώπων, de Hes. theog. 879 ἔργ' ἐρατὰ φθείρουσι χαμαιγενέων ἀνθρώπων.

35. σ υ ν έ μ ι ξ ε (α) κ α τ α θ ν η τ ῇ σ ι γ υ ν α ι ξ ί ν 39. 50. 251.
36. τ έ κ ε τ ο Κ ρ ό ν ο ς ἀ γ κ υ λ ο μ ή τ η ς 22. 42.
37. τ ὸ ν μ ὲ ν ἐ π ὴ ν δ ὴ π ρ ῶ τ ο ν 257. 275. 279.
38. φ ά ο ς ἠ ε λ ί ο ι ο:
105 (ὁρᾶν). 257 (ἴδηι). 273 (λείπει).
39. φ ι λ ο μ μ ε ι δ ὴ ς Ἀ φ ρ ο δ ί τ η 17. 49. 56. 65. 156.

b) Poeta eadem verba eodem versuum loco collocare solet.

α) versuum initio compluriens leguntur:

1. ἀ λ λ' ὅ τ ε δ ὴ πάμπαν 234. ἀλλ' ὅτε κεν δὴ 270.
2. ἀ μ β ρ ό τ ω ι οἷα 62. ἄμβροτον οἷον 176.
3. ἄ ξ ο υ σ ι σοι δεῦρο 276. ἄξεις δ' αὐτίκα 281.
4. α ὐ τ ὰ ρ ἐ π ε ι (δ ή): 128 (δεῖξε). 216 (Ζηνός). 229 αὐτὰρ ἐπεὶ πρῶτον.
5. α ὐ τ ί κ α: 152 αὐτίκα νῦν. 186 αὐτίκα σ' ὡς τὰ πρῶτα.
6. κ α ί τ(ε) 3. 30. 36. 38. 51. 205. 262.
7. ν α ί ε ι ν 190. ναῖε 228.
8. ν ῦ ν δ ὲ 117. 245. 253.
9. ο ὔ τ ι ς τοι θεός εἰμι 109.
οὔτις ἔπειτα θεῶν 150.
10. π ᾶ σ ι ν 6 (δ' ἔργα μέμηλεν). 31 (δ' ἐν νηοῖσι). 96 (ἑταιρίζουσι).
11. π ο λ λ α ὶ δὲ νύμφαι 119.
πολλὰ δ' ἐπ' ἤγαγεν ἔργα 122.
πολλὴν δ' ἄκληρόν τε καὶ ἄκτιτον 123.
12. σ ο ὶ δ' ἐ γ ὼ (ἐν σκοπιῆι) 100.
σοὶ δ' ἐγὼ (ὄφρα κε ταῦτα) 277.
13. τ ῇ σ ι δὲ 263. τῇσι δ' ἅμ' 265.
14. τ ὸ ν δ ὴ ἔ π ε ι τ α 56 (ἰδοῦσα). 210 (γόασκε).
15. τ ὸ ν δ' ἤ τ ο ι 226. τοῦ δ' ἤτοι 231. 238.
16. 144 ὣς ε ἰ π ο ῦ σ α θεά.
292 ὣς εἰποῦσ' ἤιξε.
156 ὣς εἰπὼν λάβε χεῖρα.

β) praeter primum hi versuum loci eisdem verbis obtinentur:

1. 9 οὐ γάρ οἱ εὔ α δ ε ν.
18 καὶ γὰρ τῇι ἅ δ ε.

2. 220 ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν.
206 τετιμένος ἀθανάτοισιν.
3. 221 βῆ δ' ἴμεν αἰτήσουσα.
225 ἥβην αἰτῆσαι.
4. 44 αἰδοίην ἄλοχον.
127 κουριδίην ἄλοχον.
5. 244 ἀμφικαλύπτοι.
245 ἀμφικαλύψει.
6. 115 σμικρὴν παῖδ' ἀτίταλλε.
232 αὐτὸν δ' αὖτ' ἀτίταλλεν.
7. 104 αὐτὰρ ἔμ' αὐτόν.
159 αὐτὰρ ὕπερθεν.
8. 210 διαμπερὲς ἤματα πάντα.
249 διαμπερὲς εἵνεκα σεῖο.
198 διαμπερὲς ἐκγεγαῶτες.
9. 19 διαπρύσιοί τ' ὀλολυγαί.
80 διαπρύσιον κιθαρίζων.
10. 58 ἐς Κύπρον δ' ἐλθοῦσα.
60 ἔνθ' ἤγ' εἰσελθοῦσα.
11. 190 ἐπεὶ οὐ βιοθάλμιος ἀνήρ.
254 ἐπεὶ μάλα πολλὸν ἀάσθην.
12. 192 τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα.
154 βουλοίμην κεν ἔπειτα.
167 Ἀγχίσης· ὁ δ' ἔπειτα.
246 νηλειές, τό τ' ἔπειτα.

ac rursus

217 οὐκέτ' ἔπειτα γόασκε.
244 οὐκ ἂν ἔπειτα μ' ἄχος.
150 οὔτις ἔπειτα θεῶν.
13. 75 ἐς κλισίας εὐποιήτους ἀφίκανε.
162 λεχέων εὐποιήτων ἐπέβησαν.
174 εὐποιήτοιο μελάθρου.
14. 102 εὔφρονα θυμὸν ἔχουσα.
232 ἐνὶ μεγάροισιν ἔχουσα.
274 παρὰ σφίσιν υἱὸν ἔχουσαι.
15. 281 ποτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν.
292 πρὸς οὐρανὸν ἠνεμόεντα.

16. 109 οὔτις τοι θεός εἰμι.
187 ἔγνων, ὡς θεὸς ἦσθα.
17. 36 καί τε παρὲκ Ζηνός.
131 = 188 ἀλλά σε πρὸς Ζηνός.
18. 92 τάδε δώμαθ' ἱκάνεις.
148 ἐνθάδ' ἱκάνεις.
19. 134 καὶ μητέρι κέδν' εἰδυίηι.
139 καὶ μητέρι κηδομένηι περ.
20. 46 ἀνδρὶ καταθνητῶι.
51 καί τε καταθνητούς.
110 ἀλλὰ καταθνητή γε.
ac rursus
50 e. gr. καταθνητῆισι γυναιξίν.
52 καταθνητοῖς ἀνθρώποις.
21. 166 ἔκδυε καὶ κατέθηκεν.
237 ἐν θαλάμωι κατέθηκε.
22. 35 οὔτε θεῶν μακάρων.
196 οὐδ' ἄλλων μακάρων.
23. 72 μετὰ φρεσὶ τέρπετο θυμόν.
194 μετὰ φρεσὶ δείδιθι λίην.
224 μετὰ φρεσι πότνια Ἠώς.
277 μετὰ φρεσὶ πάντα διέλθω.
290 σὺ δὲ φρεσὶ σηῖσι νοήσας.
24. 78 νομοὺς κατὰ ποιήεντας.
170 νομῶν ἐξ ἀνθεμοέντων.
25. 157 κατ' ὄμματα καλὰ βαλοῦσα.
182 καὶ ὄμματα κάλ' Ἀφροδίτης.
26. 84 Ἀγχίσης δ' ὁρόων.
280 γηθήσεις δ' ὁρόων.
27. 246 παρίσταται ἀνθρώποισιν.
270 (μοῖρα) παρεστήκηι θανάτοιο.
28. 78 νομοὺς κατὰ ποιήεντας.
99 καὶ πίσεα ποιήεντα.
29. 101 βωμὸν ποιήσω.
142 ταῦτα δὲ ποιήσας.
30. 271 ἀζάνεται μὲν πρῶτον.
163 κόσμον μέν οἱ πρῶτον.
180 οἴην δή με τὸ πρῶτον.

186 *αὐτίκα σ' ὡς τὰ πρῶτα.*
31. 38 *πυκινὰς φρένας ἐξαπαφοῦσα.*
244 *πυκινὰς φρένας ἀμφικαλύπτω.*
32. 69 *βῆ δ' ἰθὺς σταθμοῖο.*
76 *τὸν δ' εὗρε σταθμοῖσι.*
79 *πάντες· ὁ δὲ σταθμοῖσι.*
33. 202 *αἰεὶ ἀφ' ὑμετέρης γενεῆς.*
113 *γλῶσσαν δ' ὑμετέρην.*
34. 60 = 237 *θύρας ἐπέθηκε φαεινάς.*
87 *κάλυκάς τε φαεινάς.*
35. 197 *σοὶ δ' ἔσται φίλος υἱός.*
209 *ὅππῃ οἱ φίλον υἱόν.*
283 *ἥτις σοι φίλον υἱόν.*
ac rursus
274 *παρὰ σφίσιν υἱὸν ἔχουσαι.*
278 *ἐλεύσομαι υἱὸν ἄγουσα.*
36. 163 *ἀπὸ χροὸς εἷλε φαεινόν.*
173 *περὶ χροῒ δῖα θεάων.*
64 *περὶ χροῒ εἵματα καλά.*
37. 219 *χρυσόθρονος ἥρπασεν Ἠώς.*
227 *χρυσοθρόνωι ἠριγενείηι.*

5. de hymni sermone.

a) *ἅπαξ ἢ πρῶτον εἰρημένα.*

In epica dictione praeterea non inveniuntur:

7 *τρισσάς* = *τρεῖς*; sed *τρισσὴν γαῖαν ἐδάσαντο* legitur apud Hes. fr. 191 Rz.
13 *σατίνας.*
16 *Ἀρτέμιδα* pro *Ἄρτεμιν.*
19 *ὀλολυγαί.*
24 *ἐμνῶντο* pro *(ἐ)μνώοντο.*
31 *τιμάοχος,* cf. Hes. theog. 449 *τετίμηται γεράεσσι.*
32 *πρέσβειρα,* cf. Ξ 194 *Ἥρη, πρέσβα θεά.*
49 *γελοιήσασα* metricis de causis pro *γελάσασα.*
51 *υἱεῖς* pro *υἱέας* sive *υἷας.*
53 *Ἀγχίσεω* pro *Ἀγχίσαο.*
54 *ὄρεσιν* pro *ὄρεσσιν.*

71 *προκάδων*, cf. *πρόκας* ϱ 295.
74 *σύνδυο*, cf. *K* 224 *σύν τε δύ' ἐρχομένω*.
78 *νομοί* plurali numero.
94 *ἠϋγενής*.
104 *εἰσοπίσω* pro *ἐξοπίσω*.
112 *εὐτείχητος* pro *εὐτείχεος*.
123 *ἄκτιτος* cf. *B* 592 *εὔκτιτος*.
127 futuri forma *τεκεῖσθαι*.
160 *βαρύφθογγος*.
190 *βιοθάλμιος*.
198 *ἐκγεγάονται* futuri forma, cf. 127 *τεκεῖσθαι*.
206 *πάντεσσι*.
208 *ᾔδει*.
247 *καματηρός*, cf. *καματώδης* Hes. opp. 584. 664.
272 *ἀμφιπεριφθινύθει*.
285 *καλυκῶπις*.

β) poeta voces epicas novo sensu adhibuit:

4 *οἰωνούς τε διιπετέας* = aves caelo volantes cf. *διιπετέος ποταμοῖο* e. gr. δ 477 = fluvii caeligeni.

102 *εὔφρων* = *ἵλαος*, cf. η 74 *ᾗσί τ' εὖ φρονέῃσι*; apud Homerum *εὔφρων* laetum significat, cf. ϱ 531 *ἐπεί σφισι θυμὸς ἐΰφρων*.

114 *διαπρό* sensu temporali, cf. *E* 281 *τῆς δὲ διαπρὸ αἰχμὴ . . . πελάσθη*.

123 *ἄκληρος* = terra in sortes non divisa, cf. λ 490 *ἀνδρὶ παρ' ἀκλήρωι* qui sortem non habet.

225 *γῆρας ὀλοιόν* fere sensum habet *γῆρας λυγρόν*, cf. *X* 5 *ὀλοιὴ μοῖρα* fatum perniciosum; praeterea *ὀλοῶι ἐπὶ γήραος οὐδῶι* *Ω* 487.

230 *εὐηγενέος τε γενείου* poeta utramque vocem unam ad radicem esse revocandam videtur putasse. *εὐηγενής* invenitur praeterea *Λ* 427 de Soco, *Ψ* 81 de Troianis; sed utroque loco Aristophanes scripsit *εὐηφενής*. Quid noster poeta his locis legerit, pro certo affirmari non potest: fortasse *εὐηγενής* = nobilis.

260 *ἕπεσθαί τινι* generi cuidam adnumerandum esse.

γ) voces epicae nova, non Homerica aut Hesiodea coniunctione leguntur:

2 *ἐπὶ γλυκὺν ἵμερον ὦρσε,* cf. *ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο* *Ψ* 108 = 153.

3 *φῦλα καταθνητῶν ἀνθρώπων,* cf. *γ* 282 *ὃς ἐκαίνυτο φῦλ' ἀνθρώπων.*

4 *θηρία πάντα.*

12 *τέκτονας ἄνδρας ἐπιχθονίους,* cf. *Z* 315 *τέκτονες ἄνδρες* et *A* 266 = *I* 558 *ἐπιχθονίων . . . ἀνδρῶν.*

17 *δάμναται ἐν φιλότητι,* cf. Hes. theog. 122 *δάμναται ἐν στήθεσσι.*

20 *δικαίων τε πτόλις ἀνδρῶν,* cf. *ο* 384 *πτόλις ἀνδρῶν εὐρυάγυια.*

ἄλσεά τε σκιόεντα, cf. *A* 157 *οὔρεά τε σκιόεντα.*

21 (*οὐδὲ μὲν*) *αἰδοίηι κούρηι,* cf. *Ω* 26 *οὐδὲ γλαυκώπιδι κούρηι.*

23 *βουλῆι Διὸς αἰγιόχοιο,* cf. *A* 5 *Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή.*

28 *πάντ' ἤματα* pro *ἤματα πάντα.*

29 *πατὴρ Ζεύς,* cf. v. 27 *πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο* et *Ζεῦ πάτερ* e. gr. *Γ* 276.

30 *μέσσωι οἴκωι,* cf. *Π* 231 = *Ω* 306 *μέσσωι ἕρκεϊ.*

36 *παρὲκ Ζηνὸς νόον ἤγαγε,* cf. *K* 391 (*με*) . . . *παρὲκ νόον ἤγαγεν Ἕκτωρ.*

Ζηνὸς τερπικεραύνου: apud Homerum legitur aut *Ζηνὸς ἐριγδούποιο* aut *Διὸς τερπικεραύνου.*

37 *μεγίστης ἔμμορε τιμῆς,* cf. *O* 189 *ἕκαστος δ' ἔμμορε τιμῆς.*

39 *συνέμιξε καταθνητῆισι γυναιξίν.*

40 *Ἥρης ἐκλελαθοῦσα,* cf. *O* 60 *λελάθηι δ' ὀδυνάων.*

44 *αἰδοίην ἄλοχον* numero singulari, cf. *κ* 11 *παρ' αἰδοίηις ἀλόχοισιν.*

46 *ἀνδρὶ καταθνητῶι,* cf. 39 et *Σ* 85.

47 *βροτέη εὐνή,* cf. *Σ* 85 *βροτοῦ ἀνέρος . . . εὐνῆι.*

51 *καταθνητοὺς υἱεῖς,* cf. 39, 46.

52 *καταθνητοῖς ἀνθρώποις,* cf. 39, 46, 51.

58 *θυώδεα νηόν,* cf. 59 *βωμός τε θυώδης* et *δ* 121 *θαλάμοιο θυώδεος.*

66 *εὐώδεα Κύπρον,* cf. *Γ* 382 *ἐν θαλάμωι εὐώδεϊ.*

67 ὕψι μετὰ νέφεσιν, cf. Hes. opp. 204 ὕψι μάλ' ἐν νεφέεσσιν.

71 παρδάλιές τε θοαί, cf. *N* 103 θώων(!) παρδαλίων τε. προκάδων ἀκόρητοι, cf. *Ξ* 479 ἀπειλάων ἀκόρητοι.

72 μετὰ φρεσὶ τέρπετο θυμόν.

73 ἐν στήθεσσι βάλ' ἵμερον, cf. *E* 513 καὶ ἐν στήθεσσι μένος βάλε.

74 κατὰ σκιόεντας ἐναύλους, cf. Hes. theog. 129 θεῶν χαρίεντας ἐναύλους; σκιόεις a poeta adamatur, cf. v. 20 ἄλσεά τε σκιόεντα.

75 κλισίας εὐποιήτους.

76 σταθμοῖσι λελειμμένον, cf. *N* 168 κλισίηφι λέλειπτο.

77 Ἀγχίσην ἥρωα, cf. *X* 298 Δηίφοβον . . . ἥρωα παρεῖναι.

78 νομοὺς κατὰ ποιήεντας, cf. ζ 124 πίσεα ποιήεντα.

80 διαπρύσιον κιθαρίζων, cf. h. Merc. 423 ἐρατὸν κιθαρίζων.

82 παρθένωι ἀδμήτηι, cf. ζ 109 παρθένος ἀδμής. μέγεθος καὶ εἶδος ὁμοίη, cf. ζ 16 φυὴν καὶ εἶδος ὁμοίη.

87 εἶχε δ' ἐπὶ, cf. *Γ* 44 sq. οὕνεκα καλὸν εἶδος ἔπ'. κάλυκας φαεινάς, cf. *Ξ* 176 πλοκάμους . . . φαεινούς.

88 ὅρμοι περικαλλέες.

89 καλοὶ, χρύσειοι, παμποίκιλοι: tria adiectiva apud Homerum non cumulantur.

90 στήθεσιν . . . ἁπαλοῖσιν. θαῦμα ἰδέσθαι de personis apud Homerum non usurpatur.

91 ἔρος εἷλεν, cf. *Ξ* 328 γλυκὺς ἵμερος αἱρεῖ et *Ξ* 315 sq. ἔρος ἐδάμασσεν.

94 Θέμις ἠϋγενής, cf. Θέμιν αἰδοίην Hes. theog. 16.

97 ἄλσεα καλὰ νέμονται, cf. υ 164 καθ' ἕρκεα καλὰ νέμεσθαι; ἄλσεα a poeta adamantur, cf. v. 20 ἄλσεά τε σκιόεντα.

98 καλὸν ὄρος (τόδε ναιετάουσιν), cf. Hes. theog. 130 αἳ ναίουσιν ἀν' οὔρεα βησσήεντα.

100 περιφαινομένωι ἐνὶ χώρωι, cf. ε 476 ἐν περιφαινομένωι et κ 211 περισκέπτωι ἐνὶ χώρωι.

101 βωμὸν ποιήσω, cf. 13 ποιῆσαι σατίνας, 104 ποίει . . . γόνον, 141 ταῦτα δὲ ποιήσας.

ῥέξω ἱερὰ καλά; apud Homerum in hoc versu ἱερά attributum non habent.

102 *ὥρῃσιν πάσῃσιν*, cf. Hes. theog. 58 *περὶ δ' ἔτραπον ὧραι.*
θυμὸν ἔχουσα.

103 *ἀριπρεπέ' . . . ἄνδρα.*

104 *θαλερὸν γόνον*, cf. *Δ* 474 *ἠίθεον θαλερὸν Σιμοείσιον.*

105 *δηρὸν ἐῢ ζώειν*; apud Homerum aut *δηρὸν βέῃ* (*Ω* 131) aut *ἐῢ ζώειν* invenitur.

106 *ὄλβιος ἐν λαοῖς*, cf. *ρ* 354 *ἐν ἀνδράσιν ὄλβιον εἶναι.*

110 sensu adiectivo *γυνὴ . . . μήτηρ*, cf. *Ω* 58 *γυναῖκα . . . μαζόν* et *Α* 280 = *Φ* 109 *θεὰ . . . μήτηρ.*

113 *γλῶσσαν . . . σάφα οἶδα.*

114 *Τρωὰς τροφός*; *Τρωάς* singulari numero apud Homerum non invenitur.
μεγάρῳ: apud Homerum semper *ἐνὶ μεγάρῳ.*

115 *σμικρὴ παῖς.*
παρὰ (*μητρὸς*) *ἑλοῦσα.*

120 *ὅμιλος ἀπείριτος*, cf. *Σ* 603 *πολλὸς . . . ὅμιλος.*

122 *ἄγειν ἐπὶ* (*ἔργα*).
πολλὰ . . . ἔργα.

124 *θῆρες ὠμοφάγοι*, cf. *Λ* 479 *ὠμοφάγοι θῶες.*

126 *Ἀγχίσεω . . . παραὶ λέχεσιν.* Hanc constructionem poeta corrupit de v. *α* 366 *πάντες δ' ἠρήσαντο παραὶ λεχέεσσι κλιθῆναι*, ubi *παραὶ* adverbium (sc. iuxta Penelopam), *λεχέεσσι* locativus (in lecto) est intellegendus. Noster poeta genetivum *Ἀγχίσεω* de *ἄλοχον* pendere voluit; *παραὶ λέχεσιν* ut adverbium suscepit.

128 *αὐταρ ἐπειδὴ δεῖξε καὶ ἔφρασεν*, cf. *ε* 241 *αὐτὰρ ἐπειδὴ δεῖξ'.*

132 *τοκήων ἐσθλῶν.*

133 *ἀπειρήτην φιλότητος*; hoc adiectivum apud Homerum cum genetivo non coniungitur.

134 *μητέρι κέδν' εἰδυίῃ*, cf. *κ* 8 *μητέρι κεδνῇ.*

136 *ἀεικελίῃ νυός*, cf. *Ξ* 84 *ἀεικελίου στρατοῦ.*

141 *πολλὰ καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα*, cf. *Α* 23 *ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα.*

143 *γάμον ἱμερόεντα*, cf. *Ε* 429 *ἱμερόεντα μετέρχεο ἔργα γάμοιο.*

144 *τίμιος* apud Homerum de rebus non usurpatur.

148 *ἀθανάτοιο . . . διακτόρου.*

151 σῇι φιλότητι μιγῆναι.

153 τόξον ἀπ᾽ ἀργυρέου, cf. Α 49 ἀργυρέοιο βιοῖο.

156 λάβε χεῖρα, cf. Ω 671 χεῖρα . . . ἔλλαβε δεξιτερήν.

157 κατ᾽ ὄμματα . . . βαλοῦσα, cf. Γ 217 κατὰ χθονὸς ὄμματα πήξας.

158 λέχος εὔστρωτον, cf. Hes. theog. 798 στρωτοῖς ἐν λεχέεσσι.

159 χλαίνῃσιν μαλακῇς.

161 ἐν οὔρεσιν ὑψηλοῖσιν.

162 λεχέων εὐποιήτων.

163 κόσμον φαεινόν.

ἀπὸ χροὸς εἷλε, cf. Ν 640 ἔντε᾽ ἀπὸ χροὸς αἱματοέντα συλήσας.

166 (εἵματα σιγαλόεντα) ἔκδυε: hoc verbum apud Homerum transitive non usurpatur.

169 ἀποκλίνειν de gregibus.

170 νομῶν ἐξ ἀνθεμοέντων, cf. h. Merc. 96 καὶ πεδί᾽ ἀνθεμόεντα.

171 ἐπὶ . . . ὕπνον ἔχευε, cf. λ 245 κατὰ δ᾽ ὕπνον ἔχευεν.

174 εὐποιήτοιο μελάθρου.

180 ὁμοίη, οἵην.

186 αὐτίκα ὡς, cf. Μ 393 αὐτίκ᾽ ἐπεί τ᾽ ἐνόησεν.

189 ναίειν ἐν ἀνθρώποισιν.

195 ἐξ ἐμέθεν apud Homerum semper initio versus collocatur.

196 ἄλλων μακάρων.

200 ἔχει ἄχος.

ἐμπίπτειν εὐνῇι, cf. Σ 85 ἔμβαλον εὐνῇι.

202 ἀφ᾽ ὑμετέρης γενεῆς εἶδός τε φυήν τε, cf. ζ 16 φυὴν καὶ εἶδος ὁμοίη.

203 ξανθὸν Γανυμήδεα, cf. η 323 ξανθὸς Ῥαδάμανθυς.

205 θεοῖς ἔπι, cf. εἶδος ἔπ᾽ Γ 45.

206 θαῦμα ἰδεῖν de personis, cf. θαῦμα ἰδέσθαι 90.

209 θέσπις ἄελλα, cf. ι 68, μ 314 λαίλαπι θεσπεσίηι.

213 δῶρον ἔδωκεν ἔχειν.

214 ἐφημόσυναι plurali numero.

217 γεγήθει φρένας; apud Homerum semper γηθεῖν φρένα legitur.

218 ἵπποισιν ἀελλοπόδεσσιν, cf. Ἶρις ἀελλόπος e. gr. Ω 77. ἵπποισιν ὀχεῖσθαι, cf. K 403, P 77 (ἵπποις) οἱ δ' ἀλεγεινοὶ ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι ἠδ' ὀχέεσθαι.

222 ζώειν ἤματα πάντα.

223 ἐπένευσε non adiecto κάρητι, cf. O 75 ἐμῷ δ' ἐπένευσα κάρητι.

224 πότνια Ἠώς, cf. Υ 309 πότνια Ἥρη.

225 γῆρας ὀλοιόν, cf. X 5 ὀλοιὴ μοῖρα; praeterea Ω 487 ὀλοῷ ἐπὶ γήραος οὐδῷ.

226, 231, 238 τὸν δ' ἤτοι, τοῦ δ' ἤτοι; cf. similem verborum sonitum H 458 σὸν δ' ἦτοι κλέος ἔσται.

229 κατέχυντο ἔθειραι, cf. μ 411 ὅπλα τε πάντα εἰς ἄντλον κατέχυνθ'.
αὐτὰρ ἐπεὶ πρῶτον.

230 καλῆς κεφαλῆς.

232 ἀτίταλλεν cum dativo coniunctum = nutrire aliquem aliqua re.

233 σίτῳ τ' ἀμβροσίῃ praeterea nusquam coniunguntur.

237 κατέθηκε non adiecto φέρουσα.

238 φωνὴ ῥεῖ ἄσπετος, cf. Σ 403 ῥόος Ὠκεανοῖο ... ῥέεν ἄσπετος.

246 sq. γῆρας νηλειές, cf. Hes. theog. 769 δεινὸς δὲ κύων (Cerberus) νηλειής.

248 μέγ' ὄνειδος; apud Homerum singulari numero ὄνειδος substantivo adiectivum non adicitur.

250 μήτιες plurali numero alibi in epica dictione non inveniuntur.

255 ἀπεπλάγχθην νόοιο, cf. μ 285 (νήσου ἀποπλαγχθέντες), ο 382 (ἀπεπλάγχθης σῆς πατρίδος ἠδὲ τοκήων).
σχέτλιον, οὐκ ὀνομαστόν sc. ἀάσθην.

258 νύμφαι ὀρεσκῷοι βαθύκολποι, cf. ι 155 ὦρσαν δὲ νύμφαι ... αἶγας ὀρεσκῴους et e. gr. Σ 339 Τρωαὶ καὶ Δαρδανίδες βαθύκολποι.

262 καλὸν χορὸν ἐρρώσαντο, cf. μ 318 ἔνθα δ' ἔσαν νυμφέων καλοὶ χοροὶ et Hes. theog. 7 αἵ (Μοῦσαι) ... ἀκροτάτῳ Ἑλικῶνι χοροὺς ἐνεποιήσαντο || καλούς, ἱμερόεντας, ἐπερρώσαντο δὲ ποσσίν; praeterea Ω 616 νυμφάων, αἵ τ' ἀμφ' Ἀχελώιον ἐρρώσαντο.

264 σπείων ἠροέντων.

268 *ἠλίβατοι* de arboribus, cf. e. gr. *Ο* 273 *ἠλίβατος πέτρη*. *τεμένη* plurali numero hic primum inveniuntur. *ἑ* plurali sensu, quod poeta ex exemplo suo suscepit *δ* 355 *Φάρον δέ ἑ κικλήσκουσιν*.

269 *κείρειν σιδήρωι*, cf. h. Merc. 109 *ἐπέλεψε σιδήρωι*.

270 *μοῖρα θανάτοιο*, cf. *Π* 853 *θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή*.

271 *ἀζάνομαι* pro *ἄζομαι*, cf. *Δ* 487 *ἀζομένη* (*αἴγειρος*). *δένδρεα καλά*, cf. e. gr. *ε* 238 *ὅθι δένδρεα μακρὰ πεφύκειν*.

273 *ψυχὴ λείπει φάος ἠελίοιο*.

274 *παρὰ σφίσιν ἔχουσαι*.

277 *μετὰ φρεσὶν διέρχεσθαι*, cf. *Ι* 61 *καὶ πάντα διίξομαι*.

279 *ἴδῃς θάλος ὀφθαλμοῖσιν*, cf. *Χ* 87 *φίλον θάλος*.

292 *οὐρανὸν ἠνεμόεντα*, cf. *Χ* 145 *ἐρινεὸν ἠνεμόεντα* et *τ* 432 *πτύχας ἠνεμοέσσας*.

Caput III.

De hymni aetate.

Postquam quos Homeri et Hesiodi carminum versus poeta descripserit, quam diligentissime colligere conati sumus, operae pretium erit videre, quosnam libros frequentissime expresserit, quos rarius, i. e. quas rhapsodias saepius, quas rarius recitare solitus sit. Qua in re, cum videamus haud raro poetam libros nostro arbitratu recentes aut recentissimos describere, dubitare non poterimus, quin antiquiores quoque libros noverit, quorum paucis tantum versibus usus esse videtur.

Nunc versus descriptos e carminum et librorum ordine enumerabo:

Α 5 *οἰωνοῖσί τε δαῖτα, Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή*.
23 = 377 *αἰδεῖσθαί θ' ἱερῆα καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα*.
41 = 504 *τόδε μοι κρήηνον ἐέλδωρ*.
49 *δεινὴ δὲ κλαγγὴ γένετ' ἀργυρέοιο βιοῖο* (cf. 153 [1]).
122 *Ἀτρεΐδη κύδιστε, φιλοκτεανώτατε πάντων*.

---

[1]) numeri uncis inclusi hymni in Venerem versus significant.

157 οὔρεά τε σκιόεντα θάλασσά τε ἠχήεσσα.
266 cf. *I* 558 κάρτιστοι δὴ κεῖνοι ἐπιχθονίων τράφεν ἀνδρῶν.
280 cf. *Φ* 109 εἰ δὲ σὺ καρτερός ἐσσι, θεὰ δέ σε γείνατο μήτηρ.
388 ἠπείλησεν μῦθον, ὃ δὴ τετελεσμένος ἐστίν.
405 cf. *E* 906 ὅς ῥα παρὰ Κρονίωνι καθέζετο κύδεϊ γαίων.
586 cf. *E* 382 τέτλαθι, μῆτερ ἐμή, καὶ ἀνάσχεο κηδομένη περ.

B 58 εἶδός τε μέγεθός τε φυήν τ᾽ ἄγχιστα ἐῴκειν.
108 πολλῇσιν νήσοισι καὶ Ἄργεϊ παντὶ ἀνάσσειν.
230 Τρώων ἱπποδάμων, ἐξ Ἰλίου υἷος ἄποινα.
364 εἰ δέ κεν ὧς ἔρξῃς καί τοι πείθωνται Ἀχαιοί.
372 τοιοῦτοι δέκα μοι συμφράδμονες εἶεν Ἀχαιῶν.

Γ 50 πατρί τε σῶι μέγα πῆμα πόληΐ τε παντί τε δήμωι.
72 κτήμαθ᾽ ἑλὼν εὖ πάντα γυναῖκά τε οἴκαδ᾽ ἀγέσθω.
124 Λαοδίκην Πριάμοιο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην.
132 οἳ πρὶν ἐπ᾽ ἀλλήλοισι φέρον πολύδακρυν Ἄρηα (cf. 250).
138 τῶι δέ τε νικήσαντι φίλη κεκλήσηι ἄκοιτις.
139 ὣς εἰποῦσα θεὰ γλυκὺν ἵμερον ἔμβαλε θυμῶι.
140 ἀνδρός τε προτέροιο καὶ ἄστεος ἠδὲ τοκήων.
151 ἐσθλοί, τεττίγεσσιν ἐοικότες, οἵ τε καθ᾽ ὕλην.
185 ἔνθα ἴδον πλείστους Φρύγας ἀνέρας αἰολοπώλους.
217 στάσκεν, ὑπαὶ δὲ ἴδεσκε κατὰ χθονὸς ὄμματα πήξας.
243 ὣς φάτο, τοὺς δ᾽ ἤδη κάτεχεν φυσίζοος αἶα.
295 οἶνον δ᾽ ἐκ κρητῆρος ἀφυσσόμενοι δεπάεσσιν.
305 ἤ τοι ἐγὼν εἶμι προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν.
322 τὸν δὸς ἀποφθίμενον δῦναι δόμον Ἄιδος εἴσω.
327 ἵπποι ἀερσίποδες καὶ ποικίλα τεύχε᾽ ἔκειτο.
330 sqq. κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμῃσιν ἔθηκεν (cf. 163 sqq.).
371 ἄγχε δέ μιν πολύκεστος ἱμὰς ἁπαλὴν ὑπὸ δειρήν.
374 εἰ μὴ ἄρ᾽ ὀξὺ νόησε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη.
382 κὰδ δ᾽ εἷσ᾽ ἐν θαλάμωι εὐώδεϊ κηώεντι.
396 καί ῥ᾽ ὡς οὖν ἐνόησε θεᾶς περικαλλέα δειρὴν.
397 στήθεα θ᾽ ἱμερόεντα καὶ ὄμματα μαρμαίροντα.
401 ἄξεις ἢ Φρυγίης ἢ Μῃονίης ἐρατεινῆς (cf. 112).
415 τὼς δέ σ᾽ ἀπεχθήρω, ὡς νῦν ἔκπαγλα φίλησα.
446 cf. *Ξ* 328 ὥς σεο νῦν ἔραμαι καί με γλυκὺς ἵμερος αἱρεῖ.

Δ 59 καὶ με πρεσβυτάτην τέκετο Κρόνος ἀγκυλομήτης.
151 ὡς δὲ ἴδεν νεῦρόν τε καὶ ὄγκους ἐκτὸς ἐόντας.
315 ἀλλά σε γῆρας τείρει ὁμοίιον· ὡς ὄφελέν τις.
443 οὐρανῶι ἐστήριξε κάρη καὶ ἐπὶ χθονὶ βαίνει (cf. 175).
487 ἡ μέν τ᾽ ἀζομένη κεῖται ποταμοῖο παρ᾽ ὄχθας.

Ε 120 δηρὸν ἔτ᾽ ὄψεσθαι λαμπρὸν φάος ἠελίοιο.
170 στῆ δὲ πρόσθ᾽ αὐτοῖο ἔπος τε μιν ἀντίον ηὔδα (cf. 91).
187 ὅς τούτου βέλος ὠκὺ κιχήμενον ἔτραπεν ἄλληι.
270 τῶν οἱ ἓξ ἐγένοντο ἐνὶ μεγάροισι γενέθλη.
281 καὶ βάλε Τυδεΐδαο κατ᾽ ἀσπίδα· τῆς δὲ διαπρό.
342 τούνεκ᾽ ἀναίμονές εἰσι καὶ ἀθάνατοι καλέονται.
402 ἠκέσατ᾽· οὐ μὲν γάρ τι καταθνητός γε τέτυκτο.
429 ἀλλὰ σύ γ᾽ ἱμερόεντα μετέρχεο ἔργα γάμοιο.
513 ἧκε, καὶ ἐν στήθεσσι μένος βάλε ποιμένι λαῶν.
523 νηνεμίης ἔστησεν ἐπ᾽ ἀκροπόλοισιν ὄρεσσιν.
556 τὼ μὲν ἄρ᾽ ἁρπάζοντε βόας καὶ ἴφια μῆλα.
653 ἐξ ἐμέθεν τεύξεσθαι, ἐμῶι δ᾽ ὑπὸ δουρὶ δαμέντα.
771 ἥμενος ἐν σκοπιῆι λεύσσων ἐπὶ οἴνοπα πόντον (cf. 100).
887 ἤ κε ζὼν ἀμενηνὸν ἔα χαλκοῖο τυπῆισιν.

Ζ 48 χαλκός τε χρυσός τε πολύκμητός τε σίδηρος.
49 τῶν κέν τοι χαρίσαιτο πατὴρ ἀπερείσι᾽ ἄποινα.
208 cf. *Λ* 784 αἰὲν ἀριστεύειν καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων (cf. 103).
315 ἦσαν ἐνὶ Τροίηι ἐριβώλακι τέκτονες ἄνδρες.
475 εἶπεν ἐπευξάμενος Διί τ᾽ ἄλλοισίν τε θεοῖσιν (cf. 48).
477 παῖδ᾽ ἐμόν, ὡς καὶ ἐγώ περ, ἀριπρεπέα Τρώεσσιν.
492 sq. πόλεμος δ᾽ ἄνδρεσσι μελήσει || πᾶσιν, ἐμοὶ δὲ μάλιστα, τοὶ Ἰλίωι ἐγγεγάασιν.
525 πρὸς Τρώων, οἳ ἔχουσι πολὺν πόνον εἵνεκα σεῖο.

Η 61 ἀνδράσι τερπόμενοι· τῶν δὲ στίχες εἵατο πυκναί.
207 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα περὶ χροῒ ἕσσατο τεύχεα.
208 σεύατ᾽ ἔπειθ᾽ οἷός τε πελώριος ἔρχεται Ἄρης.
458 σὸν δ᾽ ἦ τοι κλέος ἔσται, ὅσον τ᾽ ἐπικίδναται ἠώς.

Θ 8 πειράτω διακέρσαι ἐμὸν ἔπος, ἀλλ᾽ ἅμα πάντες (cf. 73).
47 Ἴδην δ᾽ ἵκανεν πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν.
279 τόξου ἄπο κρατεροῦ Τρώων ὀλέκοντα φάλαγγας.

322 βῆ δ' ἰθὺς Τεύκρου, βαλέειν δέ ἑ θυμὸς ἀνώγειν (cf. 69).
520 θηλύτεραι δὲ γυναῖκες ἐνὶ μεγάροισιν ἑκάστη.
559 πάντα δέ τ' εἴδεται ἄστρα, γέγηθε δέ τε φρένα ποιμήν.

I 61 ἐξείπω καὶ πάντα διίξομαι· οὐδέ κέ τίς μοι.
184 ῥηιδίως πεπιθεῖν μεγάλας φρένας Αἰακίδαο.
399 γήμαντι μνηστὴν ἄλοχον, εἰκυῖαν ἄκοιτιν (cf. 136).
445 λείπεσθ', οὐδ' εἴ κέν μοι ὑποσταίη θεὸς αὐτός.
446 γῆρας ἀποξύσας θήσειν νέον ἡβώοντα.
455 sq. μή ποτε γούνασιν οἷσιν ἐφέσσεσθαι φίλον υἱόν
ἐξ ἐμέθεν γεγαῶτα· θεοὶ δ' ἐτέλειον ἐπαράς (cf. 198).
510 ὃς δέ κ' ἀνήνηται καί τε στερεᾶς ἀποείπηι.
565 τῆι ὅ γε παρκατέλεκτο χόλον θυμαλγέα πέσσων (cf. 168).
608 χρεὼ τιμῆς· φρονέω δὲ τετιμῆσθαι Διὸς αἴσηι (cf. 167).

K 138 ἐξ ὕπνου ἀνέγειρε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ.
162 ὣς φάθ', ὁ δ' ἐξ ὕπνοιο μάλα κραιπνῶς ἀνόρουσεν.
224 σύν τε δύ' ἐρχομένω, καί τε πρὸ ὁ τοῦ ἐνόησεν.
293 ἀδμήτην, ἣν οὔ πω ὑπὸ ζυγὸν ἤγαγεν ἀνήρ (cf. 82).
322 cf. 393 et *Δ* 226 ἦ μὲν τοὺς ἵππους τε καὶ ἅρματα ποικίλα χαλκῶι.
323 δωσέμεν, οἳ φορέουσιν ἀμύμονα Πηλεΐωνα.
334 ἕσσατο δ' ἔκτοσθεν ῥινὸν πολιοῖο λύκοιο (cf. 70).
391 πολλῆισίν μ' ἄτηισι παρὲκ νόον ἤγαγεν Ἕκτωρ.
403 cf. *P* 77 ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι ἠδ' ὀχέεσθαι.
553 κούρη τ' αἰγιόχοιο Διός, γλαυκῶπις Ἀθήνη.

Λ 60 ἠίθεόν τ' Ἀκάμαντ', ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν.
78 πάντες δ' ἠιτιόωντο κελαινεφέα Κρονίωνα.
431 σήμερον ἢ δοιοῖσιν ἐπεύξεαι Ἱππασίδηισιν.
478 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τόν γε δαμάσσεται ὠκὺς ὀιστός.
479 ὠμοφάγοι μιν θῶες ἐν οὔρεσι δαρδάπτουσιν.
550 cf. *P* 659 οἵ τέ μιν οὐκ εἰῶσι βοῶν ἐκ πῖαρ ἑλέσθαι.
595 cf. *O* 591 στῆ δὲ μεταστρεφθείς, ἐπεὶ ἵκετο ἔθνος ἑταίρων (cf. 157).
669 ἔσθ', οἵη πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσιν.
734 ἀλλά σφι προπάροιθε φάνη μέγα ἔργον Ἄρηος.

M 17 δὴ τότε μητιόωντο Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων.
73 οὐκέτ' ἔπειτ' οἴω οὐδ' ἄγγελον ἀπονέεσθαι (cf. 217).

369 cf. *Ν* 753 *αἶψα δ᾽ ἐλεύσομαι αὖτις, ἐπὴν εὖ τοῖς ἐπαμύνω.*

464 *σμερδαλέωι, τὸν ἕεστο περὶ χροΐ, δοιὰ δὲ χερσίν.*

Ν 3 cf. 7 et *Φ* 415 *νωλεμέως, αὐτὸς δὲ πάλιν τρέπεν ὄσσε φαεινώ.*

29 *γηθοσύνη δὲ θάλασσα διίστατο· τοὶ δὲ πέτοντο.*

103 *θώων παρδαλίων τε λύκων τ᾽ ἤια πέλονται.*

168 *οἰσόμενος δόρυ μακρόν, ὅ οἱ κλισίηφι λέλειπτο* (cf. 76).

343 sq. . . . *μάλα κεν θρασυκάρδιος εἴη,*
ὃς τότε γηθήσειεν ἰδὼν πόνον οὐδ᾽ ἀκάχοιτο.

Ξ 84 *οὐλόμεν᾽, αἴθ᾽ ὤφελλες ἀεικελίου στρατοῦ ἄλλου* (cf. 136).

157 *Ζῆνα δ᾽ ἐπ᾽ ἀκροτάτης κορυφῆς πολυπίδακος Ἴδης.*

160 *ὅππως ἐξαπάφοιτο Διὸς νόον αἰγιόχοιο* (cf. 38).

161 *ἥδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή.*

169 *ἔνθ᾽ ἥ γ᾽ εἰσελθοῦσα θύρας ἐπέθηκε φαεινάς.*

172 *ἀμβροσίωι ἑανῶι, τό ῥά οἱ τεθυωμένον ἦεν.*

176 *πεξαμένη, χερσὶ πλοκάμους ἔπλεξε φαεινούς.*

187 *αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα περὶ χροῒ θήκατο κόσμον.*

193 *τὴν δ᾽ ἠμείβετ᾽ ἔπειτα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη.*

198 sq. *δὸς νῦν μοι φιλότητα καὶ ἵμερον, ὧι τε σὺ πάντας*
δαμνᾶι ἀθανάτους ἠδὲ θνητοὺς ἀνθρώπους.

200 = 301 *εἶμι γὰρ ὀψομένη πολυφόρβου πείρατα γαίης*

202 sq. = 303 sq. *οἵ με σφοῖσι δόμοισιν εὖ τρέφον ἠδ᾽ ἀτίταλλον*
δεξάμενοι Ῥείης.

211 *τὴν δ᾽ αὖτε προσέειπε φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη.*

228 *ἀκροτάτας κορυφάς, οὐδὲ χθόνα μάρπτε ποδοῖιν.*

282 *ἠέρα ἑσσαμένω ῥίμφα πρήσσοντε κέλευθον.*

294 *ὡς δ᾽ ἴδεν, ὥς μιν ἔρος πυκινὰς φρένας ἀμφεκάλυψεν.*

297 *στῆ δ᾽ αὐτῆς προπάροιθεν, ἔπος τ᾽ ἔφατ᾽ ἔκ τ᾽ ὀνόμαζεν.*

315 *οὐ γάρ πώ ποτε μ᾽ ὧδε θεᾶς ἔρος οὐδὲ γυναικός* (cf. 91).

351 cf. *Σ* 562 *καλὴν χρυσείην· στιλπναὶ δ᾽ ἀπέπιπτον ἕερσαι* (cf. 89).

470 *φράζεο, Πουλυδάμα, καί μοι νημερτὲς ἐνίσπες.*

479 *Ἀργεῖοι ἰόμωροι, ἀπειλάων ἀκόρητοι.*

Ο 12 *τὸν δὲ ἰδὼν ἐλέησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.*

37 καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ, ὅς τε μέγιστος.
60 αὖτις δ' ἐμπνεύσηισι μένος, λελάθηι δ' ὀδυνάων.
75 ὥς οἱ ὑπέστην πρῶτον, ἐμῶι δ' ἐπένευσα κάρητι.
189 τριχθὰ δὲ πάντα δέδασται, ἕκαστος δ' ἔμμορε τιμῆς.
273 τὸν μέν τ' ἠλίβατος πέτρη καὶ δάσκιος ὕλη.
551 ναῖε δὲ πὰρ Πριάμωι, ὁ δέ μιν τίεν ἶσα τέκεσσιν.
632 μυρίαι, ἐν δέ τε τῆισι νομεὺς οὔ πω σάφα εἰδώς.

Π 176 Σπερχειῶι ἀκάμαντι, γυνὴ θεῶι εὐνηθεῖσα.
181 sqq. Φύλαντος θυγάτηρ· τῆς δὲ κρατὺς ἀργεϊφόντης
ἠράσατ', ὀφθαλμοῖσι ἰδὼν μετὰ μελπομένηισιν
ἐν χορῶι Ἀρτέμιδος χρυσηλακάτου κελαδεινῆς.
231 cf. Ω 306 εὔχετ' ἔπειτα στὰς μέσωι ἕρκεϊ, λεῖβε δὲ οἶνον.
432 Ἥρην δὲ προσέειπε κασιγνήτην ἄλοχόν τε.
498 sq. σοὶ γὰρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα κατηφείη καὶ ὄνειδος
ἔσσομαι ἤματα πάντα διαμπερές, εἴ κέ μ' Ἀχαιοί·
853 ἄγχι παρέστηκεν θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή.

Ρ 32 πρίν τι κακὸν παθέειν· ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω.
83 Ἕκτορα δ' αἰνὸν ἄχος πύκασε φρένας ἀμφιμελαίνας
323 Αἰνείαν ὤτρυνε δέμας Περίφαντι ἐοικώς.
374 ἀλλήλων ἀλεείνοντες βέλεα στονόεντα.
409 ἥ οἱ ἀπαγγέλλεσκε Διὸς μεγάλοιο νόημα.
503 sq. Ἕκτορα Πριαμίδην μένεος σχήσεσθαι ὀίω
πρίν γ' ἐπ' Ἀχιλλῆος καλλίτριχε βήμεναι ἵππω (cf. 151).
748 ὑλήεις, πεδίοιο διαπρύσιον τετυχηκώς.

Σ 11 χερσὶν ὕπο Τρώων λείψειν φάος ἠελίοιο.
85 ἤματι τῶι ὅτε σε βροτοῦ ἀνέρος ἔμβαλον εὐνῆι.
86 sq. αἴθ' ὄφελες σὺ μὲν αὖθι μετ' ἀθανάτηις ἁλίηισιν
ναίειν, Πηλεὺς δὲ θνητὴν ἀγαγέσθαι ἄκοιτιν (cf. 190).
170 ὄρσεο, Πηλεΐδη, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν.
339 ἀμφὶ δέ σε Τρωαὶ καὶ Δαρδανίδες βαθύκολποι.
389 τὴν μὲν ἔπειτα καθεῖσεν ἐπὶ θρόνου ἀργυροήλου.
401 πόρπας τε γναμπτάς θ' ἕλικας κάλυκάς τε καὶ ὅρμους.
403 ἀφρῶι μορμύρων ῥέεν ἄσπετος· οὐδέ τις ἄλλος.
404 ἤιδεεν οὔτε θεῶν οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων.
434 πολλὰ μάλ' οὐκ ἐθέλουσα· ὁ μὲν δὴ γήραϊ λυγρῶι.

593 ἔνθα μὲν ἠίθεοι καὶ παρθένοι ἀλφεσίβοιαι.
603 πολλὸς δ' ἱμερόεντα χορὸν περιίσταθ' ὅμιλος (cf. 120).
610 τεῦξ' ἄρα οἱ θώρηκα φαεινότερον πυρὸς αὐγῆς.

Τ 1 Ἠὼς μὲν κροκόπεπλος ἀπ' Ὠκεανοῖο ῥοάων.
38 Πατρόκλωι δ' αὖτ' ἀμβροσίην καὶ νέκταρ ἐρυθρόν.
113 ἀλλ' ὄμοσεν μέγαν ὅρκον, ἔπειτα δὲ πολλὸν ἀάσθη.
286 εἶπε δ' ἄρα κλαίουσα γυνὴ εἰκυῖα θεῇσιν.
297 sqq. κλαίειν, ἀλλά μ' ἔφασκες Ἀχιλλῆος θείοιο
κουριδίην ἄλοχον θήσειν, ἄξειν δ' ἐνὶ νηυσὶν.
ἐς Φθίην, δαίσειν δὲ γάμον μετὰ Μυρμιδόνεσσιν.
322 οὐδ' εἴ κεν τοῦ πατρὸς ἀποφθιμένοιο πυθοίμην (cf. 152).
334 ἤδη γὰρ Πηλῆά γ' ὀίομαι ἢ κατὰ πάμπαν.
336 γήραΐ τε στυγερῶι καὶ ἐμὴν ποτιδέγμενον αἰεί.

Υ 128 γεινομένωι ἐπένησε λίνωι, ὅτε μιν τέκε μήτηρ.
206 φασὶ σὲ μὲν Πηλῆος ἀμύμονος ἔκγονον εἶναι (cf. 285).
214 ἡμετέρην γενεήν, πολλοὶ δέ μιν ἄνδρες ἴσασιν.
215 Δάρδανον αὖ πρῶτον τέκετο νεφεληγερέτα Ζεύς.
234 sq. τὸν καὶ ἀνηρείψαντο θεοὶ Διὶ οἰνοχοεύειν
κάλλεος εἵνεκα οἷο, ἵν' ἀθανάτοισι μετείη.
307 sq. νῦν δὲ δὴ Αἰνείαο βίη Τρώεσσιν ἀνάξει
καὶ παίδων παῖδες, τοί κεν μετόπισθε γένωνται.
309 τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη.
310 ἐννοσίγαι', αὐτὸς σὺ μετὰ φρεσὶ σῇσι νόησον.

Φ 476 εὐχομένου, ὡς τὸ πρίν, ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν (cf. 48).
448 Φοῖβε, σὺ δ' εἰλίποδας ἕλικας βοῦς βουκολέεσκες.
485 ἤ τοι βέλτερόν ἐστι κατ' οὔρεα θῆρας ἐναίρειν.

Χ 5 Ἕκτορα δ' αὐτοῦ μεῖναι ὀλοιὴ μοῖρα πέδησεν.
10 ἔγνως, ὥς θεός εἰμι, σὺ δ' ἀσπερχὲς μενεαίνεις.
51 πολλὰ γὰρ ὤπασε παιδὶ γέρων ὀνομάκλυτος Ἄλτης.
87 κλαύσομαι ἐν λεχέεσσι, φίλον θάλος, ὃν τέκον αὐτή.
145 οἱ δὲ παρὰ σκοπιὴν καὶ ἐρινεὸν ἠνεμόεντα.
154 καλοὶ λαΐνεοι, ὅθι εἵματα σιγαλόεντα.
221 cf. *Π* 60 προπροκυλινδόμενος πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο.
298 Δηίφοβον γὰρ ἐγώ γ' ἐφάμην ἥρωα παρεῖναι.
445 νηπίη, οὐδ' ἐνόησεν, ὅ μιν μάλα τῆλε λοετρῶν.

Ψ 232 *κλίνθη κεκμηώς, ἐπὶ δὲ γλυκὺς ὕπνος ὄρουσεν.*
475 *ἵπποι ἀερσίποδες πολέος πεδίοιο δίενται.*
623 *θεύσεαι· ἤδη γὰρ χαλεπὸν κατὰ γῆρας ἐπείγει.*
745 *στῆσαν δ' ἐν λιμένεσσι, Θόαντι δὲ δῶρον ἔδωκαν* (cf. 213).
868 *ἣ μὲν ἔπειτ' ἤιξε πρὸς οὐρανόν, ἣ δὲ παρείθη.*

Ω 26 *οὐδὲ Ποσειδάων' οὐδὲ γλαυκώπιδι κούρηι.*
58 *Ἕκτωρ μὲν θνητός τε γυναῖκά τε θήσατο μαζόν.*
77 *ὣς ἔφατ', ὦρτο δὲ Ἶρις ἀελλόπος ἀγγελέουσα.*
105 *πένθος ἄλαστον ἔχουσα μετὰ φρεσίν· οἶδα καὶ αὐτός.*
130 sqq. *οὔτ' εὐνῆς; ἀγαθὸν δὲ γυναικί περ ἐν φιλότητι*
μίσγεσθ' οὐ γάρ μοι δηρὸν βέηι, ἀλλά τοι ἤδη
ἄγχι παρέστηκεν θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή.
171 *θάρσει, Δαρδανίδη Πρίαμε, φρεσί, μηδέ τι τάρβει.*
280 *αὐτὸς ἔχων ἀτίταλλεν ἐυξέστηι ἐπὶ φάτνηι.*
294 = 312 *δεξιόν, ὄφρα μιν αὐτὸς ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσας.*
309 *δός μ' ἐς Ἀχιλλῆος φίλον ἐλθεῖν ἠδ' ἐλεεινόν.*
335 *ἀνδρὶ ἑταιρίσσαι, καί τ' ἔκλυες, ὧι κ' ἐθέληισθα.*
373 *οὕτω πηι τάδε γ' ἐστί, φίλον τέκος, ὡς ἀγορεύεις.*
487 *τηλίκου, ὥς περ ἐγών, ὀλοῶι ἐπὶ γήραος οὐδῶι.*
616 *νυμφάων, αἵ τ' ἀμφ' Ἀχελώιον ἐρρώσαντο.*
671 *ὣς ἄρα φωνήσας ἐπὶ καρπῶι χεῖρα γέροντος* || *ἔλλαβε.*
797 *αἶψα δ' ἄρ' ἐς κοίλην κάπετον θέσαν, αὐτὰρ ὕπερθεν.*

α 1 *ἄνδρα μοι ἔννεπε, μοῦσα, πολύτροπον, ὃς μάλα πολλά.*
208 *αἰνῶς μὲν κεφαλήν τε καὶ ὄμματα καλὰ ἔοικας.*
366 cf. *σ* 213 *πάντες δ' ἠρήσαντο παραὶ λεχέεσσι κλιθῆναι.*

γ 246 *ὥς τέ μοι ἀθάνατος ἰνδάλλεται εἰσοράασθαι.*
282 *Φρόντιν Ὀνητορίδην, ὃς ἐκαίνυτο φῦλ' ἀνθρώπων.*
309 *ἦ τοι ὁ τὸν κτείνας δαίνυ τάφον Ἀργείοισιν.*
361 *εἶμ', ἵνα θαρσύνω θ' ἑτάρους εἴπω τε ἕκαστα.*

δ 45 *ὥς τε γὰρ ἠελίου αἴγλη πέλεν ἠὲ σελήνης.*
64 *σκηπτούχων, ἐπεὶ οὔ κε κακοὶ τοιούσδε τέκοιεν.*
121 *ἐκ δ' Ἑλένη θαλάμοιο θυώδεος ὑψορόφοιο.*
209 *ὡς νῦν Νέστορι δῶκε διαμπερὲς ἤματα πάντα.*
348 *ἄλλα παρὲξ εἴποιμι παρακλιδὸν, οὐδ' ἀπατήσω.*
355 *Αἰγύπτου προπάροιθε, Φάρον δέ ἑ κικλήσκουσιν.*

376 ἐκ μέν τοι ἐρέω, ἥ τις σύ πέρ ἐσσι θεάων.
414 τὸν μὲν ἐπὴν δὴ πρῶτα κατευνηθέντα ἴδησθε.
540 ἤθελ᾽ ἔτι ζώειν καὶ ὁρᾶν φάος ἠελίοιο.
710 ἦ ἵνα μηδ᾽ ὄνομ᾽ αὐτοῦ ἐν ἀνθρώποισι λίπηται.
825 θάρσει, μηδέ τι πάγχυ μετὰ φρεσὶ δείδιθι λίην.

ε 35 Φαιήκων ἐς γαῖαν, οἳ ἀγχίθεοι γεγάασιν.
37 πέμψουσιν δ᾽ ἐν νηὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
54 τῶι ἴκελος πολέεσσιν ὀχήσατο κύμασιν Ἑρμῆς.
113 οὐ γάρ οἱ τῆιδ᾽ αἶσα φίλων ἀπονόσφιν ὀλέσθαι (cf. 195).
119 οἵ τε θεαῖς ἀγάασθε παρ᾽ ἀνδράσιν εὐνάζεσθαι.
129 ὣς δ᾽ αὖ νῦν μοι ἀγᾶσθε, θεοί, βροτὸν ἄνδρα παρεῖναι.
136 θήσειν ἀθάνατον καὶ ἀγήραον ἤματα πάντα.
146 οὕτω νῦν ἀπόπεμπε, Διὸς δ᾽ ἐποπίζεο μῆνιν.
148 ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κρατὺς ἀργεϊφόντες.
150 ἤι᾽, ἐπεὶ δὴ Ζηνὸς ἐπέκλυεν ἀγγελιάων.
226 ἐλθόντες δ᾽ ἄρα τώ γε μυχῶι σπείους γλαφυροῖο.
228 ἦμος δ᾽ ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς.
230 cf. κ 543 αὐτὴ δ᾽ ἀργύφεον φᾶρος μέγα ἕννυτο νύμφη.
241 αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ δεῖξ᾽, ὅθι δένδρεα μακρὰ πεφύκειν.
276 τὴν γὰρ δή μιν ἄνωγε Καλυψὼ δῖα θεάων (cf. 28).
347 ἄμβροτον· οὐδέ τί τοι παθέειν δέος οὐδ᾽ ἀπολέσθαι.
427 εἰ μὴ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεά, γλαυκῶπις Ἀθήνη.
476 ἐν περιφαινομένωι· δοιοὺς δ᾽ ἄρ᾽ ὑπήλυθε θάμνους.

ζ 16 κοιμᾶτ᾽ ἀθανάτηισι φυὴν καὶ εἶδος ὁμοίη.
66 ὣς ἔφατ᾽· αἴδετο γὰρ θαλερὸν γάμον ἐξονομῆναι (cf. 253).
75 καὶ τὴν μὲν κατέθηκεν ἐυξέστωι ἐπ᾽ ἀπήνηι (cf. 237).
109 ὣς ἥ γ᾽ ἀμφιπόλοισι μετέπρεπε παρθένος ἀδμής.
111 ζεύξασ᾽ ἡμιόνους πτύξασά τε εἵματα καλά.
123 sq. νυμφάων, αἳ ἔχουσ᾽ ὀρέων αἰπεινὰ κάρηνα
καὶ πηγὰς ποταμῶν καὶ πίσεα ποιήεντα.
149 sqq. γουνοῦμαί σε, ἄνασσα· θεὸς νύ τις ἦ βροτός ἐσσι;
εἰ μέν τις θεός ἐσσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
Ἀρτέμιδί σε ἐγώ γε, Διὸς κούρηι μεγάλοιο (cf. 93).
153 εἰ δέ τίς ἐσσι βροτῶν, οἳ ἐπὶ χθονὶ ναιετάουσιν (cf. 110).
154 sq. τρὶς μάκαρες μὲν σοί γε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ.
τρὶς μάκαρες δὲ κασίγνητοι· μάλα πού σφισι θυμός
(cf. 134 sq.).

175 ἀλλά, ἄνασσ᾽, ἐλέαιρε· σὲ γὰρ κακὰ πολλὰ μογήσας.
203 δηιοτῆτα φέρων· μάλα γὰρ φίλοι ἀθανάτοισιν.
244 αἲ γὰρ ἐμοὶ τοιόσδε πόσις κεκλημένος εἴη.

η 94 ἀθανάτους ὄντας καὶ ἀγήρως ἤματα πάντα.
116 συκέαι τε γλυκεραὶ καὶ ἐλαῖαι τηλεθόωσαι.
323 λαῶν ἡμετέρων, ὅτε τε ξανθὸν Ῥαδάμανθυν.

ϑ 32 οὐδὲ γὰρ οὐδέ τις ἄλλος, ὅτις κ᾽ ἐμὰ δώμαθ᾽ ἵκηται.
85 κὰκ κεφαλῆς εἴρυσσε, κάλυψε δὲ καλὰ πρόσωπα.
92 ἂψ Ὀδυσεὺς κατὰ κρᾶτα καλυψάμενος γοάασκεν (cf. 217).
116 Ναυβολίδης, ὃς ἄριστος ἔην εἶδός τε δέμας τε.
212 τῶν δ᾽ ἄλλων οὔ πέρ τιν᾽ ἀναίνομαι οὐδ᾽ ἀθερίζω.
248 αἰεὶ δ᾽ ἧμιν δαίς τε φίλη κίθαρίς τε χοροί τε.
288 ἰσχανόων φιλότητος ἐυστεφάνου Κυθερείης.
298 οὐδέ τι κινῆσαι μελέων ἦν οὐδ᾽ ἀναεῖραι.
362—366 ἡ δ᾽ ἄρα Κύπρον ἵκανε φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη,
ἐς Πάφον· ἔνθα δέ οἱ τέμενος βωμός τε θυήεις.
ἔνθα δέ μιν χάριτες λοῦσαν καὶ χρῖσαν ἐλαίωι
ἀμβρότωι, οἷα θεοὺς ἐπενήνοθεν αἰὲν ἐόντας,
ἀμφὶ δὲ εἵματα ἕσσαν ἐπήρατα, θαῦμα ἰδέσθαι.
409 δεινόν, ἄφαρ τὸ φέροιεν ἀναρπάξασαι ἄελλαι (cf. 209).
457 ἤιε· Ναυσικάα δὲ θεῶν ἄπο κάλλος ἔχουσα.
458 στῆ ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο.
585 sq. ἐσθλός; ἐπεὶ οὐ μέν τι κασιγνήτοιο χερείων
γίγνεται, ὅς κεν ἑταῖρος ἐὼν πεπνυμένα εἰδῆι.

ι 68 cf. μ 314 λαίλαπι θεσπεσίηι, σὺν δὲ νεφέεσσι κάλυψεν.
155 αἶγας ὀρεσκώιους, ἵνα δειπνήσειαν ἑταῖροι.
189 πωλεῖτ᾽, ἀλλ᾽ ἀπάνευθεν ἐὼν ἀθεμίστια ἤιδη.
192 ὑψηλῶν ὀρέων, ὅ τε φαίνεται οἶον ἀπ᾽ ἄλλων.
276 οὐδὲ θεῶν μακάρων, ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτεροί εἰμεν.
295 σχέτλια ἔργ᾽ ὁρόωντες, ἀμηχανίη δ᾽ ἔχε θυμόν.
455 Οὖτις, ὃν οὔ πώ φημι πεφυγμένον εἶναι ὄλεθρον.
502—504 Κύκλωψ, αἴ κέν τίς σε καταθνητῶν ἀνθρώπων
ὀφθαλμοῦ εἴρηται ἀεικελίην ἀλαωτύν,
φάσθαι Ὀδυσσῆα πτολιπόρθιον ἐξαλαῶσαι.
521 οὔτε θεῶν μακάρων οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων.

κ 8 οἳ δ᾽ αἰεὶ παρὰ πατρὶ φίλωι καὶ μητέρι κεδνῆι.

11 ἤματα· νύκτας δ᾽ αὖτε παρ᾽ αἰδοίηις ἀλόχοισιν.
38 sq. ὢ πόποι, ὡς ὅδε πᾶσι φίλος καὶ τίμιός ἐστιν
ἀνθρώποις, ὅτεών τε πόλιν καὶ γαῖαν ἵκηται.
195 νῆσον, τὴν πέρι πόντος ἀπείριτος ἐστεφάνωται.
211 ξεστοῖσιν λάεσσι, περισκέπτωι ἐνὶ χώρωι.
218 ὥς τοὺς ἀμφὶ λύκοι κρατερώνυχες ἠδὲ λέοντες.
273 αὐτὰρ ἐγὼν εἶμι, κρατερὴ δέ μοι ἔπλετ᾽ ἀνάγκη.
301 μή σ᾽ ἀπογυμνωθέντα κακὸν καὶ ἀνήνορα θείηι.
331 φάσκεν ἐλεύσεσθαι χρυσόρραπις ἀργεϊφόντης.
340 ἐς θάλαμόν τ᾽ ἰέναι καὶ σῆς ἐπιβήμεναι εὐνῆς (cf. κ 480 et h. Ven. 155).
479 οἱ μὲν κοιμήσαντο κατὰ μέγαρα σκιόεντα.
498 ἤθελ᾽ ἔτι ζώειν καὶ ὁρᾶν φάος ἠελίοιο.

λ 184 σὸν δ᾽ οὔ πώ τις ἔχει καλὸν γέρας, ἀλλὰ ἕκηλος.
245 λῦσε δὲ παρθενίην ζώνην, κατὰ δ᾽ ὕπνον ἔχευεν.
251 νῦν δ᾽ ἔρχευ πρὸς δῶμα καὶ ἴσχευ μηδ᾽ ὀνομήνηις.
304 = 484 τεθνᾶσιν· τιμὴν δὲ λελόγχασιν ἶσα θεοῖσιν.
337 εἶδός τε μέγεθός τε ἰδὲ φρένας ἔνδον ἐίσας.
341 cf. π 232 κτήματ᾽ ἐνὶ μεγάροισι θεῶν ἰότητι κέονται.
393 sq. ἀλλ᾽ οὐ γάρ οἱ ἔτ᾽ ἦν ἲς ἔμπεδος οὐδέ τι κῖκυς
οἵη περ πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσιν.
574 τοὺς αὐτὸς κατέπεφνεν ἐν οἰοπόλοισιν ὄρεσσιν.
611 sq. ἄρκτοι τ᾽ ἀγρότεροί τε σύες χαροποί τε λέοντες
ὑσμῖναί τε μάχαι τε φόνοι τ᾽ ἀνδροκτασίαι τε.

μ 116 σχέτλιε, καὶ δὴ αὖ τοι πολεμήια ἔργα μέμηλεν.
285 νήσου ἀποπλαγχθέντας ἐν ἠεροειδέι πόντωι.
318 ἔνθα δ᾽ ἔσαν νυμφέων καλοὶ χοροὶ ἠδὲ θόωκοι.
411 εἰς ἄντλον κατέχυνθ᾽· ὁ δ᾽ ἄρα πρυμνῆι ἐνὶ νηί.

ν 79 sq. καὶ τῶι νήδυμος ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἔπιπτεν,
νήγρετος ἥδιστος, θανάτωι ἄγχιστα ἐοικώς.
136 cf. π 231 χαλκόν τε χρυσόν τε ἅλις ἐσθῆτά θ᾽ ὑφαντήν.
289 cf. π 158 καλῆι τε μεγάλῃι καὶ ἀγλαὰ ἔργα ἰδυίηι.
324 νῦν δέ σε πρὸς πατρὸς γουνάζομαι· οὐ γὰρ ὀίω.
351 cf. τ 431 τοῦτο δὲ Νήριτόν ἐστιν, ὄρος καταειμένον ὕληι (cf. 286).

ξ 384 sq. *καὶ φάτ᾽ ἐλεύσεσθαι ἢ ἐς θέρος ἢ ἐς ὀπώρην*
πολλὰ χρήματ᾽ ἄγοντα, σὺν ἀντιθέοις ἑτάροισιν.
485 *ἀγκῶνι νύξας· ὁ δ᾽ ἄρ᾽ ἐμμαπέως ὑπάκουσεν.*

ο 105 *ἔνθ᾽ ἔσαν οἱ πέπλοι παμποίκιλοι, οὓς κάμεν αὐτή* (cf. 89).
246 *παντοίην φιλότητ᾽ οὐδ᾽ ἵκετο γήραος οὐδόν.*
250 *ἀλλ᾽ ἤ τοι Κλεῖτον χρυσόθρονος ἥρπασεν Ἠώς.*
319 *Ἑρμείαο ἕκητι διακτόρου, ὅς ῥά τε πάντων.*
366 *αὐτὰρ ἐπεί ῥ᾽ ἥβην πολυήρατον ἱκόμεθ᾽ ἄμφω.*
384 *ἦε διεπράθετο πτόλις ἀνδρῶν εὐρυάγυια.*
403 *νῆσός τις Συρίη κικλήσκεται, εἴ που ἀκούεις.*
427 *ἀλλά μ᾽ ἀνήρπαξαν Τάφιοι, ληίστορες ἄνδρες.*

π 106 sq. *βουλοίμην κ᾽ ἐν ἐμοῖσι κατακτάμενος μεγάροισιν*
τεθνάμεν ἢ τάδε γ᾽ αἰὲν ἀεικέα ἔργ᾽ ὁράασθαι.
145 *ἧσται ὀδυρόμενος, φθινύθει δ᾽ ἀμφ᾽ ὀστεόφι χρώς* (cf. 272).
174 *θῆκ᾽ ἀμφὶ στήθεσσι, δέμας δ᾽ ὤφελλε καὶ ἥβην* (cf. 90).
179 *ταρβήσας δ᾽ ἑτέρωσε βάλ᾽ ὄμματα, μὴ θεὸς εἴη.*
181 *ἀλλοῖός μοι, ξεῖνε, φάνης νέον ἠὲ πάροιθεν* (cf. 179 sq.).
187 *οὔ τίς τοι θεός εἰμι· τί μ᾽ ἀθανάτοισιν ἐίσκεις.*
210 *ἀνδρὶ νέωι καὶ καλὰ περὶ χροῒ εἵματ᾽ ἔχοντι.*
260 *καὶ φράσαι, ἤ κεν νῶιν Ἀθήνη σὺν Διὶ πατρί* (cf. 179).

ρ 354 *Ζεῦ ἄνα, Τηλέμαχόν μοι ἐν ἀνδράσιν ὄλβιον εἶναι.*
365 *βῆ δ᾽ ἴμεν αἰτήσων ἐνδέξια φῶτα ἕκαστον.*
531 *ἢ αὐτοῦ κατὰ δώματ᾽, ἐπεί σφισι θυμὸς ἐύφρων.*

σ 157 *ἂψ δ᾽ αὖτις κατ᾽ ἄρ᾽ ἕζετ᾽ ἐπὶ θρόνου, ἔνθεν ἀνέστη.*
193 *ἀμβροσίωι, οἵωι περ ἐυστέφανος Κυθέρεια.*
203 *αὐτίκα νῦν, ἵνα μηκέτ᾽ ὀδυρομένη κατὰ θυμὸν* (cf. 152).

τ 72 *ἦ ὅτι οὐ λιπόω, κακὰ δὲ χροῒ εἵματα εἷμαι* (cf. 172).
409 *τῶι δ᾽ Ὀδυσεὺς ὄνομ᾽ ἔστω ἐπώνυμον· αὐτὰρ ἐγώ γε.*
473 *ἁψαμένη δὲ γενείου Ὀδυσσῆα προσέειπεν* (cf. 27).

υ 164 *καὶ τοὺς μέν ῥ᾽ εἴασε καθ᾽ ἕρκεα καλὰ νέμεσθαι.*
295 *ξείνους Τηλεμάχου, ὅς κεν τάδε δώμαθ᾽ ἵκηται.*

φ 105 *αὐτὰρ ἐγὼ γελόω καὶ τέρπομαι ἄφρονι θυμῶι.*

χ 311 = 343 = 366 *καί μιν λισσόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα.*
324 *σοὶ δ' ἄλοχόν τε φίλην σπέσθαι καὶ τέκνα τεκέσθαι.*

Hes. theog. 2 *αἵθ' Ἑλικῶνος ἔχουσιν ὄρος μέγα τε ζάθεόν τε.*
5 *καί τε λοεσσάμεναι τέρενα χρόα Τερμησσοῖο.*
7 sq. *ἀκροτάτωι Ἑλικῶνι χοροὺς ἐνεποιήσαντο*
καλούς, ἱμερόεντας, ἐπεῤῥώσαντο δὲ ποσσίν.
13 *κούρην τ' αἰγιόχοιο Διὸς γλαυκῶπιν Ἀθήνην.*
14 *Φοῖβόν τ' Ἀπόλλωνα καὶ Ἄρτεμιν ἰοχέαιραν.*
16 *καὶ Θέμιν αἰδοίην ἑλικοβλέφαρόν τ' Ἀφροδίτην.*
28 *ἴδμεν δ', εὖτ' ἐθέλωμεν, ἀληθέα μυθήσασθαι* (cf. 38).
58 *ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἐνιαυτὸς ἔην, περὶ δ' ἔτραπον ὧραι* (cf. 102).
122 *δάμναται ἐν στήθεσσι νόον καὶ ἐπίφρονα βουλήν.*
129 sq. *γείνατο δ' Οὔρεα μακρά, θεῶν χαρίεντας ἐναύλους,*
Νυμφέων, αἳ ναίουσιν ἀν' οὔρεα βησσήεντα.
148 *τρεῖς παῖδες μεγάλοι καὶ ὄβριμοι, οὐκ ὀνομαστοί.*
205 *παρθενίους τ' ὀάρους μειδήματά τ' ἐξαπάτας τε.*
225 *Γῆράς τ' οὐλόμενον καὶ Ἔριν τέκε καρτερόθυμον.*
284 *χῶ μὲν ἀποπτάμενος, προλιπὼν χθόνα μητέρα μήλων.*
415 *ἀθανάτοις τε θεοῖσι τετιμένη ἐστὶ μάλιστα.*
449 *πᾶσι μετ' ἀθανάτοισι τετίμηται γεράεσσι.*
488 *σχέτλιος, οὐδ' ἐνόησε μετὰ φρεσίν, ὥς οἱ ὀπίσσω.*
515 *εἰς Ἔρεβος κατέπεμψε βαλὼν ψολόεντι κεραυνῶι.*
550 *φῆ ῥα δολοφρονέων· Ζεὺς δ', ἄφθιτα μήδεα εἰδώς.*
582 *κνώδαλ', ὅσ' ἤπειρος πολλὰ τρέφει ἠδὲ θάλασσα.*
585 *αὐτὰρ ἐπειδὴ τεῦξε καλὸν κακὸν ἀντ' ἀγαθοῖο.*
770 *νηλειής, τέχνην δὲ κακὴν ἔχει· ἐς μὲν ἰόντας.*
798 *στρωτοῖς ἐν λεχέεσσι, κακὸν δ' ἐπὶ κῶμα καλύπτει.*
879 *ἔργ' ἐρατὰ φθείρουσι χαμαιγενέων ἀνθρώπων.*
926 *πότνιαν ἧι κέλαδοί τε ἅδον πόλεμοί τε μάχαι τε.*

Hes. opera et dies 63 sq. *αὐτὰρ Ἀθήνην*
ἔργα διδασκῆσαι, πολυδαίδαλον ἱστὸν ὑφαίνειν,
καὶ χάριν ἀμφιχέαι κεφαλῆι χρυσέην Ἀφροδίτην.
108 (?) *ὡς ὁμόθεν γεγάασι θεοὶ θνητοί τ' ἄνθρωποι.*
199 *ἀθανάτων μετὰ φῦλον ἴτην προλιπόντ' ἀνθρώπους.*
204 *ὕψι μάλ' ἐν νεφέεσσι φέρων ὀνύχεσσι μεμαρπώς.*

277 ἰχθύσι μὲν καὶ θηρσὶ καὶ οἰωνοῖς πετεηνοῖς.
414 ἦμος δὴ λήγει μένος ὀξέος ἠελίοιο (cf. 169).
510 οὔρεος ἐν βήσσῃς πιλνᾶι χθονὶ πουλυβοτείρῃ.
519 καὶ διὰ παρθενικῆς ἁπαλόχροος οὐ διάησιν.
521 οὔπω ἔργ' εἰδυῖα φολυχρύσου Ἀφροδίτης.
537 χλαῖναν μὲν μαλακὴν καὶ τερμιόεντα χιτῶνα (cf. 159).
623 γῆν δ' ἐργάζεσθαι, μεμνημένος ὥς σε κελεύω.

hymn. Apoll. 2 ὅν τε θεοὶ κατὰ δῶμα Διὸς τρομέουσιν ἰόντα.
9 πασσάλου ἐκ χρυσέου· τὸν δ' εἰς θρόνον εἷσεν ἄγουσα.
71 μή, ὁπόταν τὸ πρῶτον ἴδῃ φάος ἠελίοιο.
87 ἦ μὴν Φοίβου τῇδε θυώδης ἔσσεται αἰεί.
200 (cf. η 137) ἐν δ' αὖ τῇσιν Ἄρης καὶ ἐΰσκοπος ἀργειφόντης.
313 πρῶτος, ἐπεί μ' ἄλοχον ποιήσατο κέδν' εἰδυῖαν.
363 ἐνταυθοῖ νῦν πύθευ ἐπὶ χθονὶ βωτιανείρῃ.
461 σίτοιο γλυκεροῖο περὶ φρένας ἵμερος αἱρεῖ.
473 ἀλλά τις ἀθανάτων δεῦρ' ἤγαγεν οὐκ ἐθέλοντα (cf. 95).
515 φόρμιγγ' ἐν χείρεσσιν ἔχων, ἐρατὸν κιθαρίζων (cf. 80).
522 οἰκήσειν πολλοῖσι τετιμένοι ἀνθρώποισι.
544 εἴρηταί τοι πάντα· σὺ δὲ φρεσὶ σῇσι φύλαξαι.

hymn. Merc. 71 ἔνθα θεῶν μακάρων βόες ἄμβροτοι αὖλιν ἔχεσκον (cf. 169).
96 καὶ πεδί' ἀνθεμόεντα διήλασε κύδιμος Ἑρμῆς.
109 δάφνης ἀγλαὸν ὄζον ἑλὼν ἐπέλεψε σιδήρωι.
161 θνητοῖς ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι.
227 ὣς εἰπὼν ἤιξεν ἄναξ Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων.
262 ἦ βοῦς ἀγραύλους διζήμενος ἐνθάδ' ἱκάνεις;
289 ἀλλ' ἄγε, μὴ πύματόν τε καὶ ὕστατον ὕπνον ἰαύσῃς.
292 ἀρχὸς φηλητέων κεκλήσεαι ἤματα πάντα.
336 παῖδά τιν' εὗρον τόνδε διαπρύσιον κεραϊστήν.
476 μέλπεο καὶ κιθάριζε καὶ ἀγλαΐας ἀλέγυνε.
576 πᾶσι δ' ὅγε θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ὁμιλεῖ.

Videmus igitur praeter libros β et ψ et ω omnes Homeri libros a poeta esse expressos; duobus tantum locis ξ, υ, χ, uno φ. Saepe animadvertitur poetam ea potissimum carmina describere, quae primitus nullo cum Iliade aut Odyssea conexu

coniuncta postea recepta sunt, e. gr. theomachiam libri *Φ*, Eumaei narrationem libri *ο*; poetae temporibus, utrum in Iliadem et Odysseam recepta fuerint necne, difficile est dictu; sed nihil refert; id quidem dubitari nequit, quin poeta haec parvi ambitus carmina saepissime recitaverit. Alia huius generis carmina poetae aut ignota erant aut minus accepta, e. gr. non exscripsisse videtur Atticam illam interpolationem libri *Z* de Troianarum mulierum precibus; de aliis carminibus nihil certi erui potest; nam navium catalogus libri *B* duobus tantum locis cum hymno similitudinem quandam habet (*B* 779 *φοίτων ἔνθα καὶ ἔνθα κατὰ στρατὸν* et h. Ven. 80 *πωλεῖτ' ἔνθα καὶ ἔνθα; B* 821 *θεὰ βροτῶι εὐνηθεῖσα* et h. Ven. 256 *βροτῶι εὐνηθεῖσα*); ultimi theogoniae Hesiodeae versus inde a v. 963 perpaucis locis:

967 *ὅσσαι δὴ θνητοῖσι παρ' ἀνδράσιν εὐνηθεῖσαι ἀθάναται*?
972 *ἐσθλόν, ὃς εἶσ' ἐπὶ γῆν*?
975 *θυγάτηρ χρυσέης Ἀφροδίτης*?
980 *μιχθεῖσ' ἐν φιλότητι πολυχρύσου Ἀφροδίτης*?
989 *φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη*?
999 *καί μιν θαλερὴν ποιήσατ' ἄκοιτιν*?
1008 *ἐϋστέφανος Κυθέρεια*?
1009 *Ἀγχίσηι ἥρωϊ μιγεῖσ'*?

Sed de duobus carminibus accuratius quaerere opus erit. Ac primum quidem deorum concilium libri *Υ* 4—78 hymno nostro, quem versuum illorum poeta imitetur, recentius est putandum propter v. 8 sq.

οὔτ' ἄρα νυμφάων, αἵτ' ἄλσεα καλὰ νέμονται
καὶ πηγὰς ποταμῶν καὶ πίσεα ποιήεντα.

Primo obtutu noster poeta (h. Ven. 97—99) librum *Υ* descripsisse videtur, quippe qui novum versum (98 *ἢ νυμφέων, αἳ καλὸν ὄρος τόδε ναιετάουσιν*) interiecerit. Sed hymni exempla ostendimus (p. 175) fuisse *ζ* 123 sq.

νυμφάων, αἳ ἔχουσ' ὀρέων αἰπεινὰ κάρηνα,
καὶ πηγὰς κ. τ. λ.

et *υ* 164

καθ' ἕρκεα καλὰ νέμεσθαι

(p. 178); hymni poeta nymphis montanis (ζ 123) novum versum attribuit, cum Idae montis nymphis postea proprias partes dederit; ἄλσεα vero, quae ὀρέων vices suscipiunt, iam antea (v. 20 ἄλσεά τε σκιόεντα) in versibus de Dianae muneribus collocavit montium loco (versus *A* 157 οὔρεά τε σκιόεντα). Sed theomachiae poeta nymphas montanas neglexit, fortasse quod eas aquarias non esse putabat; quae enim causa eum movere poterat, ut versuum ζ 123 sq., quos noverat (cf. *Υ* 58 ὀρέων τ' αἰπεινὰ κάρηνα et ζ 123) formam mutaret ita, ut scriberet αἵ τ' ἄλσεα καλὰ νέμονται? Itaque iudicandum est hunc versum dimidiatum eum ex hymno Ven. 97 esse mutuatum, ad versuum autem ζ 123 sq. exemplum duos, non tres versus confecisse; contra versus ζ 123 alterum colon, quo non usus erat, postea *Υ* 58 adhibuisse. — Praeterea similitudinem habent h. Ven. 247 cum *Υ* 65 τά τε στυγέουσι θεοί περ et h. Ven. 16 cum *Υ* 70 χρυσηλάκατος κελαδεινὴ Ἄρτεμις.

Deinde breviter de Demodoci carmine nobis agendum est, quod inter omnia carmina Homerica hymni fere simillimum est; nam utrumque carmen versatur in Veneris amoribus describendis, utrumque Venerem dolo deceptam exhibet. Itaque non mirum videtur, quod similitudines quaedam inter haec duo carmina intercedunt, sed quaerendum erit, utrum ab altero adhibitum sit. θ 362 sqq. Venus Paphum confugit, ubi a Gratiis lavatur, cf. h. Ven. 58 sqq. eandem de Venere narrationem, antequam ad Anchisam se confert. Dixerit quispiam carminis Demodoci poetam inepte illis versibus carmini suo finem fecisse, quod Venerem hoc loco ad balneum se vertentem inducat ideoque imitatorem esse habendum; nam quod hymni poeta inter versus Demodoci alios Homericos interponit, rem contra evenisse non comprobat. Sed versus θ 363 et h. Ven. 59, si comparantur, hymni poetam librum θ imitari satis ostendunt. θ 362 sq. recte coniunguntur Κύπρον ἵκανε . . . ἐς Πάφον; sed hymni poeta, cum perveniendi per θυώδεα νηὸν ἔδυνεν notionem amplificaverit, valde inepte versum Homericum adiungit: ἐς Κύπρον δ' ἐλθοῦσα θυώδεα νηὸν ἔδυνεν, ἐς Πάφον. Praeterea Demodocus aram appellat non θυώδεα, sed θυήεντα ex Homerica consuetudine, cf. *Θ* 48 Γάργαρον· ἔνθα δέ οἱ τέμενος βωμός τε θυήεις; sed hymni poeta e sua consuetudine θυώδης scripsit, cf. v. 58 θυώδεα

νηόν, 66 *εὐώδεα Κύπρον*. *θαῦμα ἰδέσθαι* versus *ϑ* 366 hymni poeta adhibuit postea v. 90, cum deae vestes describat. Denique cf. *ϑ* 288 *ἐυστεφάνου Κυθερείης* cum h. Ven. 6; *ϑ* 298 *οὐδέ τι κινῆσαι μελέων ἦν οὐδ' ἀναεῖραι* cum h. Ven. 235.

Denique, quod maiorum hymnorum Homericorum nostrique aetatem inter se comparatam attinet, iam supra (p. 180) ostendimus procul dubio nostrum poetam locos non paucos hymnorum in Apollinem et Mercurium imitari. Contra hymni in Cererem poeta, ut Gemollius evicit,[1]) hymnum in Venerem descripsit. — Auctoris arte hymnique sermone quam accuratissime examinatis et exemplis quibus poeta usus est in omnibus fere hymni versibus constitutis, tantum abest, ut insulsum Homeri et Hesiodi imitatorem eum appellemus, ut eorum, quos composuit, versuum artem novam ac saepe inauditam admiremur. Quod autem, ut rhapsodus, permultos illos versus Homericos et Hesiodeos aut totos aut dimidiatos adhibuit, quis ideo eum reprehendat? Non dubito, quin poetae auditores, cum versus notissimos in novo carmine tanta arte et elegantia contaminatos recognoscerent, multo maiore voluptate sint affecti, quam qua nobis frui contingit, cum universo hymno ad amussim exemplorum exacto sincero iudicio ad poetae indolem recte aestimandam utamur.

---

[1]) Die homerischen Hymnen (Lipsiae 1886) p. 259 sq. et 293 ad h. Cer. 188 sq.

Diss. philolog. Halenses.

—— Vol. IX. 1888. M 8,00

Reinecke, G., De scholiis Callimacheis. — Rosenboom, J., Quaestiones de Orphei Argonauticorum elocutione. — Kausche, W., Mythologumena Aeschylea.

—— Vol. X. 1890. M 8,00

Liermann, O., Analecta epigraphica et agonistica. — Keil, G., De Flavio Capro grammatico quaestionum capita II.

—— Vol. XI. 1890. M 9,00

Hildebrand, A., De verbis et intransitive et causative apud Homerum usurpatis. — Pusch, H., Quaestiones Zenodoteae. — Meiners, W., Quaestiones ad scholia Aristophanea historica pertinentes.

—— Vol. XII. 1891 u. 1894. M 10,00

Walther, R., De Apollonii Rhodii argonauticorum rebus geographicis. — Schmidt, H., Observationes archaeologicae in carmina Hesiodea. — Gerstenhauer, A., De Alcaei et Sapphonis copia vocabulorum. — Anz, H., Subsidia ad cognoscendum Graecorum sermonem vulgarem e Pentateuchi versione Alexandrina repetita.

—— Vol. XIII. 1897. M 8,40

Kaiser, B., Quaestiones de elocutione Demosthenica. — Haupt, G., Commentationes archaelogicae in Aeschylum. — Wulf, H., De fabellis cum collegii septem sapientium memoria conjunctis quaestiones criticae. — Haym, C., De puerorum in re scaenica graecorum partibus.

—— Vol. XIV. 1899. M 10,40

Reinhold, H., De graecitate patrum apostolicorum librorumque apocryphorum novi testamenti quaestiones grammaticae. — Schwandke, G., De Aristophanis nubibus prioribus. — Körtge, G., In Suetonii de viris illustribus Libros inquisitionum capita tria. — Ritter, R., De varrone vergilii in narrandis urbium populorumque italiae originibus auctore.

—— Vol. XV, pars 1. 1901. M 3,00

Lippelt, E., Quae fuerint Justini Martyris *ἀπομνημονεύματα* quaque ratione cum forma evangeliorum syro-latina cohaeserint.

—— Vol. XVI, pars 1. 1902. M 2,40

Gifford, S. K., Pauli epistolas qua forma legerit Joannes Chrysostomus.

Genethliacon Gottingense. Miscellanea philologica in honorem Seminarii Regii philologici Gottingensis scripserunt Philologi Gottingenses XXIV. 1888. gr. 8. M 7,00

Heydemann, H., Nereiden mit den Waffen des Achill. Ein Beitrag zur Kunstmythologie. Mit 5 Tafeln. 1879. Fol. M 8,00

Heydemann, H., Hallische Winckelmannsprogramme. 4.

I. Zeus im Gigantenkampfe. Mit 1 Tafel. 1876. M 2,00
II. Die Knöchelspielerin im Palazzo Colonna zu Rom. Mit 2 Tafeln und 2 Holzschnitten. 1877. M 3,00
III. Mittheilungen aus den Antikensammlungen in Ober- und Mittelitalien. Mit 6 Taf. u. 7 Holzschn. 1878. M 10,00
IV. Verhüllte Tänzerin. Bronce im Museum zu Turin. Mit 1 Tafel und 2 Holzschnitten. 1879. M 2,00
V. Satyr- u. Bakchennamen. Mit 1 Doppeltafel. 1880. M 3,00
VI. Gigantomachie auf einer Vase aus Altamura. Mit 1 Doppeltafel. 1881. M 2,00

Heydemann, H., Hallische Winckelmannsprogramme.

VII. Terracotten aus dem Museo Nazionale zu Neapel. M
Tafeln und 1 Holzschnitt. 1882. ℳ.

VIII. Alexander der Grosse und Dareios Kodomannos auf u
italischen Vasenbildern. Mit 1 Doppeltafel und 2 I
schnitten. 1882. ℳ

IX. Vase caputi mit Theaterdarstellungen. Mit 2 Tafeln
2 Holzschnitten. 1884. ℳ

X. Dionysos Geburt und Kindheit. Mit 1 Doppeltafel u
Holzschnitt. 1885. ℳ

XI. Jason in Kolchis. Mit 1 Doppeltafel. 1886. ℳ

XII. Pariser Antiken. Mit 2 Taf. u. 8 Holzschn. 1887. ℳ

XIII. Marmorkopf Riccardi. M. 2 Taf. u. 2 Holzschn. 1888. ℳ

Robert, C., Hallische Winckelmannsprogramme.

XIV. Der Pasiphaë-Sarkophag. Mit 1 Portr. u. 4 Tafeln. 1
ℳ

XV. Scenen der Ilias und Aithiopis auf einer Vase der Sa
lung des Grafen Michael Tyskiewicz. Festschrift zu
öffnung des archäolog. Museums der Friedrichs-Unive
Halle-Wittenberg am 9. Dec. 1891, herausgegeben mit U
stützung des königl. Universitäts-Curatoriums. Mit 17
u. 2 farbigen Tafeln. 1891. Gr. Fol. ℳ

XVI. Die Nekyia des Polygnot. Mit 1 Tafel und 6 Texta
dungen. 1892. ℳ

XVII. Die Iliupersis des Polygnot. Mit 1 Tafel und 2
abbildungen. 1893. ℳ

XVIII. Die Marathonschlacht in der Poikile und weiteres
Polygnot. Mit 1 Tafel u. 12 Textabbild. 1894. ℳ

XIX. Votivgemälde eines Apobaten. Nebst einem Excurs übe
sogenannten Ares Borghese. Mit 1 Tafel und 7
abbildungen. 1895. ℳ

XX. Römisches Skizzenbuch aus dem achtzehnten Jahrh
im Besitz der Frau Generalin von Bauer geb. Ru
Kassel. Mit 31 Textabbildungen. 1896. ℳ

XXI. Die Knöchelspielerinnen des Alexandros. Nebst Ex
über die Reliefs an der Basis der Nemesis von Rh
und über eine weibliche Statue der Sammlung Jac
Mit 1 Tafel und 8 Textabb. 1897. ℳ

XXII. Kentaurenkampf und Tragoedienscene. Zwei Marmor
aus Herkulaneum. Nebst einem Excurs über das Her
bild in Casa Del Centenario. Mit 2 Tafeln und 7
abbildungen. 1898. ℳ

XXIII. Der müde Silen. Marmorbild aus Herculaneum.
einem Excurs über den Ostfries des sog. Theseions
1 Tafel und 17 Textabbildungen. 1899. ℳ

Ex officina: Ehrhardt Karras, Halle a. S.